

از بیانات «مقام معظم رهبری» در دیدار با اعضای شورای عالی مجمع جهانی اهل بیت «علیهم السلام»
گرچه انصافاً همین اخلاص و احساس مظلومیت در طول تاریخ برای توسعه شیعه
کار زیادی کرده است... لکن گنجینه ما خیلی قوی تر و غنی تر از این حرف هاست...

سال چهارم - شماره ۳۴
دی ماه ۱۳۸۸ - محرم الحرام ۱۴۳۱

فهرست مطالب

- بیانیه مجمع به مناسبت حوادث عاشورا / ۲
- بیانیه مراجع به مناسبت حوادث عاشورا / ۳
- پا به پای ولایت - مصاحبه غیر حضوری با امام خمینی - ۴ / ۱
- بررسی - آسیب های عزاداری / ۱۰
- شورای عالی / ۱۸
- دبیر کل / ۲۰
- گنجینه ایام / ۲۲

ویژه نامه

تداوم غدیر - قسمت دوم / ۳۰ - ۲۳

گزاره مجمع / ۳۱

زالال اندرز (۵) / ۳۴

اخبار مجمع / ۳۸

کتاب جدید مجمع درباره مقتل امام حسین (ع) / ۴۰

آخرین اخبار جنگ در یمن / ۴۲

گزیده ای از اخبار اختصاصی خبرگزاری ابنا / ۴۴

خلاصه المواضيع باللغة العربية / ۴۸

مجله کے موضوعات کا خلاصہ / ۴۹

Abstractos / 50

Краткое содержание журнала / 51

Abstracts / 52

* گنجینه مجمع از اخبار، مطالب، نظرات و پیشنهادهای خوانندگان استقبال می کند.
* ترتیب مقالات و موضوعات مجله، تابع امور فنی و هنری است و گنجینه مجمع در اصلاح مطالب آزاد است.
* مسؤولیت مقالات و آراء، بر عهده نویسندگان آنهاست.

نشانی: قم، بلوار جمهوری اسلامی، مجمع جهانی اهل بیت علیهم السلام، طبقه اول، دفتر مجله و سایت
تلفن: ۰۲۵۱ - ۲۱۳۱۳۲۳ و ۰۹۱۲۱۵۱۲۲۶۳
نمبر: ۰۲۵۱ - ۲۱۳۱۲۵۸
نشانی الکترونیک:
akhbareshia@yahoo.com

مدیر مسؤول و سردبیر:
سید علیرضا حسینی عارف
مدیر اجرایی: حسین اختری
مدیر داخلی: سعید مهدیان
مدیر هنری: مهدی نقوی
صفحه آرایی: محمود کریمی
عکس: محمد حسین امامی
لیتوگرافی: ایران
چاپ: مجاب

گنجینه ی مجمع
ماهنامه خبری - اطلاع رسانی
مجمع جهانی اهل بیت علیهم السلام

بیانیه مجمع جهانی اهل بیت (ع) درباره حوادث عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

انا لله و انا اليه راجعون

« یا ابا عبد الله، لقد عظمت الرزية و جلت المصيبة بك علينا و علی جمیع اهل الاسلام ... فلعن الله أمة أسست أساس الظلم و الجور علیکم اهل البيت ».

فاجعه مؤلمه هتک حرمت عاشورای حسینی به دست گروهی جاهل و فریب خورده‌ی فتنه‌گرانی که سنت بنی‌امیه‌ی ملعون را در دست‌افشانی و پایکوبی روز عاشورا زنده کردند، به محضر داغدار بقیه الله الاعظم حضرت صاحب الزمان - ارواحنا لتراب مقدمه الفداء - و نایب بر حقش فرزند خلف اباعبدالله الحسین (ع) حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای - دام ظلّه - و تمامی مسلمانان و آزادگان و یکایک ملت شریف حسینی و عاشورایی کشورمان، تسلیت عرض می‌کنیم.

مصیبت جانسوز اسائه ادب و اهانت به اسلام و قرآن کریم و ساحت اهل بیت عصمت و طهارت (ع) و مقام عظمای ولایت که در روز عزاداری سیدالشهداء و سرور آزادگان رخ داد، یادآور اهانت‌ها و جسارت‌های دشمنان خدا و لشکریان یزید در روز عاشورا و شام غریبان سال شصت و یک هجری قمری بود. این حرکت بی‌شرمانه‌ی فریب‌خوردگان و مزدوران صهیونیسم و استکبار جهانی، گوشه‌ای از داغ و درد فرزندان امام حسین (ع) و زینب کبری (س) و حضرت عباس (ع) و علی اکبر (ع) را در نظرها مجسم ساخت. لعنت خدا بر عاملان و حامیان و مشوقان این جنایت باد. ملت غیور ایران، جوانان آگاه و شجاع، زنان و مردان عاشق و دلباخته علی (ع) و فاطمه (س)، ای همه تربیت شدگان مکتب سرخ حسینی، ای دلیرمردان و زنان شجاع سال‌های دفاع مقدس عاشورایی، ای پیروان مکتب شهادت و ولایت و ای شهیددادگان شهیدپرور کشور رسالت و امامت، و ای منتظران ولی الله الاعظم و پرچمدار شریعت پیامبر بزرگ حضرت مهدی صاحب الزمان - ارواحنا لتراب مقدمه الفداء - و ای سالکان و راهبان راستین خط امام خمینی و حامیان خلف صالح او رهبر معظم انقلاب! هوشیار باشید که امروز دشمن اهریمن‌خو، آمریکا و هم‌پیمانان جنایتکارش اسرائیل و انگلیس و دیگر قدرت‌های استکباری عالم، اسلام و قرآن و پیامبر و مکتب اهل بیت (ع) و اباعبدالله الحسین (ع) و خاندان مطهر علی (ع) و فاطمه (س) را مستقیماً هدف تهاجم شریرانه خویش قرار داده است.

همه دشمنان دین خدا متفقاً و آشکارا به کربلا و کربلائیان، و عاشورا و مقدسات، حمله‌ور گشته و تیرها و نیزه‌های زهرآگین و سنگ و آهن کینه‌ورزی‌های خویش را به سوی آرمان و میراث حسین مظلوم پرتاب کرده‌اند.

ای مردم عاشورایی ایران!

اگر امروز به پا نخیزید، اگر امروز به میدان نیایید، اگر امروز سرچشمه فتنه و آشوب را نخشکانید، اگر امروز این اوباش و اراذل و کینه‌توزان از خدا بی‌خبر و دشمنان انقلاب و ایران و ایمان را از میان برندارید و آنان را به جزای کردار زشت و گناه نابخشودنی‌شان نرسانید، بدانید که اسلام و آزادی و استقلال، آرمان‌های مقدس شهیدان، عفت و پاکدامنی نوامیس مسلمان و همه شرف و عزت ملت دلاور ایران به خطر خواهد افتاد و مصیبت‌های دیکتاتوری رضاخان پهلوی و دوران اسلام‌ستیزی و اختناق ستم‌شاهی باز خواهد گشت.

ولی هیئات، هیئات از آنکه ملت رشید و حسینی ایران اسلامی به دشمنان یزیدخوی اهل بیت (ع) مجال و امان دهد. دنیا بداند که فتنه‌گران مستظهر به حمایت پوشالی یزیدیان و شمرهای زمان یعنی سران جنایتکار آمریکا و اسرائیل و انگلیس و دوستانشان از عقوبت عصیان علیه عاشورا و ظلم اکبر بر ساحت اباعبدالله الحسین (ع)، جان سالم به در نخواهد برد و در آتش خشم انقلابی عاشوراییان گرفتار خواهند شد.

اگر تا دیروز گمان می‌رفت که عده‌ای فریب‌خورده و جاهل یا عصبانی و لجوج، با ناآگاهی در دام مکر و فریب دشمنان اسلام افتاده‌اند، فاجعه عاشورای ۸۸ نشان داد که منافقان جدید، هم‌پیمان با منافقان تروریست و لیبرال‌ها و سلطنت‌طلبان و تمامی دشمنان انقلاب و نظام، اصل اسلام و ولایت را هدف آشوب و فتنه خویش قرار داده‌اند.

و به یقین، جرم و گناه مسببان و آمران و زمینه‌سازان و محرکان و مشوقان داخلی این فاجعه که در قامت سران فتنه سبز اموی بر سیمای تابناک نظام و ولایت چنگ می‌زنند، بیشتر از عاملان و مباشران منحرف و گمراهی است که در روز عاشورا در کنار سلطنت‌طلبان، منافقان قاتل، بهائیان مزدور و مرتدان لیبرال و دین‌ستیزان سکولار به پایکوبی و کف و سوت در روز عاشورا پرداختند و علیه اسلام هتاک‌ی و فحاشی و اهانت نمودند.

سران فتنه نیز همچون حامیان ورشکسته آمریکایی و صهیونیست خود بدانند که ملت ایران ریشه‌های چرکین خیانت و عداوت با نظام مقدس جمهوری اسلامی و ولایت را به خوبی شناخته است و دیگر در قبال جنایات و آشوبگری‌ها و فتنه‌انگیزی‌های آنان ذره‌ای مماشات نخواهد کرد.

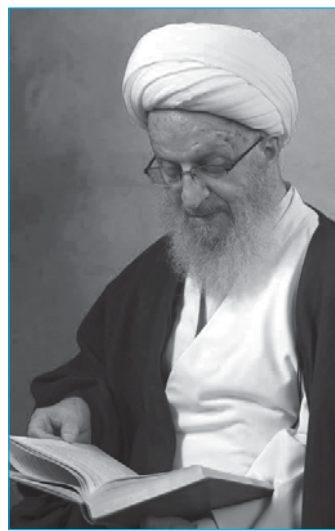
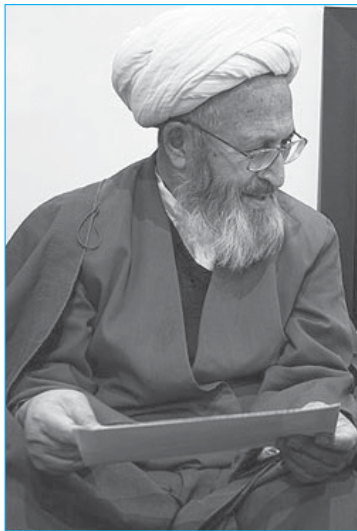
شعارهای صهیونیستی "جمهوری ایرانی" به جای جمهوری اسلامی و هتاک‌ی علیه اصل مقدس ولایت فقیه که میراث گرانبوار امام خمینی (ره) و تداوم اصل الهی امامت و ولایت است بر همگان آشکار ساخت که فتنه‌گران، بنیان اسلام و مکتب اهل بیت (ع) را آماج تهاجم خویش قرار داده‌اند.

آیا در برابر جسارت و فحاشی و آشوبگری علیه ایمان و آرمان و اعتقادات مقدس ملت رشید ایران اسلامی بی‌تفاوتی و سکوت، مصلحت‌اندیشی و عافیت‌طلبی و میان‌داری و محافظه‌کاری به مفهوم آن نیست که عملاً معاندان اسلام و ولایت را جسورتر و جری‌تر ساخته و بر کردار یزیدیشان رضایت داد؟

مجمع جهانی اهل بیت (ع) ضمن دعوت مردم رشید و مؤمن ایران اسلامی به حضور پرشکوه در اجتماعات و راهپیمایی‌های اعتراض‌آمیز علیه هتک حرمت عاشورای حسینی و در دفاع از حریم نظام اسلامی و ولایت اعلام می‌دارد که خواسته مردم از مسؤولان انتظامی و قضایی کشور آن است که در مقابله به فتنه‌گران و آشوبگران معاند اسلام و ولایت با شدت و قاطعیت قانون و حکم شرع را علیه محارب‌ان و معاندان نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران اجرا نمایند و سران و مسببان را نیز به اشد مجازات برسانند.

والسلام علی عباد الله الصالحین

۸ دی ۱۳۸۸

بیانیه آیت الله العظمی سبحانی درباره حوادث عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

گزارش‌های رسیده نشان می‌دهد که در عاشورای حسینی در پایتخت تشیع یک رشته رویدادهای تأسف‌آور و زشت و دور از اخلاق انسانی رخ داده و قلوب عاشقان حسینی و انسان‌های وارسته را جریحه‌دار ساخته است.

ما هرگز فکر نمی‌کردیم که در چنین روز مقدسی که حتی پیروان ادیان دیگر نیز نسبت به آن روز احترام قائل هستند و در برخی از کشورهای غیر اسلامی عاشورای حسینی تعطیل رسمی است، چنین رویداد دور از اخلاق انسانی رخ دهد و قداست آن روز شکسته شود.

گروهی مجروح و اماکنی تخریب گردد و در نتیجه نفرت و انزجار مسلمانان را نسبت به خود برانگیزند. از عمل این گروه فقط دشمنان ملت و کشور ابراز خوشحالی می‌کنند و در محکومیت این عمل همین بس که دوستان را اندوهگین و دشمنان ملت را شاد کرده است.

امید است با بیداری مسلمانان به ویژه جوانان غیور و بیدار بار دیگر این عمل ضد انسانی تکرار نشود و قداست ایام شهادت‌ها و اجتماعات مذهبی مخدوش نگردد، همچنان که امید می‌رود فریب خوردگان در عواقب اعمال خود ببینند و به آغوش ملت مسلمان باز گردند و بزرگان نظام اسلامی نیز باب مذاکره را باز گذارده و با حفظ عزت اسلام، وحدت کلمه را فراهم آورند.

بیانیه آیت الله العظمی مکارم شیرازی درباره حوادث عاشورا

بسم الله الرحمن الرحيم

روز عاشورا در حالی که مردم کشور ما از کوچک و بزرگ و مرد و زن در آتش عشق حسینی می‌سوختند و ناله‌های عاشقانه سر می‌دادند و در هر کوی و برزن به سوگ نشسته بودند و با نظم و خلوص نیت مشغول عزاداری و نوحه سرایی بودند، گروهی از مغرضان به بعضی از خیابانهای تهران ریختند و قداست مراسم حسینی را که عامل وحدت صفوف همه ملت است شکستند، نخست به شعارهای سیاسی ساختار شکن پرداختند و سپس اقدام به تخریب اموال مردم و آتش زدن آنها نمودند.

ما بارها گفته ایم غیر از جناح‌های سیاسی وفادار به نظام جمهوری اسلامی و قانون اساسی گروهی خرابکار و مزدور بیگانه در میان صفوف مردم رخنه کرده اند که هدف آنها فقط ویران کردن کشور و تجزیه آن و سپردن به دست بیگانگان است که قطعاً با هوشیاری وفاداران به اسلام و نظام هرگز به اهداف شوم خود نخواهند رسید.

اطلاعات موثق و دقیقی به ما رسیده که آنها، جدایی حکومت را از اسلام تبلیغ می‌کنند و حتی بعضاً نسبت به مقام شامخ سالار شهیدان و عزادارانش اهانت کرده‌اند.

انتظار ما این است که اولاً: تمام جناح‌های سیاسی معتقد به نظام اسلامی این ساختار شکنی و هتک احترام را تقبیح و محکوم کنند.

و ثانیاً: بیش از این بر طبل اختلاف نکوبند، زیرا دشمن در کمین نشسته و سلاح خود را تیز کرده و پیوسته تهدید می‌کند و هر درگیری رخ دهد فریاد شادی سر می‌دهند، آیا عقل اجازه می‌دهد دشمن را شاد کنیم؟

من معتقدم اختلافات کنونی راه حل مسالمت آمیز و عاقلانه دارد که باعث عظمت و قدرت بیشتر کشور ماست. چرا به آن نمی‌اندیشند؟

از دولتمردان نیز انتظار داریم در برنامه‌های خود بیشتر دقت کنند و بهانه به دست مخالفان نظام در داخل و خارج ندهند. خداوند همه را به راه راست هدایت فرماید.

□ به کوشش: رضا لک‌زایی
(دبیر سرویس صفحات سبز خبرگزاری ابنا)

قسمت اول

مصاحبه‌ای غیر حضوری با امام خمینی (ره)
درباره قیام حضرت اباعبدالله الحسین علیه السلام

ما با عزاداری سید الشهداء (ع) زنده هستیم

با وجود گذشت بیش از بیست سال از ثلمه‌ی فقدان امام خمینی (ره)، سخنان آن پیر فرزانه همچنان تازه و الهام‌بخش است؛ چرا که ریشه در زلال قرآن و عترت دارد و از معارف ناب اسلامی نشأت گرفته است. از این رو با استفاده از این بیانات می‌توان به سؤالات امروز پاسخ داد. آنچه در پی می‌آید، پاسخ به سؤالاتی است که برای نسل نوی ما وجود دارد. این پاسخ‌ها مستنداً از سخنان امام راحل (ره) استخراج شده‌اند.

سید الشهداء به داد اسلام رسید، سید
الشهداء اسلام را نجات داد

پانصد ساله سلطنت اسلامی که آمده بود و می خواست رژیم سلطنتی را و امثال این رژیمها را به هم بزند و یک سلطنت الهی در دنیا ایجاد کند، می خواست «طاغوت» را بشکند و «الله» را جای او بنشاند، اینها می خواستند که «الله» را بردارند، «طاغوت» را جایش بنشانند. همان مسائل جاهلیت و همان مسائل سابق. کشته شدن سید الشهداء - سلام الله علیه - شکست نبود چون قیام الله بود، قیام الله شکست ندارد.

خدای تبارک و تعالی می فرماید: فقط یک موعظه من دارم. پیغمبر اکرم واسطه، خدا واعظ، ملت متعظ. من فقط یک موعظه - بیشتر از یک موعظه ندارم. إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بَوَاحِدَةً أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ إِنَّكَ برای خدا قیام کنید؛ وقتی که دیدید که دین خدا در معرض خطر است، برای خدا قیام کنید. امیر المؤمنین می دید که دین خدا در خطر است، معاویه دارد وارونه می کند دین خدا را، برای خدا قیام کرد. سید الشهداء هم همین طور برای خدا قیام کرد. هر وقت دیدید - این یک مطلبی است که برای یک وقت نیست؛ موعظه خدا همیشگی است - هر وقت دیدید که بر ضد اسلام، بر ضد رژیم انسانی - اسلامی - الهی خواستند که قیام کنند، خواستند وارونه کنند مسائل اسلام را، به اسم اسلام اسلام را بگویند، اینجا الله باید قیام کرد. و نترسید از اینکه شاید نتوانیم، شاید شکست بخوریم؛ شکست تویش نیست.

من در پاریس که بودم بعضی خیراندیش ها می گفتند که نمی شود دیگر! وقتی که نمی شود باید چه کرد؟ گفتیم ما تکلیف شرعی داریم عمل می کنیم و مقید به این نیستیم که پیش ببریم. برای اینکه آن را ما نمی دانیم، قدرتش را هم الآن نداریم اما تکلیف داریم. ما تکلیف شرعی خودمان را عمل می کنیم. من این طور تشخیص دادم که باید این کار را بکنیم. اگر پیش نبردیم، هم به تکلیف شرعی عمل کرده ایم هم رسیده ایم به مقصد. اگر پیش نبردیم، به تکلیف شرعی مان عمل کرده ایم. نتوانستیم، حضرت امیر هم نتوانست؛ تکلیف را عمل کرد ولی در مقابلش ایستادند؛ اصحاب خودش ایستادند در مقابلش، نتوانست. این چیزی نیست

خوب، ما به اندازه قدرتمان می توانیم کار بکنیم. وقتی که ما دیدیم که - یا شما دیدید که - یک رژیمی اسلام را دارد وارونه می کند، به اسم عدالت اسلامی دارد ظلم را ترویج می کند، می خواهد اسلام را این جوری معرفی کند؛ یقوت می ایستد می گوید من کاری به اسلام ندارم، این سبکتر است تکلیف برای انسان. یقوت یک کسی قرآن طبع می کند و زیارت سید الشهداء، حضرت رضا - سلام الله علیه - می رود و در ملا عام نماز می خواند و حرفهایش هم این است که «عدالت اسلامی را ما می خواهیم جاری کنیم، ما می خواهیم اسلام را» و آن وقت اسلام را که فریاد می زند «ما اسلام را می خواهیم درست کنیم»، وارونه درست می کنند؛ اینجاست که تکلیف مشکل است. اینجاست که اسلام در خطر

تقیه در فروع است، در اصول نیست. تقیه
برای حفظ دین است. جایی که دین در خطر
بود جای تقیه نیست، جای سکوت نیست.

گنجینه مجمع: به عنوان سؤال اول، ماه محرم چه ویژگی هایی دارد؟ و این ماه چه پیامی را برای آزادگان عالم به ارمغان می آورد؟

— با حلول ماه محرم، ماه حماسه و شجاعت و فداکاری آغاز شد؛ ماهی که خون بر شمشیر پیروز شد؛ ماهی که قدرت حق، باطل را تا ابد محکوم و داغ باطل بر جبهه ستمکاران و حکومت های شیطانی زد؛ ماهی که به نسل ها در طول تاریخ، راه پیروزی بر سرنیزه را آموخت؛ ماهی که شکست ابرقدرت ها را در مقابل کلمه حق به ثبت رساند؛ ماهی که امام مسلمین، راه مبارزه با ستمکاران تاریخ را به ما آموخت، راهی که باید مشت گره کرده آزادخواهان و استقلال طلبان و حق گویان بر تانکها و مسلسلها و جنود ابلیس غلبه کند و کلمه حق، باطل را محو نماید. امام مسلمین به ما آموخت که در حالی که ستمگر زمان بر مسلمین حکومت جائرانه می کند، در مقابل او اگر چه قوای شما ناهماهنگ باشد بپاخیزید و استنکار کنید و اگر کیان اسلام را در خطر دیدید، فداکاری کنید و خون نثار نمایید.^۱

گنجینه مجمع: فلسفه قیام امام حسین - علیه السلام - چه بود؟ به تعبیر دیگر ایشان چه تهدید و خطری را احساس می کرد که دست به قیام زد؟ به نظر شما امام حسین - علیه السلام - در قیامش شکست خورد، یا به پیروزی رسید؟

— سید الشهداء - سلام الله علیه - با چند نفر از اصحاب، چند نفر از ارحامشان، از مخدراتشان قیام کردند. چون قیام الله بود، اساس سلطنت آن خیث را به هم شکستند. در صورت، ایشان کشته شدند لکن اساس سلطنت را، اساس سلطنتی که می خواست اسلام را به صورت سلطنت طاغوتی در آورد شکستند. خطری که معاویه و یزید برای اسلام داشتند این نبود که غضب خلافت کردند؛ این یک خطر، کمتر از آن بود؛ خطری که اینها داشتند این بود که اسلام را به صورت سلطنت در می خواستند بیآورند، می خواستند معنویت را به صورت طاغوت در آورند، به اسم اینکه «ما خلیفه رسول الله هستیم» اسلام را منقلب کنند به یک رژیم طاغوتی. این مهم بود. آن قدری که این دو نفر ضرر به اسلام می خواستند بزنند یا زدند جلوتری ها آن طور نزدند. اینها اصل اساس اسلام را وارونه می خواستند بکنند. سلطنت بود، شرب خمر بود، قمار بود در مجالسشان. «خلیفه رسول الله» و در مجلس شرب خمر؟! و در مجلس قمار؟! و باز «خلیفه رسول الله» نماز هم می رود در جماعت می خواند! این خطر از برای اسلام خطر بزرگ بود. این خطر را سید الشهداء رفع کرد. قضیه قضیه غضب خلافت فقط نبود. قیام سید الشهداء - سلام الله علیه - قیام بر ضد سلطنت طاغوتی بود.

آن سلطنت طاغوتی که اسلام را می خواست به آن رنگ در آورد که اگر توفیق پیدا می کردند، اسلام یک چیز دیگری می شد. اسلام می شد مثل رژیم دوهزار و

است؛ که انعکاسش در خارج و گاهی هم در داخل، اگر اینها موفق می‌شدند در داخل هم گاهی انعکاس این بود که «خوب، همین است دیگر، رژیم اسلامی همین است!» ما قیاممان، شما قیامتتان برای خدا باید باشد.

وقتی دین خدا را انسان در خطر دید برای خدا باید قیام کند. وقتی احکام اسلام را در خطر دید برای خدا باید قیام کند. توانست، عمل کرده به وظیفه و پیش هم برده؛ نتوانست، عمل به وظیفه کرده. گاهی وقتها تقیه حرام است. آن وقتی که انسان دید که دین خدا در خطر است نمی‌تواند تقیه بکند. آن وقت باید هر چه بشود برود. تقیه در فروع است، در اصول نیست. تقیه برای حفظ دین است. جایی که دین در خطر بود جای تقیه نیست، جای سکوت نیست.^۲

گنجینه مجمع: یعنی یزید اصل اسلام را با خطر مواجه کرده بود؟

معاویه و پسرش اسلام را وارونه‌اش کرده بودند. هم امام جماعت بود و هم امام جمعه بود و هم خطیب بود، و هم شارب الخمر، و هم همه چیز؛ مکتب داشت از بین می‌رفت. یک وقت یک کسی است که می‌گوید من رضا خان پهلوی هستم، هر غلطی که بکند به مکتب ضرر نمی‌زند، مردم می‌گویند «مرد که کذائی» است. یک وقت یک کسی است که می‌گوید من خلیفه رسول الله هستم. می‌آید خطبه می‌خواند و می‌آید جماعت می‌خواند و خلافت رسول الله است، و با اینکه خلافت رسول الله است، آن اعوجاجها را می‌کند، آن خطاها را می‌کند؛ این غیر خطای محمد رضا و رضاست.

خطای یزید این نبود که سید الشهداء را کشته، این یکی از خطاهای کوچکش بود، خطای بزرگ این بود که اسلام را وارونه‌اش کرده بودند. و سید الشهداء به داد اسلام رسید، سید الشهداء اسلام را نجات داد.^۳

گنجینه مجمع: دست‌انورد قیام عاشورا چه بود؟

— شهادت سید مظلومان و هواخواهان قرآن در عاشورا، سرآغاز زندگی جاوید اسلام و حیات ابدی قرآن کریم بود، آن شهادت مظلومانه و اسارت آل الله، تخت و تاج یزیدیان را که با اسم اسلام، اساس وحی را به خیال خام خود می‌خواستند محو کنند، برای همیشه به باد فنا سپرد و آن جریان، سفیانیان را از صحنه تاریخ به کنار زد... عاشورا با «نه» خود، یزیدیان را در طول تاریخ نفی کرد و به گورستان برد.^۴ ... این ملت، شیعه‌ی بزرگترین مرد تاریخ است که با تنی چند، نهضت عظیم عاشورا را برپا نمود، و سلسله اموی را برای ابد در گورستان تاریخ دفن نمود، و به خواست خدای تعالی... پرچم اسلام را در پهنه کشور و بلکه کشورها به اهتزاز در می‌آورد.^۵

گنجینه مجمع: مفهوم عبارت «کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا» چیست؟

— در جهات مختلفه‌ای این عبارت افاده می‌کند. یک جهتش هم همین حزنی است که برای ما تقریباً هر روز از مشاهده معلولین، مشاهده مادرهای داغ‌دیده، پدرهای فرزند از دست داده، برادرهای برادر کشته شده، و بالاخره شهادتی که در راه اسلام از دست رفته‌اند، برای ما هر روز یک روز عاشورا است. و من نمی‌دانم چه طور از شما برادرها و خواهرها که عزیزان خودتان را— که عزیزان

ما هم بودند— از دست دادید، چه طور تسلیت بگویم؛ و چه طور عذرخواهی کنم. شما می‌دانید که اسلام آن قدر عزیز است، آن قدر بزرگ است، که پیغمبر اسلام و اهل بیت آن بزرگوار هستی خودشان را، همه چیز خودشان را، در راه اسلام فدا کردند. ما هم که پیرو آیین مقدس اسلام هستیم و پیرو پیغمبر اسلام و ائمه اسلام هستیم اگر یک مقداری فداکاری کنیم و در راه اسلام همان طور که آنها فداکاری کردند ما هم فداکاری کنیم این برای ما هر چند سخت باشد، لکن یک آسایش فکری است.^۶

کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا؛ این یک عبارت آموزنده است. نه معنایش این است که هر روز کربلاست، هر روز بنشینید گریه بکنید. ببینید چه کرده، کربلا چه صحنه‌ای بوده، هر روز این صحنه باید باشد؛ مقابله اسلام با کفر؛ مقابله عدل با ظلم؛ مقابله عدد کم با ایمان زیاد، در مقابل عدد زیاد با بی‌ایمانی. نه از جمعیت کم بترسید؛ و نه از شکست بترسید، شکستی در کار نیست. وقتی کار برای خدا باشد، شکست تویش نیست. کشته بشوید بهشتی هستید؛ بکشید هم بهشتی هستید.^۷

این کلمه «کُلُّ یَوْمَ عَاشُورَا وَ کُلُّ اَرْضٍ کَرْبَلَاء» یک کلمه بزرگی است که اشتباهی می‌فهمند. کربلا چه کرد، ارض کربلا در روز عاشورا چه نقشی را بازی کرد، همه زمینها باید آن طور باشند. نقش کربلا این بود که سید الشهداء— سلام الله علیه— با چند نفر جمعیت و عدد معدود، آمدند کربلا و ایستادند در مقابل ظلم یزید و در مقابل دولت جبار. در مقابل امپراتور زمان ایستادند و فداکاری کردند و کشته شدند، لکن ظلم را قبول نکردند، و شکست دادند یزید را.

همه جا باید این طور باشد. همه روز هم باید این طور باشد. همه روز باید ملت ما این معنا را داشته باشد که امروز روز عاشورا است و ما باید مقابل ظلم بایستیم؛ و همین جا هم کربلاست و باید نقش کربلا را ما پیاده کنیم، انحصار به یک زمین نداشته؛ انحصار به یک افراد نداشته. قضیه کربلا منحصر به یک جمعیت هفتاد و چند نفری و یک زمین کربلا نبوده. همه زمینها باید این نقشه را اجرا کنند، و همه روزها غفلت نکنند.^۸

گنجینه مجمع: درباره عزاداری سیدالشهداء (ع) نظرات مختلفی هست. برخی روشنفکران یا بعضی سیاسیون به اشکال مختلف با مجالس روضه و سینه زنی و نوحه خوانی و ذکر مصیبت برای سالار شهیدان موافق نیستند، آیا نظرشان درست است؟

— روضه سید الشهداء برای حفظ مکتب سید الشهداء است. آن کسانی که می‌گویند روضه سید الشهداء را نخوانید اصلاً نمی‌فهمند مکتب سید الشهداء چه بوده و نمی‌دانند یعنی چه؛ نمی‌دانند این گریه‌ها و این روضه‌ها حفظ کرده این مکتب را. الآن هزار و چهار صد سال است که با این منبرها و با این روضه‌ها و با این مصیبت‌ها و با این سینه‌زنی‌ها ما را حفظ کرده‌اند؛ تا حالا آورده‌اند اسلام را. این عده از جوانهایی که این طور نیستند که سوء نیت داشته باشند خیال می‌کنند حالا باید ما حرف روز بزنیم! حرف سید الشهداء حرف روز است، همیشه حرف روز است، همیشه حرف روز را سید الشهداء آورده است دست ماها داده و سید الشهداء را این گریه‌ها حفظ کرده است و مکتبش را، این مصیبت‌ها و داد و قالها حفظ کرده؛ این سینه‌زنیها و این دستجات، و عرض می‌کنم اینها حفظ

آنها از همین گریه‌ها می‌ترسند، برای اینکه گریه‌ای است که گریه بر مظلوم است؛ فریاد مقابل ظالم است. دسته‌هایی که بیرون می‌آیند، مقابل ظالم هستند

وقتی کار برای خدا باشد، شکست تویش نیست. کشته بشوید بهشتی هستید؛ بکشید هم بهشتی هستید.

هم نبود، این مطالب هم نبود، آن حفظ کرده. ما باید به شهیدمان گریه کنیم؛ فریاد کنیم؛ مردم را بیدار کنیم.^۹

گنجینه مجمع: عده‌ای می‌گویند این اتفاق ۱۴۰۰ سال پیش افتاد و تمام شد؛ چرا آن را رها نمی‌کنید؟

— چرا این تمام نشد؟ برای اینکه مکتب تمامی ندارد، و این مکتب ماست، این سند مکتب ماست؛ ما می‌خواهیم مکتبمان را با این حفظش کنیم. امام حسین با عده کم همه چیزش را فدای اسلام کرد؛ مقابل یک امپراتوری بزرگ ایستاد و «نه» گفت؛ هر روز باید در هر جا این «نه» محفوظ بماند. و این مجالسی که هست مجالسی است که دنبال همین است که این «نه» را محفوظ بدارد.

گنجینه مجمع: برخی می‌گویند به خاطر همین عزاداری‌هاست که اسم ما را گذاشته‌اند «جامعه غمگین» و «ملت گریه»!

— این را دیگران القا کردند به شما که بگویید «ملت گریه»! آنها از همین گریه‌ها می‌ترسند، برای اینکه گریه‌ای است که گریه بر مظلوم است؛ فریاد مقابل ظالم است. دسته‌هایی که بیرون می‌آیند، مقابل ظالم هستند؛ قیام کرده‌اند. اینها را باید حفظ کنید. اینها شعائر مذهبی ماست که باید حفظ بشود. اینها یک شعائر سیاسی است که باید حفظ بشود. بازیتان ندهند این قلمفرساها! بازیتان ندهند این اشخاصی که با اسماء مختلفه و با مرامهای انحرافی می‌خواهند همه چیز را از دستتان بگیرند. و اینها می‌بینند که این مجالس، مجالس روضه، ذکر مصایب مظلوم و ذکر جنایات ظالم، در هر عصری [مظلومان را] مقابل ظالم

کرده. اگر فقط مقدّسی بود و توی اتاق و توی خانه می‌نشست برای خودش و هی زیارت عاشورا می‌خواند و تسبیح می‌گرداند، نمانده بود چیزی... اینها اشتباه می‌کنند، بچه‌اند اینها! نمی‌دانند که این نقش روحانیت و نقش اهل منبر چی هست در اسلام... این نقش یک نقشی است که اسلام را همیشه زنده نگه داشته، آن گلی است که هی آب به آن می‌دهند زنده نگه داشته، این گریه‌ها زنده نگه داشته مکتب سید الشهدا را؛ این ذکر مصیبت‌ها زنده نگه داشته مکتب سید الشهدا را. ما باید برای یک شهیدی که از دستان می‌رود علم بپا کنیم، نوحه‌خوانی کنیم، گریه کنیم؛ فریاد کنیم... سید الشهدا همه جا هست: کُلّ اَرْضِ کربلا. همه جا محضر سید الشهدا است، همه منبرها محضر سید الشهدا است، همه محرابها از سید الشهدا است.

اگر سید الشهدا نبود، یزید و پدرش و عقابشان اسلام را منّسی کرده بودند. اگر نسیان نشده بود، یک رژیم طاغوتی در خارج منعکس شده بود. معاویه و یزید یک رژیم اسلامی را رژیم طاغوتی داشتند معرفی می‌کردند. اگر سید الشهدا نبود، این رژیم طاغوتی را اینها تقویت می‌کردند؛ به جاهلیت برمی‌گرداندند. اگر حالا من و تو هم مُسلم بودیم، مُسلم طاغوتی بودیم! نه مُسلم امام حسینی. امام حسین نجات داد اسلام را. ما برای یک آدمی که نجات داده اسلام را و رفته کشته شده هی سکوت کنیم؟

ما هر روز باید گریه کنیم، ما هر روز باید منبر برویم برای حفظ این مکتب، برای حفظ این نهضتها؛ این نهضتها مرهون امام حسین - سلام الله علیه - هست. نمی‌فهمند اینها! بچه‌اند اینها، سوء نیت ندارند. بله خوب، ممکن است بعضی از آنها هم سوء نیت داشته [باشند] بعضیها هم روی نقشه کار بکنند ... روضه است که این محراب، که این منبر را حفظ کرده. اگر آن روضه نبود، این منبر

قرار می‌دهد. اینها ملتفت نیستند که اینها خدمت دارند می‌کنند به این کشور؛ خدمت دارند می‌کنند به اسلام.

... اینهایی که تزریق می‌کنند به شما «ملت گریه»، «ملت گریه»، اینها خیانت می‌کنند. بزرگهایشان و اربابهایشان از این گریه‌ها می‌ترسند؛ دلیلش این است که رضا خان آمد همه اینها را برد از بین، و مأمور بود. دلیلش این است که رضا خان آخرش که رفت، انگلستان در رادیوی دهلی اعلام کرد که ما این را آوردیم، حالا هم بردیم! درست هم می‌گفتند. آورده بودند برای سرکوب کردن اسلام، و یکی از راههای همین بود که این مجالس را از دست شما بگیرند. جوانهای ما خیال نکنند که دارند یک خدمتی می‌کنند می‌روند توی مجلس اگر صحبت عزا بشود، می‌گویند نه، این را نگو، غلط است این حرف، باید این را بگویند، باید این ظلمها را بگویند، تا مردم بفهمند که چه گذشته آن وقت؛ و باید هر روز این کار بشود. این جنبه سیاسی دارد؛ جنبه اجتماعی دارد.^{۱۱}

می‌کنید، حرف می‌زنید، خطبه می‌خوانید، نوحه می‌خوانید، مردم را به گریه وادار می‌کنید، مردم هم که گریه می‌کنند؛ همه روی این مقصد باشد که این اسلام را ما می‌خواهیم با همین هیاهو حفظش کنیم. با این هیاهو، با این گریه، با این نوحه‌خوانی، با این شعرخوانی، با این نثرخوانی، ما می‌خواهیم این مکتب را حفظ کنیم. چنانچه تا حالا هم حفظ شده. باید این نکته هم به مردم گفته بشود، تذکر داده بشود، که آقا قضیه روضه‌خوانی قضیه این نیست که من یک چیزی بگویم و یکی هم گریه کند، قضیه این است که با گریه حفظ شده است این، با گریه این حفظ شده، حتی «تباکی» هم ثواب دارد. خوب، تباکی چرا ثواب دارد، برای اینکه تباکی کمک می‌کند به این مکتب؛ کمک به مکتب می‌کند. اینها اشتباه است که اینها یک طرف قضیه را می‌بینند، یک طرف قضیه را نمی‌بینند و مع الأسف ما همیشه - یعنی اسلام همیشه - مبتلا بوده به این یک طرف دیدنها؛ همیشه مبتلا بوده.^{۱۲}

گنجینه مجمع: چرا دشمن از مجالس عزاداری حضرت سیدالشهدا وحشت دارد و می‌ترسد و علیه آن تبلیغات می‌کند و سعی دارد آن را به انحراف بکشاند و از محتوای اصلی اش خالی کند؟

— اینها از این مجالس، از آن جنبه سیاسی‌اش می‌ترسند. امروز هم مجالس ما تحوّل درش پیدا شده است؛ مثل سابق نیست، متحول شده است. همه افراد ملت ما، مجالس ما متحول شده است. لکن گمان نکنند آنهایی که جنبه‌های سیاسی به نظرشان دارند و مثلاً روشنفکر هستند، به نظرشان که مجالس گریه دیگر چیزی نیست. همین گریه‌هاست که کارها را پیش برده، همین اجتماعات است که مردم را بیدار می‌کند. ما از این مخالفت‌هایی که شد در زمان رضا خان و شک نداریم که به دستور بوده - خود او خیلی معلوم نبود که اگر دستور ندهند، این حرفها را بزنند - از این مخالفت‌هایی که شد، باید عبرت بگیریم؛ ببینیم با مجالس روضه مخالف بودند، معلوم می‌شود که مجالس روضه با آنها مخالف است؛ با روحانیت مخالف بودند، ببینیم که روحانیت برای آنها مضر است؛ با دانشگاه مخالف بودند، ببینیم که دانشگاه با آنها مخالف است.

بودن یک دانشگاه صحیح با آنها مخالف است. بله، آنها دانشگاهی که به دست خودشان درست بشود و همه چیزش را هم خودشان درست بکنند و جوانهایی که از دانشگاه بیرون بیایند همه برای خودشان عمل بکنند، با آن مخالف نیستند. اما امروز با دانشگاه مخالفند.

در انقلاب اسلامی، با دانشگاهش مخالفند، با مجالس روضه‌اش مخالفند، با روحانی‌اش مخالفند، با جوان متدین بازاری‌اش مخالفند، با همه مخالفند. امروز مخالفت همه جانبه ابرقدرتهاست با این ملت در همه مظاهر اسلامی‌اش و ما باید بیدار باشیم و توجه داشته باشیم. تبلیغات اینها برای ما ضررش بیشتر از جنگ‌هاست.

ساده نباید برخورد کرد با این تبلیغات. ما از جنگ چه ترسی داریم؟ یک ملتی که حاضر است برای شهادت و شهادت را فوز عظیم می‌داند، چه باکی از این مسائل دارد؟ از این، از اینکه باکی نیست. تازه وقتی که یک جنگی شروع می‌شود، ملت ما بیدار می‌شود. بیشتر متحرک می‌شود.

... آن که انسان [را] می‌ترساند این تبلیغاتی است که بیخ گوش اینها، یکی، یکی

گنجینه مجمع: ظاهراً «رضاخان پهلوی» هم بعد از اینکه با کودتا به قدرت رسید، خودش به مجالس روضه‌خوانی و عزاداری می‌رفت و حتی ارتش را روز عاشورا برای سینه زنی به خیابان می‌آورده است؟

— رضا شاه هم (در اوایل امرش) روضه‌خوانی شروع کرد. دستجات ارتش را در روز عاشورا (اینها را من خودم شاهد می‌دانم) دسته‌های ارتش را روز عاشورا برای سینه زنی بیرون آورد. خودش در این تکیه‌هایی که در تهران بود راه می‌افتاد دوره، و به این تکیه‌ها یکی یکی می‌رفت. در آنجایی که بود روضه‌خوانی مفصل داشت... او هم از اول با این سلاح وارد شد. و همان وقت هم اشخاصی بودند که اطلاع بر این مسائل داشتند و می‌دانستند که این چه جور است. یکی از غفلت‌هایی که شده است این است که اینها شروع نکردند که به مردم، به ملت چهره او را نمایش بدهند. دنبال این کارهایی که ریاکارانه انجام داد، آن چهره دیگرش را نمایش داد که تمام پایگاههای مذهبی را تعطیل کرد؛ یعنی تمام تکیه‌ها و مجالس وعظ و خطابه و اینها را، تمام را بکلی تعطیل کرد که در تمام ایران دیگر یک - مثلاً - مجلس روضه‌خوانی، یک مجلس وعظ و خطابه نگذاشت بماند. و آن کارهایی که همه می‌دانید و کرد^{۱۳} ... یک رشته هم جلوگیری از منابر و جلوگیری از روضه‌خوانی و خطابه به هر عنوان. در تمام ایران شاید گاهی اتفاق افتاد که عاشورا یک مجلس نداشت. بعضی از اشخاصی که یک قدری مثلاً جرأت داشتند، نصف شب، آخر شب، سحر مجلس داشتند که اول اذان مثلاً تمام بشود. همه ایران را از این فیض و از اینکه حتی ذکر مصیبتی بشود، ذکر حدیثی بشود محروم کردند.^{۱۴}

گنجینه مجمع: آیا عزاداری فقط برای کسب ثواب است؟ یعنی ما نباید به جوانب دیگر حماسه عاشورا بپردازیم و در مجالس فقط به نیت ثواب شرکت کنیم؟

— همه‌اش قضیه این نیست که ما می‌خواهیم ثواب ببریم، قضیه این است که ما می‌خواهیم پیشرفت کنیم. سیدالشهدا هم که کشته شد، نه اینکه رفتند یک ثوابی ببرند، ثواب برای او خیلی مطرح نبود، رفت که این مکتب را نجاتش بدهد، اسلام را پیشرفت بدهد، اسلام را زنده کند. شما هم که دارید نوحه‌خوانی

حفظ کنید و اهل منبر- ایدهم الله تعالی- کوشش کنند در اینکه مردم را سوق بدهند به مسائل اسلامی و مسائل سیاسی- اسلامی. مسائل اجتماعی- اسلامی و روضه را دست از آن برندارید که ما با روضه زنده هستیم.^{۱۵}

گنجینه مجمع: رمز بقای مکتب تشیع و رمز پیروزی ملت ایران را در چه چیز می‌دانید؟

— یکی از رمزهای بزرگی که بالاترین رمز است، قضیه سید الشهداست. سید الشهدا- سلام الله علیه- مذهب را بیمه کرد. با عمل خودش اسلام را بیمه کرد. نگه داشت... آن نهضت باید حفظ بشود.^{۱۶}

پی‌نوشت‌ها:

۱. صحیفه امام، ج ۵، ص ۷۵
۲. صحیفه امام، ج ۸، ص ۱۰ - ۱۱
۳. صحیفه امام، ج ۸، ص ۵۲۶
۴. صحیفه امام، ج ۱۴، ص ۴۰۳ - ۴۰۶
۵. صحیفه امام، ج ۵، ص ۱۵۳
۶. صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۱۹۱
۷. صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۹
۸. صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۱۲۳
۹. صحیفه امام، ج ۸، ص ۵۲۷ - ۵۲۹
۱۰. صحیفه امام، ج ۸، ص ۵۳۶
۱۱. صحیفه امام، ج ۸، ص ۵۳۰
۱۲. صحیفه امام، ج ۴، ص ۳۶۸
۱۳. صحیفه امام، ج ۳، ص ۳۰۱
۱۴. صحیفه امام، ج ۱۰، ص ۳۱۶
۱۵. صحیفه امام، ج ۱۳، ص ۳۲۹ - ۳۳۰
۱۶. صحیفه امام، ج ۱۱، ص ۹۷

گفته می‌شود و بعد یک جمعیتی می‌شوند و بعد زیادت‌تر. از این شیطنتها باید یک قدری ترسید و توجه به آن کرد. از اینکه مجالس اسلامی را، مجالس عزا را در نظر شما سست می‌کنند و می‌روند تو دهات، این ور آن ور می‌افتند که فلائی گفته است که مجالس عزا لازم نیست و شما خدمت کنید به اینها، فلائی چطور همچو حرفی می‌زند؛ کسی که می‌داند که مجالس عزا چه جهت سیاسی دارد، چه جهت اسلامی دارد؟ البته باید آنها را هم بررسی کرد و تکلیف است برای دولت و برای ملت؛ برای همه، از خود ما هستند آنها، برادرهای ما هستند.

لکن این به آن معنا نیست که ما در آن مسئله‌ای که همه با هم باید مجتمع بشویم برای کوبیدن ابرقدرتها، از آن مسأله دست برداریم و برویم این کار را بکنیم. نخیر، هر دو را باید بکنیم. مجالس سر جای خودش باید باشد و مجالس عزا باید باشد و اهل منبر باید این شهادت امام حسین- سلام الله علیه- را زنده نگه دارند و ملت باید با همه قدرت این شعائر اسلامی را، خصوصاً این را، زنده نگه دارند. با زنده نگه داشتن او، اسلام زنده می‌شود: «اَنَا مِنْ حُسَيْنٍ» که روایت شده است که پیغمبر فرموده است، این معنایش، این است که حسین مال من است و من هم از او زنده می‌شوم...

این همه برکات از شهادت ایشان است، با اینکه دشمن می‌خواست آثار را از بین ببرد؛ آنها در صدد بودند که اصل بنی هاشمی در کار نباشد. «لَعَبَتِ هَاشِمٌ بِالْكَذَا» این حرف بود. آنها می‌خواستند اصل اسلام را ببرند و یک مملکت عربی درست کنند و این کارشان اسباب این شد که عرب و عجم و همه، همه مسلمین توجه پیدا کردند که نه، قضیه، قضیه عربیت و عجمیت و فارسیت و اینها نیست، قضیه خدا و اسلام است.

این مجالس را حفظ کنید. همه مجالسی که اجتماعات دینی است، اجتماعات اسلامی است، اینها اسلام را در قلوب ما زنده نگه می‌دارد. جماعات را حفظ کنید. جمعه را حفظ کنید. اعیاد اسلامی را، شعایری که در آن هست، حفظ کنید و مجالس عزا را با همان شکوهی که پیشتر انجام می‌گرفت و بیشتر از او،

□ به قلم: علی آقاجانی قناد

(دانش‌آموخته حوزه علمیه قم و پژوهشگر ادیان و مذاهب)

عوامل ایجاد و گسترش آسیب‌های عزاداری

آسیب‌شناسی عزاداری و تحذیر جامعه‌ی دینی از انجام اعمال مغایر با شئونات حسینی از وظایف حتمی آگاهان و دانایان و عالمان دینی در زمان حاضر است. مقام معظم رهبری حضرت آیت‌الله العظمی خامنه‌ای از زمره‌ی عالمان آگاه و آگاه‌سازی است که از دیر باز به این موضوع توجه داشته‌اند. ایشان پس از رهبری نیز در همه‌ی مقاطع به این موضوع پرداخته و هشدارهای لازم را داده‌اند به طوری که حتی در جزئی‌ترین مسائل عزاداری و مداحی نیز ورود پیدا کرده و رهنمودهای لازم را ارائه کرده‌اند.

ایشان می‌فرمایند: «عزاداری امام حسین را نباید ضایع کرد» و در جای دیگری بصراحت از آسیب‌های عزاداری ابراز نگرانی کرده و می‌فرمایند: «بنده خیلی متأسفم که بگویم در این سه - چهار سال اخیر برخی کارها در ارتباط با مراسم عزاداری ماه محرم دیده شده است که دست‌هایی به غلط آن را در جامعه‌ی ما ترویج کرده‌اند».

ایشان در گفتارهای خود، علما، گویندگان و مداحان را به ارائه مطالب معرفت‌آموز، شناخت عوامل تحریف در فرهنگ عاشورا و پرهیز از آن دعوت نموده‌اند. ما در این مجال بر همین اساس برخی عوامل آسیب‌رسان به فرهنگ عزاداری عاشورا را برمی‌شماریم.

۱. دگرگونی فضای اجتماعی و تغییر در گفتمان عاشورا

یکی از آسیب‌هایی که بشدت متوجه اقامه شعائر عاشورایی است، آسیبی است که از راه تغییرات زمانه به وجود می‌آید. از آن جا که فرهنگ عاشورا و عزاداری، سنتی اجتماعی در درون جامعه شیعی است، به ناچار ممکن است با تحول زمان تغییر پذیرد. همین موضوع است که وظیفه اندیشوران و دل‌بستگان فرهنگ ناب عاشورایی را دو چندان می‌کند؛ اگر چه کاری بی‌نهایت سخت و سترگ به شمار می‌آید. اگر نگاهی به ادبیات منثور و منظوم عاشورا در دوره‌های مختلف بیفکنیم، خواهیم دید

که تا حدود بسیاری، رابطه‌ای متقابل و متعادل، میان رویکردهای عاشورا با وضع اجتماعی - سیاسی ویژه هر دوره‌ای وجود دارد. فرضیه این نظریه این است که دگرگونی شرایط وضعیت و منطق هر زمان، تأثیری عمیق بر نگرش غالبی مردمان آن عصر دارد و این تغییرات در سنت‌هایی اجتماعی به ویژه سنت‌های دینی چون فرهنگ عاشورا و عزاداری نقش به سزایی دارد. بر این اساس گفته می‌شود: «دوره‌هایی که جامعه شیعی، جامعه سیاسی و کنش‌گرا از نظر اجتماعی است، قرائت و ادبیات عاشورا، صبغهای سیاسی و فعال به خود گرفته و وجه مبارزه جویانه و حماسی

عاشورا، شاخصه فرهنگ مکتوب یا شفاهی، منظوم یا منثور سیاسی می‌گردد و در شرایطی که به هر دلیل و سبب اجتماعی - تاریخی، جامعه شیعی غیر سیاسی و «پولیتیره» می‌شود، وجه فاجعه بار، غم انگیز و سوگوارانه عاشورا برجسته می‌گردد. از این دست می‌توان در سده‌های نخست تاریخ شیعه، ادبیات حماسی و انقلابی شاعران حماسه‌سرای شیعی چون فرزدق، کمیت اسدی، سید حمیری و دعبل خزائی و مقتل‌هایی چون مقتل ابی مخنف و ارشاد را مشاهده می‌کنیم.

در دروان آل بویه و سلجوقی، ادبیات عاشورا، غیر حماسی و غیر سیاسی می‌شود که در آثار سنایی،

را تشکیل می‌دهد و در اشعار، تعزیه‌ها، منبرها و... بازگو می‌شود.

در واقع این برداشت، برداشتی انحرافی و منحط از موضوع شفاعت ائمه اطهار به ویژه امام حسین (ع) است که به سبب عدم طرح درست و مناسب آن و آمیخته شدنش با عقاید و عادت‌های سطحی مردم، این چنین مسخ شده است. از این رو، نمونه‌هایی این تفکر را فراوان در ادبیات عاشورا مشاهده می‌کنیم:

فتحعلی شاه:

....بدا فدای خاک رهش صد هزار جان

چون کرد جان به امت عاصی فدا، حسین وصال شیرازی:

دلی می‌خواست یزدان تا سرش زیب سنان گردد
که در هنگامه محشر شفیع عاصیان گردد
یکی از تعزیه‌ها:

....برای عذر گناهان شیعه‌ی پدرم

رضا شدم که به خون دست و پا زند پسر
سروش اصفهانی:

....بهر شفاعت گنه دوستان خویش

کردیم سینه را هدف تیر حادثات
همان طور که می‌نگریم، در این جا منطق قیام و شهادت، منطق «فدا شدن» است. امام حسین (ع) همانند مسیح (ع) فدا شده است تا امت را از ترس جهنم برهانند! همین و بس. برای این اساس است که خواب‌ها و نقل‌های عجیب واگویی و ساخته می‌شود. مانند این داستان که دزدی که کارش غارت کاروان‌ها بود، در سر راه قافله زائران کربلا کمین کرد، ولی خوابش برد و کاروان رفت. در همین حال خواب دید که او را به طرف جهنم می‌برند، ولی جهنم از پذیرش او امتناع می‌کند. علت آن نیز آن بود که گرد و غبار زائران کربلا بر تن و لباس او نشسته است. سپس شعری نیز برای آن درست کرده‌اند که:

فان النار ليس لمسّ جسمًا

علیه غبار زوار الحسین
تحریف دومی که در راستای بحث ما صورت گرفته، یک‌سره جنبه الهی و قدسی و آسمانی بدان بخشیدن و آن را در حد یک دستور خصوصی فروگاستن است. البته این در واقع، خارج ساختن

نخبگان و دانشورانی است که مرجع توده مردم به شمار می‌آیند که به طور عمیق و همه جانبه در عاشورا اندیشه نکردند و به درستی به تشریح و تبلیغ آن نپرداختند؛ به تک بعدی نگری پرداختند یا میدان را به غیر اهل واگذاشتند. به همین سبب بود که فلسفه سازی‌های انحرافی در میان مردم و حتی در میان خواص رواج یافت و در ادبیات شعری و غیر شعری نیز تبلور یافت. این موضوع که خود یک تحریف معنوی عمده است، زمینه ساز بسیاری از تحریف‌های لفظی نیز قرار گرفت. شهید مطهری (ع) در این راه، از دو فلسفه تراشی انحرافی برای قیام ابا عبدالله (ع) نام می‌برد. نخست این که شهادت امام حسین (ع) راه، کفاره گناهان امت و دوست داران عترت و هدف از قیام راه، تنها آموزش و شفاعت گناهکارانی که ولایت و محبت آن حضرت را دارند، دانسته‌اند.

این تفسیر از قیام، کاملاً شبیه به برداشت مسیحیان از - به زعم خود - کشته شدن حضرت عیسی و بلکه رونوشتی از آن است. «مسیحیت بر این باور بود که «همان طور که مردم در آسیب وضعی گناه شرکت دارند، یک نماینده از بشریت می‌تواند کفاره این گناه باشد... و عیسی کفاره آن آسیب را یک بار و برای همیشه محقق ساخت.»

شهید مطهری با اشاره به این تفسیر، به نقد آن می‌پردازد می‌نویسد: «شهادت آن حضرت به عنوان کفاره گناهان امت واقع شد! امام حسین (ع) شهید شد که اثر گناهان را در قیامت خنثی کند و به مردم از این جهت آزادی بدهد. در حقیقت مطابق این عقیده، باید گفت امام حسین (ع) دید که یزیدها و ابن زیاد و شمر و سنان‌ها هستند، اما عده شان کم است؛ خواست کاری بکنند که بر عده‌ی اینها افزوده شود!! ... ابا عبدالله که برای مبارزه با گناه کردن قیام کرد، ما گفتیم قیام کرد تا سنگری برای گنه کاران باشد. گفتیم حسین (ع) یک شرکت بیمه تأسیس کرد. بیمه‌ی چه؟ بیمه‌ی گناه!! گفت ایها الناس! هر چه می‌توانید بد باشید من بیمه شما هستم»!!

این تفسیر، از دیر باز تاکنون در میان مردم رواج داشته و دارد و بخش قابل توجهی از ادبیات عاشورا

کسای و قوامی رازی و نیز کتاب‌هایی چون اللهوف علی قتلی الطفوف می‌بینیم. در فاصله زوال ایلخانان تا تأسیس صفویه، شاهد سیاسی شدن جامعه شیعی و به تبع آن، حماسی شدن ادبیات عاشورا هستیم که ادبیات نهضت را رقم می‌زند.

با تبدیل شدن نهضت به نظام در دوران صفویه، بار دیگر قرائت غیر سیاسی و غیر حماسی از عاشورا برتری یافته، این وضعیت تا پایان دوران رضاخان ادامه می‌یابد. از شهریور ۱۳۲۰ تا اواخر جنگ تحمیلی ایران و عراق، دوباره رویکرد حماسی اوج می‌گیرد. این رویکرد در آثار کسانی چون امام خمینی (ع)، آیت الله کاشانی، شهید مطهری، آیت الله طالقانی، محمدتقی شریعی، فدائیان اسلام، مهندس بازرگان، دکتر علی شریعتی و صالحی نجف‌آبادی نمود داشت. از اواخر جنگ به این سو، بتدریج با فروکش کردن تکاپوی انقلابی، گفتمان عاشورا نیز به تدریج و در مراتبی غیر حماسی و غیر سیاسی شد. البته این نظریه، به حتم نمی‌تواند تمامی مسایل مرتبط با فرهنگ عاشورا را توضیح دهد و پرسش‌هایی چند نیز در برابر آن، قابل طرح است. البته می‌توان آن را یکی از عمده‌ترین - و نه تمامی - عوامل تحریف‌زا دانست؛ چرا که در هر یک از این دوره‌ها، که فرهنگ عاشورا به تبع جامعه، سیاسی و یا غیر سیاسی می‌شود، ابعاد دیگر آن مورد غفلت قرار می‌گیرد و نیز تحریف‌های لفظی و معنوی بر اساس گفتمان رایج زمان در آن صورت می‌گیرد. برای مثال در فضای سیاسی، همه ابعاد فرهنگ عاشورا، سیاسی، ایدئولوژیک و کارکردی شده و بر آن اساس تفسیر می‌شود. یا در فضای غیر سیاسی، این ابعاد به بعد عاطفی و احساسی فروگاسته می‌شود که هر یک از این دو رویکرد در بردارنده تحریف فرهنگ عاشورا است.

۲. تبیین نشدن فلسفه صحیح قیام

یکی از عوامل بنیادین وقوع تحریف لفظی و معنوی و ورود آسیب‌های متعدد به ساحت فرهنگ عاشورا و عزاداری سید الشهداء (ع) عدم تبیین و تشریح آموزه‌های ناب عاشورایی و اهداف و فلسفه نهضت عاشورا در میان مردم است. این نقص متوجه

اندیشه و رفتار امام حسین (ع) از چارچوب مکتب است که عدم قابلیت پیروی و بهره‌گیری را به همراه دارد و در نهایت، به عقیم‌سازی فرهنگ عاشورا می‌انجامد. وقتی قیام منحصر به امام (ع) شد، دیگر هیچ آموزه عام دیگر شمولی را نمی‌توان از آن به دست آورد. جهاد، امر به معروف و نهی از منکر، شهادت طلبی، مبارزه جویی و... دیگر قابلیت استنتاج از قیام را نمی‌یابد.

۳. تمایل به اسطوره‌سازی و افسانه‌پردازی

تمایل بشر به افسانه‌پردازی و اسطوره‌سازی، از دیگر عوامل ایجاد و گسترش تحریف در تاریخ و فرهنگ عاشورا است. شاید شهید مطهری (ع) نخستین کسی باشد که این عامل را به عنوان یکی از عوامل محوری تحریف برشمرده است. ایشان می‌نویسد: «در بشر یک حس قهرمان پرستی هست که در اثر آن، درباره قهرمان‌های ملی و قهرمان‌های دینی افسانه می‌سازند... قسمتی از تحریفات که در حادثه کربلا صورت گرفته، معلول حس اسطوره‌سازی است. اروپایی‌ها می‌گویند در تاریخ مشرق زمین، مبالغه‌ها و اغراق‌ها زیاد است و راست هم می‌گویند». شهید مطهری ابتداء افسانه‌سازی‌هایی در مورد بوعلی سینا و شیخ بهایی اشاره می‌کند که بوعلی صدای چکش مسگرهای کاشانی را از اصفهان می‌شنیده است.

هم چنین داستان هرات و وجود ۲۱ هزار احمد یک چشم کله‌پز را در آن مثال می‌آورد. افسانه مجروح شدن پر جبرئیل در جنگ خیبر بر اثر اصابت ضربت شمشیر علی (ع) و دو نیم شدن کامل «مرحب خیبری» و نفهمیدن خودش، رساندن تعداد لشکریان کوفه به ششصد هزار سوار و یک میلیون و ششصد هزار نفر پیاده، ۷۲ ساعت بودن روز عاشورا، رساندن عدد کشته شده‌های به دست امام حسین (ع) را به سیصد هزار نفر و تعداد کشته ها به دست حضرت ابوالفضل را به بیست و پنج هزار نفر و نیز کشته شدگان به دست بقیه یاران به ۲۵ هزار نفر و داستان حضور هاشم مرقال - که در جنگ صفین به شهادت رسید - در جریان کربلا، از نمونه‌های اسطوره‌سازی و افسانه‌پردازی هستند. این‌ها، همه از حس اغراق، مبالغه‌گویی و شخصیت

سازی در خصوص بزرگان سرچشمه می‌گیرد، به گمان این‌که با این کار، چیزی بر عظمت آن شخصیت می‌افزایند. شهید مطهری با دردمندی می‌گویند: «این حس اسطوره‌سازی خیلی کارها کرده است. ما نباید یک سند مقدس را در اختیار افسانه‌سازها قرار دهیم... آیا صحیح است در تاریخ حادثه عاشورا، حادثه‌ای که ما دستور داریم هر سال آن را به صورت یک مکتب زنده بداریم، این همه افسانه وارد شود؟».

۴. برخورد عاطفی صرف با مقوله عزاداری

شاید جدی‌ترین و اصلی‌ترین عامل ورود آسیب‌های متعدد در بنیاد و بنیان فرهنگ عاشورا، اکتفا نمودن به برخورد عاطفی صرف و دوری گزیدن از برخورد عقلانی با مقوله قیام و عزاداری باشد. این مسأله، سبب بروز تحریف وسیع لفظی و معنوی است که اندیشه اصیل عاشورایی و حسینی را به پژمردگی می‌کشاند.

بی‌شک در صحنه عاشورا، از سوی امام و یارانش، شاهد عاطفی‌ترین صحنه‌ها، و از سوی لشکریان کوفه، شاهد جنایت‌بارترین و دهشتناک‌ترین وقایع هستیم. از این رو، حادثه عاشورا، بعد عاطفی قوی‌ای دارد که از این جهت، می‌توان آن را یک تراژدی دانست. البته این تنها یک رویه از صحنه عاشورا است که در آن جنایت موج می‌زند. عاشورا صحنه دیگری نیز دارد که سرشار از حماسه و زیبایی است و حسین (ع) و یارانش قهرمان آن‌اند.

ولی در فرهنگ عامه، بیش تر شاهد حضور پررنگ بعد تراژدیک عاشورا هستیم، به گونه‌ای که تا حدودی عرصه را بر بعد حماسی تنگ ساخته است.

آن چه بیش از همه در زبان مردم شنیده می‌شود، واژه‌های غریب، مظلوم، تشنه، بی‌کس و مانند این الفاظ است و تشنگی، بی‌آبی، بی‌یاری، و غربت امام (ع) بسامد بالایی در فرهنگ عامیانه دارد.

البته منظور تخطئه کلی این مسایل نیست که این خود، بعدی از ابعاد عاشورا است، بلکه منظور، غلبه این نوع نگرش بر ذهنیت توده مردم است که کمتر از این سطح گذر می‌کند.

این پرداختِ افراطی بعد عاطفی قیام، سازنده و پردازنده‌ی بیشتر تحریف‌های لفظی و معنوی فرهنگ عاشورا بوده است. جالب این است که این تفکر، با تناقضی آشکار و جدی روبروست. از سویی، امام را به تمامی آسمانی و ملکوتی معرفی می‌کند و از سوی دیگر، هنگام مقایسه، امام را به تمامی فرهنگ عامیانه خود محک می‌زند و آن حضرت را همانند یکی از افراد این فرهنگ می‌انگارد.

براین اساس، عزاداری، نوعی خدمت و تسلاهی خصوصی و عاطفی شمرده می‌شود. عمده تحریف لفظی نیز در همین راستا به وجود آمده است. چون غرض این است که بر امام حسین (ع) که بی‌جهت کشته شده و هنگام شهادت، مادر نیز نداشته است، بگرییم. از این رو، روضه او هرچه جان‌سوزتر و دل‌گذازتر بیان شود، به این هدف نزدیک‌تر است. جعل داستان عروسی حضرت قاسم در روز عاشورا، باید در همین راستا ارزیابی شود؛ چون داستان عروسی داماد سیزده ساله‌ای که پس از عروسی، هدف شمشیرها قرار می‌گیرد و کشته می‌شود و سر از پیکرش جدا می‌گردد، بسیار جان‌سوز خواهد بود.

داستان عروسی قاسم (ع) برای نخستین بار در کتاب روضه الشهداءی کاشفی آمده است و منتخب طریحی نیز آن را نقل کرده و از آن پس، به دلیل همین بعد قوی عاطفی واشک گیر، به شدت رواج یافته است، به طوری که برای قاسم (ع) حجله عروسی ساختند و در وسط عزاداری نقل پخش می‌کردند. این قصه حتی در اشعار فارسی نیز نمود داشته است. عمان سامانی که یکی از عالی‌ترین منظومه‌های عاشورایی را سروده است نیز از این تحریف مصون نمانده و با مهارتی، شگفت، داستان جعلی عروسی قاسم را با این شعر تصویر کرده است:

باز دارم راحت و رنجی به هم

متحد عنوانی از شادی و غم

نازپرور نو عروسی هست بکر

مر مرا در حجله ناموس فکر

...آن چه قاسم را زهستی بود نقد

مر عروسی را به کابین بست عقد

نمونه دیگر، داستان حضور لیلا در کربلاست که بنابر نظر شهید مطهری، هیچ سندی ندارد. نیز داستان حضور حضرت زهرا (ع) بر بالین حضرت ابوالفضل (ع) هنگام شهادت آن حضرت و گفتن این سخن که «اگر مادرت نیست، من هستم» که در هیچ کتابی - حتی کتاب‌های مجهول - نیامده است. افسانه‌هایی چون آب خواستن امام حسین (ع) در پای منبر علی (ع) و آب آوردن ابوالفضل (ع) و داستان فاطمه صغرا نیز از همین دست به شمار می‌آید.

هم چنان که ملاحظه می‌شود، در این جعل‌ها و تحریف‌ها، مؤلفه‌هایی حضور دارند که موجب عاطفی شدن هر چه بیش تر عزاداری و گریه بیش تر می‌شود و برای مثال، عطش و آب و یا حضور و عدم حضور مادر، سبب پر و بال دادن و پروراندن این گونه تحریف‌ها و جعل‌ها گشته و می‌گردد. در حالی که اگر از برخورد عاطفی صرف پرهیز و با تاریخ و حوادث عاشورا برخورد عقلانی گردد؛ یعنی این مطالب در ترازوی عقل سنجیده شود، بسیاری از این تحریفات روی نمی‌دهد. این موضوع، هم در ارزیابی متون قیام عاشورا و شهادت حسین (ع) قابلیت بهره‌گیری دارد و هم در شنیده‌های عزاداری، آن که بر سرش تیغ و قمه می‌زند یا با زنجیرگران، پشتش را مجروح می‌کند، اگر نیک بنگرد که شرایط حسین چگونه بود، در خواهد یافت که در آن گونه شرایط است که باید چنین کند

۵. جبر انگاری

جبری‌نگری درباره قیام، یکی از عوامل وقوع تحریف و ورود آسیب‌ها در حوزه فرهنگ عاشورا و عدم بهره بردن و تعمیم آن است. جدای از سابقه طولانی جبر انگاری و تقدیرگرایی در تفکر دینی - اجتماعی مردم که در فرهنگ منثور و منظوم آن‌ها تبلور نیز یافته، باید از تلاش امویان در ترویج جبرگرایی به طور عام و تعبیر جبری حادثه عاشورا به طور خاص، یاد کرد.

اولین سخن این زیاد در هنگام مواجهه زینب کبری (ع) این بود: «خدا را شکر که شما را رسوا کرد. خدا

را شکر که شما را کشت و خدا را شکر که ادعاهایتان را باطل ساخت». منطق این زیاد در این جا، به طور کامل، جبرگرایانه است. او می‌خواهد شهادت امام حسین (ع) را، به تقدیر و خواست خدا حواله داده، بدین ترتیب، خود را میرا و مقرب درگاه خدا جلوه دهد. به همین سبب است که شهید مطهری، منطق جبرگرایی را، منطق این زیاد می‌شمارد. در واقع این چنین است که اولین گام تحریف، به وسیله قاتلان و جانیان برداشته می‌شود.

البته با کمال تأسف در طول تاریخ، این روحیه جبری‌نگری، تا حدود بسیاری در فرهنگ مردم نهادینه شد؛ به طوری که در شعر و فکر بسیاری از شاعران و مرثیه‌سرایان نیز راه یافت. نمونه‌های این جبرگرایی را نسبت به حادثه عاشورا و منتسب نمودن آن به چرخ، فلک، روزگار، سرنوشت، تقدیر مانند این‌ها، در اشعار شاعرانی چون محتشم کاشانی و وصال شیرازی و بسیاری دیگر از شاعران به ویژه در تعزیه‌ها می‌توان تماشا کرد:

محتشم کاشانی:

ای چرخ غافل‌ی که چه بیداد کرده‌ای

وز کین چه‌ها در این ستم آباد کرده‌ای

وصال شیرازی:

ای چرخ از کمال تو تیری رها نشد

کازادهای نشان خدنگ بلا نشد

یا در تعزیه‌ها می‌شنویم که:

ای چرخ بر حسین جفایی شماره کن

ای بی وفا جفای پیاپی شماره کن

یا:

فلک خراب شوی بی‌برادرم کردی.

نیز:

فلک چه خاک نشاندی تو بر سر زینب

چرخ برچیده، بساط عزت ما از جفا

و دیگر اشعار و قطعاتی که همه، حادثه را به سرنوشت و قضای روزگار حواله می‌دهد. نتیجه این جبرگرایی، تسلیم و وادادگی است که به طور کلی و به لحاظ ماهیت با مفهوم «رضا» در فرهنگ اصیل اسلامی متفاوت است. تسلیم و رضای جبرگرایانه، کاملاً منفعل است و اندیشه و

عمل آدمی را فلج می‌سازد و میوه آن، ذلت‌پذیری، بی‌اندیشه بودن و نیز توجیه این‌ها با پیش کشیدن جبر است. این جبرنگری، زهری در درون فرهنگ عاشورا بوده است و آن را به رکود، سکون، انفعال و جمود کشانده است. بر این اساس، درس‌آموزی و پندگیری از این واقعه بسان حسین (ع) و زینب (ع) عمل نمودن، چندان معنایی نمی‌یابد.

۶. نقش حکومت‌ها و تاریخ‌نگاران درباری

یکی از موضوع‌های تحریف‌شناسی عاشورا، شناخت نقش حاکمان جور، به ویژه امویان در تحریف واقعه عاشورا و از سوی دیگر، تحریف‌هایی است که از طرف تاریخ‌نگاران طرفدار مکتب عثمانی، اموی و تأثیر پذیرفتگان از آن‌ها بود وجود آمده است. نخستین انحرافی که امویان می‌خواستند به وجود آورند، آن بود که شهادت امام حسین (ع) را به قضای الهی و خواست خداوندی نسبت دهند و خود را مبرا سازند. گفتار این زیاد با زینب کبری (ع) در همین جهت است.

تحریف دوم آن بود که امویان، چه پیش از شهادت و چه پس از آن، کوشیدند تا امام (ع) را به عنوان فردی شورش و طغیانگر برضد حاکم مشروع مسلمانان بنمایانند که مرتکب گناه بزرگ، یعنی خروج بر امام مسلمین شده و از این رو، خون او مباح است. تمام سعی امام (ع) نیز از ابتدای حرکت تا پایان آن، بر این است که با سخنرانی‌های افشاگرانه و روشنگر، این اتهام و تبلیغ را خنثی کند و مسیر خود را به درستی بشناساند.

تحریف دیگری که امویان بر گسترده ساختن ابعاد آن کوشیدند، عید اعلام نمودن و جشن گرفتن روز عاشورا بود. برای این منظور، گفتند که عاشورا، روزی است که کشتی نوح بر زمین نشسته یا روزی است که فرعونیان در رود، غرق شدند. در حالی که اصولاً عید گرفتن این روز و روزه گرفتن آن، به یهود باز می‌گردد که این روز را «عید عاسور» نام گذاشته بودند. به همین سبب است که در زیارت عاشورا می‌خوانیم: اللهم ان هذا يوم تبرک به بنو امیه وابن آکله الاکباد. البته در برابر این موضوع امامان شیعه نیز موضع‌گیری کرده، و روزه گرفتن این روزها را

ممنوع ساخته و آن روز حزن و اندوه نام نهادند. اما از سوی تاریخ‌نگاران عثمانی و اموی نیز تحریفاتی در متن و هدف نهضت عاشورا اتفاق افتاد که نمونه‌هایی از آن را در مکتب تاریخ‌نگاری در شام و ایران و برخی دیگر از تاریخ‌نگاران مشاهده می‌کنیم. نمونه‌هایی از این تحریف‌ها را بر می‌شماریم:

نخست آن که کوشیدند چهره‌ای از حسین بن علی (ع) تصویر کنند که بر اساس آن، امام فردی جنگ طلب، خشونت‌خواه، دوست‌دار خون‌ریزی و تندزبان بوده است و طبیعی است که قتل چنین فردی، می‌تواند روا و جایز باشد.

تحریف دیگر، آن است که امام (ع) را دنیا خواه و حکومت طلب و قیام وی را، برای به دست آوردن دنیا و امارت معرفی کرده‌اند، به طوری که کسانی چون عبدالله بن عمر، امام را از پی دنیا بودن باز می‌دارند.

تحریف دیگر، درخواست ملاقات و بیعت امام حسین (ع) با یزید است که در مکاتبه عمر بن سعد با عبیدالله بن زیاد به نقل از امام (ع) آورده شده و در تاریخ دمشق ابن عساکر و در کتاب‌هایی چون تاریخ ابن کثیر، ذهبی و دیگران گزارش شده است، در حالی که هم به لحاظ عقلی و هم تاریخی قابل خدشه است.

تحریف مهمی دیگری که از سوی این تاریخ‌نگاران صورت پذیرفته است، تلاش برای تبرئه یزید از قتل امام حسین (ع) سخن گفته‌اند. البته این سخنان نیز به دلایل تاریخی معتبر دیگری که خود این گروه نیز نقل کرده‌اند، از نظر عقل و نقل قابل خدشه است.

دلایل تاریخی‌ای چون بیعت خواستن یزید از امام و فرمان شدید او به حاکم مدینه، مکاتبات میان ابن زیاد با یزید، چوب زدن یزید بر دهان مبارک امام حسین (ع) و اشعار او در این هنگام، آویختن سرهای شهیدان بر دروازه‌های شام به مدت سه روز، همگی نشان‌دهنده نقش کلیدی یزید در شهادت امام حسین (ع) و عوام فریبی‌های او پس از آن است. ضمن آن که احوالات کلی یزید و کارهای زشت او، مانند فاجعه حرّه واقم و هجوم به مکه، تردیدی در این مسأله باقی نمی‌گذارد.

تحریف مهم دیگری که از سوی ابن خلدون و در پوشش تحلیل تاریخی صورت گرفته و باید آن را تحریفی معنوی به شمار آورد، آن است که عدم موقعیت سنجی و حرکت شکست خورده را به امام نسبت می‌دهد و در واقع، روح و هدف قیام آن حضرت را به چالش می‌کشاند.

۷. تعصب‌های بی‌جا و جمود فکری

تعصب‌های بی‌جا و خشک مغزی، تباه‌گر اندیشه و فکر است و همین مسأله، از دلایل وقوع تحریف در حماسه حسینی است.

این موضوع، از چند بعد قابل تبیین است: از یک منظر، تعصب در نقل تاریخ، که چنانچه موافق یا خلاف موضوعی باشد، در همان مسیر حرکت کرده و به پردازش دروغ یا حذف قسمت‌هایی از تاریخ انجامیده است. مثال آن، برخورد تاریخ‌نگاران عثمانی و اموی با قیام امام حسین (ع) از سویی، و ساختن نقل و قول‌ها و حکایات و روایاتی برای افزودن بر عظمت قیام عاشورا، به وسیله برخی تاریخ‌نویسان و مقتل‌نگاران از سوی دیگر است.

جزم اندیشی نیز قسم دیگری از آن است. برای مثال، تعصب بسیاری از مردم در خصوص فدا شدن امام حسین (ع) برای شفاعت گناهان دوست‌داران آن حضرت و نهادینه شدن آن در میان مردم، به طوری که هیچ سخنی را در این موضوع نمی‌پذیرند و گوینده آن را سرزنش می‌کنند، از این دست تعصبات است. قسم دیگر، تعصب به اجرای شیوه خاصی از عزادای است که ممکن است برای برخی به صورت رسم و سنت در آمده باشد و هر چه دیگران با بیان و دلایلی آن را نکوهش می‌کنند، باز به دلیل همان تعصب و خشک مغزی حاضر به قبول آن نیستند و بر آن اصرار می‌ورزند، مانند مسأله قمه زنی.

۸. تمسک به روایات تسامح در ادله سنن

در بسیاری موارد، وقتی به کسانی که اخبار و روایات مجعول و نادرست نقل می‌کنند اعتراض می‌شود، در پاسخ، به «روایات تسامح در ادله سنن» استناد و تمسک می‌کنند؛ یعنی این افراد، نوعی دلیل فقهی

تحلیل گران بی‌مایه یا مغرض است که به انحراف آن می‌انجامد. یکی از عوامل تحریف در فرهنگ عاشورا نیز، همین موضوع بوده و هست. بنابراین، همواره باید ژرف نگران، براساس آگاهی از زمان و همه جانبه نگری، با تکیه بر داده‌های صحیح و پالایش پیرایه‌ها و اطلاعات دقیق و عمیق، به باز پروی، بازسازی و استخراج مفاهیم نوین و استنتاج آموزه‌های جدید برای توانمند ساختن فرهنگ عاشورا و عزاداری دست زنند تا از گزند جمود و خمود رهایی یابد.

۱۰. سهل انگاری و تسامح منفی در به کارگیری روش‌ها

تفکری که امروزه وجود دارد و در گذشته با شدت بیش‌تری جریان داشته، این است که مسایل مربوط به عزاداری سیدالشهدا (ع) و روش‌های به کار گرفته شده در آن راه، تافته‌ای جدا بافته از مجموعه مسایل دینی می‌داند. از این رو، انجام آن به هر گونه‌ای، درست است و ثواب دارد و احکام موضوعات عبادی بر آن حمل نمی‌شود بنابراین، ریا، دروغ و... چنانچه در راه ترویج و تقویت عزاداری ابی عبدالله (ع) باشد، بی‌اشکال است. به طور قطع ما هیچ سند دینی که بر این مسأله دلالت داشته باشد، نداریم. به نظر می‌آید که بیش‌تر گذری روان شناختی از برخی روایات عزاداری بدین مسأله باشد که به واسطه برداشت اشتباه یا مغرضانه صورت گرفته است. برای مثال، در روایتی از امام صادق (ع) آمده است: «... هر کس در مرثیه حسین (ع) بیتی بخواند، پس بگرید - و به گمانم فرمود - یا خود را شبیه گریه‌کنندگان کند، پس بهشت برای اوست».

برداشت نادرست از این نوع روایات - که کم هم نیستند - موجب شد تا آن را امری غیر عبادی و توصیلی (از نظر فقهی) بپندارند و هر نوع عزاداری و گریاندن و گریستن را جزء آن به شمار آورند. برخی دیگر نیز از همین نظرگاه، آن را خارج از دایره احکام دینی به شمار آوردند و در حوزه مسایل عشق قلمداد کردند؛ چنانچه یکی از عالمان دینی اصفهان نیز گفته بود: «این کار، عشق است؛ ربطی به دین ندارد»!

موهون را در برنمی‌گیرد. اخبار موهون، اخباری است که موجب خدشه دار شدن ائمه یا مذهب می‌شود. بسیاری از روضه‌ها و نقل‌های مورد نظر ما، نه ضعیف، که موهون هستند و نقل اخبار موهون جایز نیست!

۵. در نقل روایات ضعیف نیز باید توجه داشت که آن‌ها با اصول استنباط اسلامی و روایات صحیح و کلیات دینی تعارض نداشته باشند.

۶. مشکل و مسأله امروز و دیروز ما، این است که بسیاری از مصیبت‌های مشهور در میان مداحان، روضه‌خوانان و مردم، در کتاب‌های سیره و اصحاب مناقب، حتی به نقل ضعیف هم نیامده و از مصیبت‌ها و نقل‌های ساختگی به شمار می‌آیند.

۹. جمود تاریخی و گویا نشدن تاریخ

ابن خلدون می‌گوید: یکی از اسباب دروغ، عجز از تطبیق و احوال با رویدادهاست.

بر این اساس، می‌توان یکی از عوامل تحریف واقعه را جمود در تاریخ و گویا نشدن آن به وسیله تحلیل گران شایسته و آگاه تاریخ دانست. عدم بازپروری داده‌های تاریخی، توسط آگاهان به آن در حوزه‌های گوناگون معارف، دو آفت عمده را در پی دارد: ایستایی، رکود و جمود در تاریخ که موجب عدم انتقال ذهنی و عینی از گذشته به حال و عدم بهره‌گیری مناسب از آن می‌شود که نتیجه این مسأله، پوسیدگی از درون و نیز عدم آزادگی است و دوم، بهره‌گیری و تفسیر نادرست تاریخ، به وسیله

برای آنچه می‌گویند و می‌نویسند، می‌آورند. اما باید دید که واقعیت مطلب چیست؟

توضیح اینکه روایاتی وجود دارد مبنی بر اینکه: «هر کس بشنود یا به او برسد که برای عملی ثوابی قرار داده‌اند و آن عمل را به امید رسیدن به آن ثواب به جای آورد، آن ثواب را به او خواهد داد، هر چند پیغمبر (ص) آن را نفرموده باشند».

بر این اساس، سیره علما، بر نقل اخبار ضعیف و ضبط روایات غیر صحیح در ابواب فضایل، قصص و مصایب و در یک کلام مسامحه در این مقام است؛ چنانچه شیخ مفید در تمام ابواب مربوط به حالات ائمه، اخبار را با سند نقل می‌کند، به جز باب مقتل ابی عبدالله (ع). البته اگر نگوییم که این موضوع، کلمه حقی است که باطل از آن اراده شده است، دست کم کلمه حقی است که از آن برداشت نادرست شده است. دلایل این مسأله نیز چنین است:

۱. اساساً این موضوع در جایی است که روایتی ضعیف در کتاب‌های قدما و کسانی که نزدیک به عصر ائمه بوده‌اند، وجود داشته باشد؛ نه آن که جدید الاحداث و ساخته امروزین باشد.

۲. این مسأله، به حوزه ثواب و عقاب عملی بازمی‌گردد و چندان مشخص نیست که بتوان آن را، به حوزه‌های جدید دیگر چون نقل وقایع تاریخی سرایت داد. چرا که بررسی تاریخ روش خاص خود را دارد.

۳. روایت ضعیف، روایتی است که سلسله راویان یا بعضی از آنها فاسق باشند، یا برای خبر، سلسله سندی وجود نداشته باشد، یا یکی از راویان ذکر شده باشد. ولی در نقل روایت ضعیف هم، می‌باید نخستین نقل کننده خبر ثقة باشد، تا بتوان اخبار ضعیف او را در حوزه مستحبات و مکروهات، به دیده قبول نگریست. بنابراین، چنین نیست که از هر کسی، اگر چه دروغگو، از هر کتابی، اگر چه بی پایه، و از هر کجا، اگر چه بر دیوار مسجد، بتوان روایتی را نقل کرد.

۴. بحث در این جا، در خصوص اخبار ضعیف است و تعریف اخبار ضعیف هم مشخص است؛ ولی روایات تسامح در ادله سنن، به هیچ روی اخبار

برده می‌شود و آن گاه با نام امام حسین (ع) توجیه می‌شود.

۱۱. هراس نخبگان از عوام یا عوام‌زدگی آنان

از جمله عواملی که در گسترش و شیوع تحریفات و آسیب‌های عزاداری و رشد و نهادینه شدن آنها نقش داشته، سکوت یا تأیید و حمایت نخبگان دینی از این گونه مسایل بوده است. نقش و وظیفه اندیشمندان، آگاهان، بزرگان و نخبگان جامعه، به ویژه نخبگان دینی آن است که فراتر از درک عامه مردم، واقعیت‌های سطحی و زیرین جامعه را بشناسند، عوامل رشد و انحطاط را دریابند و به موقع و با روش مناسب، از خود واکنش نشان دهند. اگر همین نخبگان، به هر جهت از انجام وظیفه خود بازمانند، کوتاهی کنند و یا دچار اشتباه شوند، سیر انحراف و انحطاط شتاب بیش‌تری می‌گیرد. به نظر می‌رسد که در جریان تحریف فرهنگ عاشورا، این موضوع، یکی از عوامل تکمیل‌کننده و شتاب‌بخش باشد. دلیل آن نیز دو چیز می‌تواند باشد:

یکی هراس نخبگان از عوام با مخالفت و مقاومت جدی آنان روبه‌رو گردند و توفیقی نیابند و خود نیز جایگاه اجتماعی‌شان را از دست بدهند، یا آن‌که

آری به سبب همین تسامح نارواست که گاه برخی عزاداری‌ها، به مجمعی از گناهان و سخنان و رفتارهای نامطلوب تبدیل می‌شود و آن‌چه ناسزا است، سزاوار شمرده می‌شود. توجیه آنان نیز این است که «برای امام حسین باشد؛ ایرادی ندارد» یعنی به طور دقیق نگرش «هدف، وسیله را توجیه می‌کند» نمود می‌یابد و به قول شهید مطهری، می‌گویند «الغایات تبرّر المبادی» نتیجه‌ها، مقدمات را تجویز می‌کند، در حالی که اگر هدف مقدس و مشروع است، باید وسیله‌ها نیز مقدس و مشروع باشند؛ چرا که به طور حتم، اگر وسایل نامقدس و نامشروع باشند، در دراز مدت نتیجه معکوس خواهد داد و بیش‌تر به هدم آن هدف خواهد انجامید.

باکمال تأسف باید گفت که این انگاره، در ذهن، اندیشه و عمل برخی عالمان دینی و بسیاری از واعظان، روضه‌خوانان، مداحان و مردم وجود داشته و هنوز نیز وجود دارد. از جمله زبان حال‌هایی که به جز نارسایی و تحریف مفهومی، تحریف تاریخی و جعل آن نیز، به شمار می‌آید و به تدریج، به صورت واقعه و اصل تاریخی می‌آید؛ مانند آمدن حضرت زهرا بر بالین اباالفضل (ع) نیز در اجرای مداحی‌ها، روضه خوانی‌ها و دسته‌ها، هر نوعی شیوه‌ای به کار

مرحوم سید عبدالحسین شوشتری، از منظری فقهی به کالبد شکافی مسأله عبادی بودن عزاداری پرداخته و طرح توصّلی بودن عزاداری را، شبهه‌ای برای گمراهی عوام دانسته است. وی دلایل تبعیدی بودن امر عزاداری را، اجماع بر شرط بودن نیت در صحت و درستی آن، اصالت تبعیدی بودن هر امر مأثور، استقرار تأمّ در تبعیدی بودن اعمالی از این قبیل، مانند گریه از ترس خدا و شمرده شدن عاشورا در زمره ده عملی که همه آن‌ها تبعیدی هستند، بر می‌شمارد. وی سپس به پاسخ این شبهه که ممکن است هر دو امر توصّلی و تبعیدی در عزاداری جمع شده باشد، از این رو رعایت شرایط تبعیدی بودن آن لازم نیست، می‌پردازد و آن را مردود می‌داند؛ چرا که بر این اساس، تمام عبادت‌های باطل، مطلوب و مشروع می‌گردد. آن‌گاه می‌نویسد:

این توهّم فاسد باعث شده است برای توصل به حصول ابکاء و بکاء و ایجاد آن، به هر وسیله متوسل شوند ولو به منکرات و محرمات و بدعت‌ها و ... و حال آن که عقوبت و مجازات معصیتی که در ضمن طاعتی انجام شود، مضاعف است؛ نه این که معفو باشد، چنان که امام (ع) می‌فرماید: «طاعت خدا نمی‌شود باکاری که معصیت او می‌شود.»

سیدالشهدا براساس فرهنگ یک ملت با فلسفه و اهداف و روح قیام است.

این موضوع ضمن آن که از ورود تحریفات خواسته و ناخواسته جلوگیری می کند، به اعتلای فرهنگ عمومی جامعه نیز می انجامد. البته مسأله دیگر که بسی مهم تر و در مسیر انحراف مؤثر است، عاریه گرفتن فرهنگ عزاداری قوی توسط قوم دیگر و ملتی توسط ملت دیگر، آن هم نه نقاط قوت که نقاط ضعف و قالب های شکلی آن است. نمونه های بارز آن، ورود قمه زنی از ترکیه عثمانی و یا به روایتی از مسیحیت و زنجیر زنی از هندوستان به عزاداری های ایران و عراق است.

۱۴. ضعف دانش و بینش عمومی

فقدان یا نقصان دانش و اندیشه در جامعه، زمینه ساز هر گونه انحراف و تحریفی است. در این زمینه، میزان و سطح عمومی جامعه، عامل مهمی است. در این میان تعداد باسوادان جامعه، سطح سواد اقشار و گروه های سنی تأثیرگذار چون جوانان، میانگین تحصیلات در جامعه، و نیز میانگین سواد نخبگان و سکان داران هدایت امور جامعه، اهمیت دارد. به یقین، در جامعه ای که بیش تر افراد آن، بی سواد یا کم سواد باشند، میزان و شدت شیوع تحریفات و خرافات بسیار بالاست. از سوی دیگر، اظهار مطالب درست و علمی و عمیق از سوی عالمان آگاه نیز به سبب نبود قدرت هضم و درک آن ها دشوار است. مسأله دیگری که ارتباط محکمی با دانش عمومی پیدا می کند، بینش عمومی است که با سطح کیفی دانش و اطلاعات ارتباط دارد. هر چه سطح بینش و فرهنگ عمومی - که یکی از ارکان آن دانش است - بالاتر باشد، روحیه پرسشگری، نقادی و نقدپذیری و نیز درک و تحلیل موضوعات هم بالاتر خواهد بود که نتیجه آن، از بین رفتن امنیت روانی برای طرح کنندگان مطالب سست و بی پایه، و اعتلای جایگاه عالمان و واعظان آگاه و مصلح است.

و پویایی آن، انتظاری بی معناست؛ چرا که از هر تأملی عقلانی و حتی در حد افراط آن؛ هرگونه تأمل عرفانی نیز تهی است. دیگر خود این عمل اصالت خواهد داشت و نه چیزی دیگر. این چنین است که از لحاظ اجتماعی، می تواند اثر نامطلوبی نیز داشته باشد؛ یعنی نقش توجیه گر و تخریبگرانه به خود بگیرد. گاهی توجیه گر کار زشت به جا آوردن گان می شود، گاه، دغدغدهای وجدان را کاهش می دهد و گاه نفس ملامت گر را به خاموشی وا می دارد.

۱۳. آمیخته شدن فرهنگ های قومی و سرزمینی با عزاداری

عزاداری، سنتی اجتماعی و مردمی است. از این رو، هر ملتی و هر سرزمینی، از پیش شکل خاص عزاداری خود را دارد و عزای امام حسین (ع) را، بر همان پایه تبیین و تعریف می کند. البته به تلقین ها و نمادسازی هایی نیز دست می یازد، ولی قالب اصلی و کلی، همان قالب عزاداری خویش است. بدین جهت، نه تنها شکل و ظاهر و ریشه عزاداری، به شیوه فرهنگی و قالب عزاداری سرزمین ها و ملت های مختلف وابسته است، که گاه، روحیات و خلقیات یک قوم و ملت نیز، شکل روایت و بازسازی و تفسیر حادثه نیز مؤثر است. از این رو، همان گونه که زبان ها و الفاظ از قومی به قوم دیگر، و از سرزمینی به سرزمین دیگر متفاوت است شیوه های عزاداری و شدت و ضعف آن و چگونگی برداشت و تجسم نهضت عاشورا، می تواند بر اساس ویژگی های فرهنگی و اجتماعی آنان متفاوت باشد. بدین سان، فرهنگ عزاداری مردم عراق، پاکستان، اردن، بحرین، لبنان، ترکیه و نقاط دیگر جهان، هر یک به تناسب فرهنگ کلی مردمان آن، با یکدیگر متفاوت است. اگر چه این هم سازی میان گرمی داشت امام حسین (ع) و نهضت عاشورا، با فرهنگ عزاداری کلی یک ملت و سرزمین، طبیعی به نظر می رسد، باید نکته ای را در نظر داشت و آن، تلاش برای هماهنگ ساختن و قاعده مند کردن عزاداری

اقدام در برابر آن را، بی فایده و پر ضرر دانسته اند و از این رو، به ورطه «محافظه کاری» درمعنای غیرمثبت آن غلتیده اند.

دلیل دوم نیز همسویی کامل و همانند دیگر مردم اندیشیدن برخی از آن هاست که به عوام زدگی تعبیر می شود.

پیرایش، پالایش و آرایش فرهنگ عمومی مردم، وظیفه نخبگان آگاه است. نقش نخبه و عالم دینی را، از جهت های گوناگون می توان به دیده بان، پزشک جراح یا چیزهای دیگر تشبیه کرد که در این موارد، فریاد کردن و عمل کردن، اگر چه با واکنش منفی نیز مواجه شود، وظیفه اوست.

گاه، عدم برخورد نامناسب با این پدیده های تحریف آمیز، به دلیل هراس از تضعیف و یا تخریب پایه های و هنجارهای اعتقادی مردم است. البته این تحلیل، فاقد عنصر آینده نگری و دوربینی است؛ چرا که اگر این تحریف ها در آینده از پرده بیرون افتد - که طور حتم چنین است - خطرش برای مبانی اعتقادی، صدها برابر بیشتر است.

۱۲. تبدیل شدن عزاداری به عادت

این مقوله، از آسیب های کلی مربوط به آداب دینی است. منظور از عادات نیز، آن چیزی است که بار اندیشه ای، برهانی معنایی خود را به تدریج از دست داده و به هنجارهای تکراری تبدیل شده است.

یکی از دلایل مهمی که فرهنگ عزاداری به طور کامل نتوانسته نقش خود را ایفا کند و آموزه های اصلاحی و احیاگرانه قیام عاشورا را بازتاب دهد، همین موضوع است. بار عاطفی این حادثه قوی است. از این رو، ظرفیت عادت پذیری آن، به شدت افزایش می یابد. بسیاری از آسیب های فرهنگ عاشورا، از همین آبشخور سرچشمه می گیرد. هنگامی که موضوعی به عادت تبدیل شد، دیگر برای انسان به جا آورنده آن، هدف فقط انجام آن است و با به جا آوردن آن، تخلیه روانی می شود. در چنین صورتی، انتظار معنادار بودن این عمل

ترجمه: برهان محمودی

بیانیه آیت‌الله آصفی درباره فاجعه انسانی در یمن

از ستم به مظلومان خوشحال نباشید

بسم الله الرحمن الرحيم

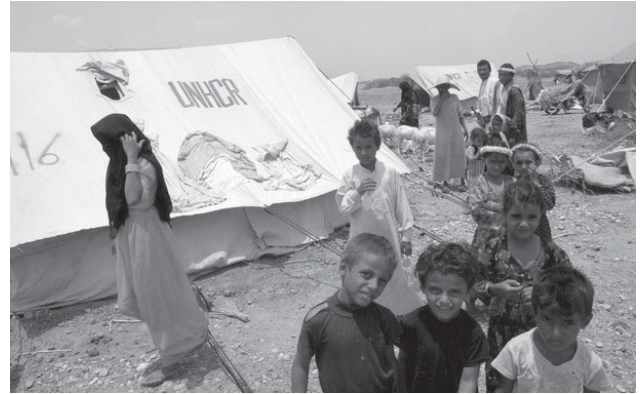
«أذن للذين يقاتلون بأنهم ظلموا وإن الله على نصرهم لقدير»

به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل شده رخصت [جهاد] داده شده است چرا که مورد ظلم قرار گرفته‌اند و البته خدا بر پیروزی آنان سخت تواناست.
سوره حج - آیه ۳۹

دولت یمن همچنان هجوم خود بر گروه الحوثی را در شمال این کشور از هوا و زمین و دریا و با هرگونه ادوات نظامی و جنگی ادامه می‌دهد. این دولت با استفاده از فجیع‌ترین روش‌های نظامی و به شکلی وحشیانه و خونخوارانه اقدام به تکه‌تکه کردن مردم کرده، بر سر آنها از زمین و آسمان انواع موشک‌ها و بمب‌ها را فرو می‌ریزد. دولت یمن این گروه را "متمرد" و "اغتشاش‌گر" توصیف کرده و رسانه‌های مکتوب و ماهواره‌ای آمریکا و دست‌نشانده‌گان آن در منطقه نیز از همین نام برای آنها استفاده می‌کنند.

متأسفانه مسلمانان جهان نیز در برابر این قتل عام خونخوارانه و کشتار وحشتناک و غم‌انگیز، صرفاً تماشاگر هستند و موضعی نمی‌گیرند. دولت یمن هم از مذهب این مردم - به عنوان شیعیان زیدی - برای توجیه این کشتار فجیع و این ظلم و ستم و نیز بمباران هوایی و زمینی آنها در برابر دیگر مسلمانان استفاده می‌کند. ای مسلمانان! ای کسانی که محرمات اسلام و خون‌های بی‌گناه مسلمانان را در هر نقطه‌ای از عالم پاس می‌دارید! این مردم، گروهی مسلمان هستند که به وحدانیت خداوند و نبوت رسولش (ص) شهادت داده‌اند؛ نماز می‌گذارند؛ روزه می‌گیرند؛ و به حج می‌روند. اینها از حکومت یمن هیچ خواسته‌ای ندارند جز آنکه عدل و انصاف و برابری را میان همه شهروندان یمن به یک اندازه برپا کند و شریعت الهی را برقرار سازد. آنها می‌خواهند تا از منکراتی که خداوند آنها را حرام کرده است، جلوگیری شود و کشورشان مطیع محض آمریکا نباشد.

حوثی‌ها هر بار که از دولت یمن خواستار مصالحه، تفاهم، برابری و عدالت میان شهروندان و رفع تبعیض از طبقات مختلف جامعه شده‌اند، با کشتار، خونریزی و تهدید به ریشه‌کن کردن جمعی آنها از سوی رئیس‌جمهور «علی عبدالله صالح» مواجه شده‌اند. وی تمامی خواسته‌های آنها برای تفاهم، مصالحه، برابری و عدالت را مردود می‌شمارد و از مجازات‌های سخت علیه تک‌تک این مردم سخن می‌گوید.

آشتی جویی سخن بگوید؛ و از کشتن این مردم در کوه پناه گرفته دست شسته، بر سر میز گفت و گو با آنها بنشیند.

ای حاکمان یمن! بدانید که ریسمان قتل و خونریزی و ظلم کوتاه است و فرجام هر ظالم متکبر خونخواری، جز سقوط و ذلت نیست. آیا در روی زمین، حکومت یا ارتشی را می شناسید که بتواند در برابر مظلومان و مستضعفان و ملت های ضعیف که برای دفاع از حقوق خود به پا خاسته اند، مقاومت کند؟

سرانجام روزی ظلم و ستم زورگویان و خواری مستضعفان به پایان می رسد. ما شما را به هم نشینی با این گروه مظلوم و زجر کشیده توصیه می کنیم. با آنها منصفانه رفتار کنید و حقوقی را که خداوند متعال در حقشان واجب کرده به آنها بازگردانید؛ حقوقی مانند عدل، انصاف و خودداری از جنگ نابرابر.

ای حاکمان یمن! بدانید ارتشی که به وسیله آن، به جنگ با گروه محروم و مستضعف حوثی رفته اید، از فرزندان آب و خاک همانهاست و به آنان از شما نزدیک تر و مهربان ترند. از مهربانی سیاسی و رسانه ای و مالی برخی کشورهای عربی که در پس آنها کشورهای استکباری غرب قرار دارند چندان خوشنود نباشید. از ظلم و ستم و کشتاری که در حق این طایفه مظلوم روا می دارید، خوشحال نباشید. به سوی ملت خود بازگردید و به آنها پناه بريد. این برای شما بسیار بهتر از آن است که از خشم ملت خود به دامان آمریکا و مزدورانش در منطقه پناه ببرید.

بارپروردگار! ما از دست ستم این حاکمان جور و از ستمی که در حق مسلمانان روا می دارند و از همکاری شان با سران استکبار جهانی در غرب، به تو شکایت می کنیم.

خدایا! ما به تو شکایت می کنیم از عبور این جائران و ستمگران، از حدود و مرزهایی که تو تعیین کرده ای، و گذشتنشان از محرمات بر روی زمین.

پروردگار! اگر این حاکمان هدایت پذیرند، به راه مستقیم خود هدایتشان کن. خدایا! ما را بر دوستان شیطان و دشمنان مستکبر پیروز گردان؛ و ما را بر ظالمان و مستکبرانی که آنها را با مال و رسانه حمایت می کنند ظفرمند ساز؛ و بر رهبران استکبار جهانی در اروپا و آمریکا نصرت ده؛ که همانا تو یاور و دوستدار مؤمنان و خوارکننده کافران.

محمد مهدی آصفی

نجف اشرف - ۳۰ ذیقعدہ ۱۴۳۰ ه.ق.

ای مسلمانان! این خون هایی دارای حرمت است که از دستان حاکمان یمنی می چکد. این خون ها همانی است که خداوند ریختن آن و نیز سکوت یا بی تفاوتی در برابر ریخته شدنش را حرام اعلام کرده است. بر فرد فرد مسلمانان واجب است تا از هیچ تلاشی برای جلوگیری از قتل عامی که حاکمان یمن، روز و شب در شمال کشور به راه انداخته اند، دریغ نورزند. به فریادشان گوش فرادهید که این کار کمترین حقی است که آنها بر مسلمانان در این سختی خونینشان دارند. صدایشان را به گوش حاکمان یمنی برسانید و از آنها بخواهید تا در حق شیعیان انصاف روا دارند و از خونریزی ای که هر روز در «صعده» به راه انداخته اند، دست بردارند.

آنها [حوثی ها] از بام کوه های صعده، وجدان تک تک مسلمانان را نشانه گرفته اند و فریاد برمی آورند که: ای مسلمانانی که در سرتاسر کشورهای اسلامی هستید؛ و ای مسلمانانی که از کشورهای اسلامی به اروپا و آمریکا و استرالیا مهاجرت کرده اید؛ مگر نه آن است که رسول گرامی اسلام (ص) فرمود: «من سمع رجلا ینادی یا للمسلمین فلم یجبه فلیس بمسلم - هر کس صدای مسلمانی را بشنود که فریاد کمک خواهی برمی آورد و سپس ندای او را پاسخ ندهد مسلمان نیست»؟

و اینک ده ها هزار مسلمان آواره از خانه، و به کوه ها و قله های صعده پناه برده، فریاد یاللمسلمین خود را بر هر مسلمانی در هر نقطه از عالم برمی آورند و از آنان کمک می طلبند. آنها می خواهند که هر نوع فشاری که ممکن است بر حاکمان یمن وارد شود تا این کشور به سازشی ملی و عادلانه مبادرت نماید؛ و نیز به جنگی که هم ملت و هم ارتش یمن را فرسوده کرده و سبب نسل کشی و ریخته شدن خون مسلمانان از هر دو طرف شده، خاتمه دهد.

ما از حاکمان عرب نمی خواهیم تا کاری انجام دهند؛ فقط از آنها می خواهیم تا از ریختن بنزین بر آتش این معرکه خونین بپرهیزند؛ ولی از عموم مسلمانان در سراسر جهان می خواهیم تا با برگزاری جلسات، کنفرانس ها و تجمعات، در راستای برقراری تفاهم و آشتی میان این طایفه مظلوم مسلمان و دولت یمن تلاش کنند. همچنین از جوانان مسلمان می خواهیم تا با برقراری تظاهرات در خیابان ها از دولت یمن بخواهند از ریختن خون مسلمانان دست بردارند؛ کشتار ناجوانمردانه آنها را متوقف نماید؛ از سخن گفتن با زبان زور و تهدید و اسلحه و قتل عام - آنچه آنکه تاکنون کرده است - خودداری ورزد؛ با زبان مسالمت و

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت علیهم السلام در سخنرانی پیش از خطبه‌های جمعه:

امروز چشم جهان اسلام به انقلاب و رهبری است

قرآن با اشاره به "لیلۃ المبیت" می‌فرماید: «آنان که جان خود را برای دین خدا فدا می‌کنند». بنابراین طرفداران انقلاب اسلامی نیز باید برای حمایت از امام و رهبر جان خود را فدا کنند. این درس‌هایی است که امام حسین (ع) به ما می‌آموزد.

اختری ادامه داد: دفاع از دین اختصاص به یک زمان ندارد. هر زمان که دین به خطر افتد باید انسان جان خود را فدا کند. امروز دوران طلایی اسلام در زمان ماست که امام خمینی (ره) اسلام را بار دیگر زنده و به مسلمانان هویت دادند و آزادی و استقلال برای مردم به ارمغان آوردند. امروز روزی است که شاهد موج پیروزی‌های اسلام در دنیا هستیم.

اختری تاکید کرد: امروز اسلام در دنیا بیشترین پیرو را در تاریخ خود دارد. اگر امروز دشمنی‌های آشکار و روشنی را از سوی سران استکبار و ظلم و کفر و نفاق نسبت به اسلام می‌بینیم و سیاستمداران جهان علیه اسلام و انقلاب اسلامی و مکتب تشیع این همه مقابله‌های سخت وجود دارد، برای آن است که اسلام در حال پیشرفت است و به عنوان مکتبی زنده که پاسخگوی نیازمندی‌های بشر امروز است، مطرح است. اعتقاد به اسلام توانست اسرائیل را به شکست بکشاند و آنها را در دنیا مفتضح کند. از همین رو دشمنی‌ها زیاد است.

وی ادامه داد: همان گونه که در زمان امام حسین (ع) حضرت قیام کردند و از اسلام دفاع کردند ما نیز باید از اسلام دفاع کنیم. رهبری در جامعه اسلامی جایگاه عظیمی دارد و این از عظمت قانون اساسی جمهوری اسلامی است که این نظام را بر اساس ولایت فقیه و بر اساس ولایت شرعی که از سوی امام زمان (عج) به جانشینان و فقهایش داده شده است در جامعه اسلامی ما در یک انسان متعبد، فقیه، آگاه، روشن، مدیر و مدبر همانند مقام معظم رهبری در آن قالب نمودار کرده است. مقابله دشمنان اسلام و مقابله بسیاری آنهايي که امروز ناآگاهانه و یا مغرضانه از توطئه‌های دشمن حمایت می‌کنند، تضعیف جایگاه رهبری است و سست کردن اعتقاد به این اصل بزرگ وارزشمند بسیار والای ولایت فقیه است. آنها می‌خواهند رهبری قوی و بزرگ و آگاه وجود نداشته باشد و هوشیاری نیافریند و موج ایجاد نکند. نمی‌خواهند رهبری قوی باشد که همه توطئه‌ها را خنثی کند.

اختری همچنین گفت: در حادثه عاشورا مسأله تعداد کم یاران امام حسین (ع) قابل توجه است. در پنج ماه حرکت امام حسین (ع)، یاران امیرالمؤمنین و بسیاری از شخصیت‌ها همراه او نشدند، برای جایگاه‌های شخصی آرزوهای فردی و نفسانی خودشان و انگیزه‌های مختلفی که داشتند. برادران و خواهران نباید ما گول شخصیت‌ها و افراد را در میان جامعه بخوریم.

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت تصریح کرد: این تفسیر و تحلیل اصلاً صحیح نیست که به صرف این که یک عده از افراد روزی در انقلاب جایگاهی داشتند و برای انقلاب زحمت کشیدند و در انقلاب بودند اما بعداً برای این که به آرزوهای خود نرسیدند و کنار زده شدند و برای نفسانیات دیگری و خودشان را کنار کشیدند و بعضی به مقابله برخاستند و ما امروز بهر سیم پس اینها چیست.

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت در سخنان پیش از خطبه‌های نماز جمعه امروز تهران، با بیان اینکه دفاع از دین اختصاص به یک زمان ندارد، گفت: هر زمان که دین به خطر افتد باید انسان جان خود را فدا کند.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - حجت الاسلام والمسلمین محمدحسن اختری امروز پیش از خطبه‌های نماز جمعه این هفته تهران ضمن تسلیت به مناسبت ایام سوگواری امام حسین (ع) و تسلیت این مصائب جانگداز اهل بیت به پیشگاه امام زمان (عج) و مقام معظم رهبری گفت: حادثه عاشورا و کربلای امام حسین (ع) از ویژگی‌های خاصی برخوردار است که در هر دوره و زمان و برای هر نسل و جامعه یک حادثه تازه و مسأله روز است.

وی افزود: حادثه کربلا و عاشورا مسأله تاریخی و جریانی که در برهه‌ای از زمان رخ داده و مخصوص به آن است، نیست. این حادثه به همین دوران‌ها تعلق دارد و در همه دوران‌ها حادثه روز است.

اختری با بیان اینکه در میان امامان معصوم، حسین بن علی (ع) جایگاه مخصوصی دارد، ادامه داد: آیات قرآن فراوانی وجود دارد که دلالت بر عظمت و جایگاه ائمه اطهار و حسین (ع) است. پیامبر اسلام با گفتار و رفتار خود در دوران زندگی‌اش عنایت ویژه‌ای به امام حسین (ع) و امام حسن (ع) نشان دادند که گویای جایگاه مخصوص آنهاست.

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت (ع) با اشاره به حدیثی از پیامبر (ص) در مورد امام حسین (ع) و امام حسن (ع) مبنی بر این که آنها در حالت آتش بس و جنگ امام هستند، گفت: روایات متعددی در مورد این دو امام از پیامبر وجود دارد. رفتار پیامبر با آنها گویای جایگاه این دو امام است.

وی اضافه کرد: همه دانشمندان و حتی غیرمسلمان در مورد امام حسین (ع) و حادثه عاشورا کتب زیادی نوشته‌اند. اختری با بیان این که اکثر علمای سنی معتقدند امام حسین (ع) بر حق بوده و شهید شده است و یزید ظالم بوده است، گفت: بعضی از علماء اهل سنت معتقدند یزید کافر بوده و از دین خارج شده است و همه نوشته‌اند لعن یزید معاویه جایز است. این موقعیت خاص امام حسین (ع) است.

وی همچنین با بیان اینکه با بررسی ساده شرایط آن روز مشخص بود که هر کس در مقابل حکومت آن زمان بایستد کشته می‌شود و از نظر ظاهری نمی‌تواند پیروز شود، تصریح کرد: هدف اصلی اسلام و دین پیامبر است. همان طور که امام حسین (ع) بارها به آن تاکید کردند. مشکل برای اسلام و دین به وجود آمده بود. امپراطوری که تشکیل شده به گونه‌ای است که بنا دارد دین را محو کند که این موضوع در سخنان یزید پس از حادثه عاشورا آشکار است و به همین دلیل انسان مسلمان باید در این شرایط برای دفاع از دین قیام و حرکت کند.

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت افزود: امام علی (ع) فرمودند: «اگر بلایی برای انسان پیش آمد انسان باید مال را فدای جان کند؛ اما اگر مصیبتی برای جامعه، عقیده و ایمان انسان به وجود آمد باید انسان جان خود را فدای آن نماید» و

حرکت حضرت زینب(س) راه و روش یک انسان آزاده و مسلمان است

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت(ع) با بیان این که حضرت زینب(س) با نقش پیام رسانی پس از قیام عاشورا موج نفرت عمومی علیه یزیدیان را ایجاد کردند گفت: حضرت زینب(س) به خوبی توانستند نقش دفاع از اسلام و پاسداری از حریم امامت و ولایت و صبر و ایستادگی در راه حق را ایفا کنند.

حجت الاسلام والمسلمین محمد حسن اختری با ارزیابی از نقش و جایگاه حضرت زینب کبری(س) پس از واقعه عاشورا افزود: در قضیه واقعه عاشورا دو رکن اساسی یا دو مرحله بنیادی وجود دارد که از میان مردان حضرت ابا عبدالله الحسین(ع) و در میان زنان حضرت زینب کبری(س) به عنوان دو رکن شاخص در این حرکت هستند و براساس استنباط از روایات و تاریخ اسلام حضرت زینب(س) به عنوان یک پیرو و فرمانبردار در خدمت امام عصر خویش قرار دارند و با دستورات او حرکت می کنند.

وی خاطرنشان کرد: در این مسأله حضرت زینب(س) به عنوان یکی از شخصیت های اصلی و مسوولیت پذیر از طرف خداوند و با اعلام پیامبر اکرم(ص) رسالتی برعهده دارند و برایشان جایگاه و مأموریت خاصی در نظر گرفته شده است.

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت(ع) با تقسیم نقش حضرت زینب(س) به دو قسمت قبل و پس از واقعه عاشورا تصریح کرد: این دو مرحله مکمل یکدیگر هستند، یعنی اگر مرحله اول اتفاق نمی افتاد و عاشورا در کربلا با شهادت امام حسین(ع) پایان می یافت و اگر یزید و یزیدیان این حماقت را نمی کردند که خاندان امام حسین(ع) را به اسارت ببرند، این موضوع نمی توانست موج ایجاد کند و خبر و پیام قیام امام حسین(ع) نمی توانست به دنیای آن روز برسد.

اختری تأکید کرد: حضرت زینب(س) در مرحله دوم براساس رسالت خود مساله ابلاغ و ایجاد موج و رساندن پیام و اهداف قیام امام زمان خویش را برعهده داشتند و بایستی این پیام را به گوش دنیا می رساندند تا همه از آن مطلع می شدند و حق را از ناحق تشخیص می دادند.

وی با بیان این که نقش حضرت زینب(س) به عنوان یک نقش اساسی در حرکت امام حسین(ع) است، خاطرنشان کرد: نقش حضرت زینب(س) نقش پیام رسانی، ایجاد موج و تنفر عمومی علیه یزید و یزیدیان است که باعث شد داستان عاشورا جاودانه شود و به عنوان یک قضیه زنده همواره در طول تاریخ تازه بماند و پیام رسان باشد.

وی در ادامه با اشاره به این که هر انسانی در هر زمانی به اندازه ای که می تواند باید از اسلام و امام مسلمین دفاع و پاسداری کند اظهار کرد: حضرت زینب(س) به عنوان یک انسان مطیع امام زمان خود تا عصر عاشورا با امام حسین(ع) و پس از آن حامی و پشتیبان و فرمانبردار امام سجاد(ع) بودند و در این باره بارها جان خود را به خطر انداختند.

اختری اضافه کرد: این حرکت حضرت زینب(س) پیام بسیار بزرگی برای همیشه تاریخ به ویژه زمان امروز ما دارد و این راه و روش یک انسان آزاده و مسلمان است.

دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت(ع) هم چنین با محکوم کردن اهانت به مقدسات مسلمانان و شیعیان توسط عده ای در روز عاشورا آن را حرکتی یزیدی و گناه نابخشودنی عنوان کرد و گفت: امروز باید در برابر کسانی که همانند یزیدیان به امام حسین(ع) و عاشورای او اهانت کردند و گستاخی خود را تا حدی رساندند که آشکارا بی اعتقادی خود را نسبت به امامت و ولایت نشان دادند بایستیم و پشتیبان ولایت فقیه باشیم.

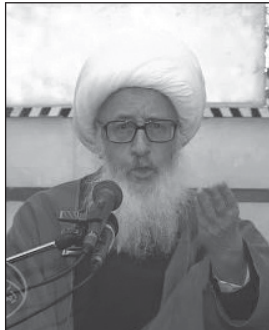
وی با تأکید بر این که امروز باید به عنوان یک مسلمان واقعی همانند حضرت زینب(س) در برابر یزیدیان و منافقان و مخالفان امامت و ولایت که می خواهند با حمایت دولت های استکباری به اسلام و مقدسات ما اهانت کنند ایستادگی کنیم، تصریح کرد: بدون شک مردم متدین ما از اصل ولایت فقیه به عنوان بهترین مشخصه نظام جمهوری اسلامی همانند حضرت زینب(س) حمایت خواهند کرد.

بسیاری از اینها اطراف امام علی(ع) بودند و امام حسین(ع) و علی را تنها گذاشتند. همان هایی که در بدر، احد، صفین بودند اما در کربلا نیامدند. بدانیم امروز چشم دنیای اسلام و همه آزادگان دنیا به انقلاب اسلامی و رهبری جمهوری اسلامی است.

وی خاطرنشان کرد: مسلمان سنی و حتی غیرمسلمان در کشورهای مختلف دیگر امروز تعجب می کنند که چرا عده ای از افراد که خودشان را وامدار انقلاب می دانند و از انقلاب سود بردند و از نام مقدس امام(ره) بهره بردند چرا امروز در مقابل انقلاب قرار گرفتند. ما باید بدانیم و ثابت قدم باشیم. باید ببینیم توطئه ها هماهنگ است همان گونه که ضد انقلاب خارجی برنامه ریزی می کند می بینیم عده ای از افراد ناآگاه، خودخواه و خودکامه برای اینکه منافع آنها تامین نمی شود با انقلاب و اسلام مخالفت می کنند و می خواهند با رهبری مخالفت کنند و جایگاه ولایت فقیه و رهبری را سست کنند.

اختری افزود: آنها مثل اربابان از آزادی دم می زنند اما، حاضر نیستند به مسلمانان آزادی بدهند. از آزادی دم می زنند اما در کشورهای خودشان مسلمانان اگر بخواهند مسجد بسازند جلوی آنها را می گیرند. مگر یادتان نیست هشت، نه سال پیش در همین دانشگاه تهران همان روزی که آزاداندیشی و گفت و گوی آزاد تشکیل می دادند و علیه انقلاب و رهبری هر چه می خواستند می گفتند اما، اگر یک سخنران می خواست از رهبری حمایت کند همانها نمی گذاشتند او حرفش را بزند.

وی تأکید کرد: آزاد اندیشی را بهانه قرار می دهند برای آن که تسلط و سیطره پیدا کنند. اگر روزی سیطره پیدا کنند اساسی برای اسلام نخواهند گذاشت. همان گونه که در شعارهای خودشان اسلام را کنار گذاشتند. برهانسان همان است. ما باید برای حفظ اسلام و دین و قرآن، رهبری و دفاع از ولایت آگاه باشیم. علما، دانشمندان و خطباء امروز در پیشگاه خدا مسؤولند. آنها که درک می کنند و نقشه های دشمن را می فهمند در پیشگاه خدا مسؤولند. اگر با نظر، فتوا، سخنانشان در مقابل این گروه های ضعیف و متمایل و طرفدار سیاستمداران و دشمنان اسلام ایستادگی نکنند. حرکت آنها را محکوم نکنند همه ما باید تمام وجودمان باید همه توطئه ها را خنثی کنیم. باید همه را محکوم کنیم. این مسوولیتی است که امروز در برابر دین خود داریم و درسی است که از امام حسین(ع) و عاشورا فرا می گیریم.

کشور باید یکپارچه یا حسین شود

«حضرت آیت‌الله العظمی حسین وحید خراسانی» از مراجع تقلید، در آستانه ماه محرم امسال و سفر تبلیغی طلاب، سخنان مهمی در پایان درس خارج خود ایراد کردند. آنچه در پی می‌آید بخش‌هایی از این بیانات است:

برای می‌نویسند و یک سیئه محو می‌کنند. سواره بروی به هرجا که سُم اسبت برسد به هر قدمی یک حسنه ثبت و یک سیئه محو می‌شود». یعنی از آنجا تصفیهات می‌کنند تا لیاقت پیدا کنی. فرمود: «وقتی رسیدی به در حرم، خدا تو را از رستگاران و مفلحین قرار می‌دهد». یعنی چه از مفلحین؟ به قرآن رجوع کنید و ببینید به فلاح رسیدن چه شرایطی دارد؟ بعد بفهمید این دستگاه چه دستگاهی است. در سوره مؤمنون می‌خوانیم: «قد افلح المؤمنون الذین هم فی صلاتهم خاشعون». تا برسد به اینجا که «والذین هم عن اللغو معرضون». وقتی به این جا رسید، می‌شود «المفلحون». این مقام به قدری عظیم است که «ذلک الکتاب لاریب فیه هدی للمتقین الذین یؤمنون بالغیب و یمیمون الصلاة و مما رزقناهم ینفقون والذین یؤمنون بما انزل الیک و ما انزل من قبلک و بالاخره هم یوفقون اولئک علی هدی من ربهم و اولئک هم المفلحون». این چه اکسیری است که این طور منقلب می‌کند؟ آهنی را به طلای احمر مبدل می‌کند که در راه قبر او قدم زده است. — حج بیت‌الله، حج کعبه است. حج قصد است و مقصد در آنجا عبارت است از کعبه؛ اما مقصد در این زیارت، خود خداست؛ چون بنابر روایت صحیح: «مَنْ زَارَ الْحُسَيْنَ بَكْرِبَلَا کَانَ کَمَنْ زَارَ اللَّهَ فِی عَرْشِهِ». لذا فرمود: «وقتی از مناسکت فارغ شدی خدا تو را از فائزین می‌نویسد». پس از مقام مفلحین نزد "در حرم او"، منقلب می‌شود به مقام فائزین نزد "بالا سر او". مقام فائزین این مقام است: «الذین آمنوا وهاجروا و جاهدوا فی سبیل الله باموالهم و انفسهم اعظم در جه عندالله اولئک هم الفائزون». «بیشترهم ربهم برحمة منه و رضوان و جنات لهم فیها نعیم مقیم خالدین فیها ابدان الله عنده اجر عظیم».

— کسی که زیارت قبرش، این طور انسان را منقلب می‌کند، آیا روز قیامت وقتی مادرش با آن پهلوی شکسته با آن بازوی ورم کرده، آن پیراهنی که به همچو خونی آغشته بر سر بیندازد، چه خواهد شد و چه خواهد کرد؟ ... این است که مملکت باید یکپارچه «یا حسین» بشود. باید سراسر این مملکت شیون و صیحه در عزای یک همچو کسی باشد ... واقعه، واقعه‌ای است که نص صحیح این است: «بکت السماوات السبع والارضون السبع و ما فیهن و ما بینهن و ما یری و ما لا یری - هفت آسمان و زمین بر او گریه کرد» این حجر هیثمی که کتابی در رد شیعه نوشته است در همین کتاب تصریح کرده که تمام رجال عامه - آنها که اهل حدیث و نظرند - ضبط کردند که: وقتی سر او بالای نیزه رفت، در تمام زمین هرجا سنگ از کره زمین برداشتند، خون جوشید. وظیفه مردم در ایام عاشورا چیست؟ ...

— این دین، این توحید و این قرآن فقط زنده به خون اوست. اوست که با این قدم و با این عمل، کاری کرد که تا روز قیامت این دین آسیب نبیند. او پرده از چهره قرآن برداشت و ایمان و دین خدا را او زنده کرد. چرا یکصد و بیست و چهار هزار پیامبر مثل پروانه دور قبرش می‌گردند؛ چون اگر عاشورای او نبود، آنچه انبیاء و مرسلین آورده بودند به باد فنا رفته بود... اگر داستان از دامن او کوتاه شد، خسرالدنیا و الآخره‌اید.

— در این ایام، سه مهم پیش رو داریم: **اول، نسبت به خودمان، دوم نسبت به مردم و سوم نسبت به صاحب این ایام.** هر سه، بحثش مفصل است، اما اجمال مطلب این است که فرصتی برای شما پیش آمده و این فرصت برق‌آسا می‌گذرد و حسرت کبرایش برای فرد فرد ما می‌ماند. در حالیکه هریک از شما می‌توانید امر هدایت نفوس را متصدی بشوید.

— **اول، نسبت به خودمان:** این حدیث را خوب بفهمید که: «أشراف امتی حَمَلَةُ الْقُرْآن و اصحاب اللیل - بهترین امت من، حاملان قرآن و شب‌زنده‌داران هستند». اولاً امت او چه امتی است؟ «وَ کَذَٰلِکَ جَعَلْنَاکُمْ أُمَّةً وَ سَطًا لِّتَکُونُوا شُهَدَاءَ عَلَی النَّاسِ». این ارزش امت اوست که شهدا بر عموم بشر هستند. حال باید دید اشراف این امت کیان‌اند؟ آن هم اشرافی که حضرت خاتم(ص) سکه شرف به سینه آنها نصب کند. «أشراف امتی حملة القرآن و اصحاب اللیل».

— پس هیچ شب و روزی بر شما نگذرد، مگر با این اعمال. در روز، آن اندازه که میسر است قرآن بخوانید. در جای دیگر باز فرموده است که چطور می‌توان حامل قرآن شد: «قرآن بخوانید، اما آن قرآن را هدیه کنید به صاحب عصر ولی زمان (عج)». عمل را از خود منقطع و به او متصل کنید ...

اما در شب: به هر وضعی که هست، آخر شب بیدار شوید و روی این مطالب فکر کنید. بالاترین مقام چه مقامی است؟ مقامی که خدا برای شخص اول عالم معین کرده و به همچو کسی وعده داده است: «وَمِنَ اللَّیْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّکَ عَسَیْ اُنْ یَّبْعَثَکَ رَبُّکَ مَقَامًا مَّحْمُودًا».

— اشراف امتی حملة القرآن و اصحاب اللیل. اگر این طور شدیم، نفس ما به مبدأ نور وصل می‌شود. از آن جامد می‌شود. آن وقت است که بشر خواهد فهمید اثر تربیت این دین چیست؟ این کاری است که باید با خودمان کنیم.

— **دوم، نسبت به مردم:** سعی کنید در این دهه که بهار حیات دل‌هاست به هر قیمتی که هست این کار را انجام دهید؛ چرا که بالاتر از این پیش خدا هیچ عملی نیست: یک گمراه از خدا را به خدا برگردانید؛ عبد ابق از این مولا را برگردانید به عبودیت او؛ و یک کسی که امام زمانش را گم کرده با ولی عصر (عج) آشنایش کنید... آن وقت، اثرش این است اگر یک گنهکار را از گناه توبه دهید و بیگانه از امام زمان (عج) را با او آشنا کنید. اجرش، ثواب صد سال است که همه روزها را روزه بگیرید و شب‌ها تا به صبح عبادت کنید. «اغتنموا الفرص - فرصت‌ها را از دست ندهید».

— **سوم، نسبت به صاحب این ایام:** باید وظیفه‌مان را نسبت به صاحب این ایام بدانیم و بفهمیم که چه خونی ریخته شده است؟ و چه کسی کشته شد؟ ... کیست که بفهمد حسین بن علی کیست؟ ... ما در آن حد نیستیم که خود او را بشناسیم. باید نگاه کنیم ببینیم آن آخرین مرحله‌ای که شعاع وجود او تابیده به کجا رسیده، بعد کشف کنیم که آن آفتاب چیست و کجاست؟ وقتی شعاعش به زائر قبرش می‌خورد، اثرش معلوم می‌شود. فرمود: «پیاده اگر بروی به هر قدمی یک حسنه

پنجانی از خط و پیکر این اثر عظیم
 آلاینه لا امیر المؤمنین غیر آخی هذا
 امیر المؤمنین غیر از علی نبوت

ویژه نامه نمایشگاه

تداوم
 خدیروم

قسمت دوم

حضور مجمع در ۳ نمایشگاه محلی
 و یک همایش بزرگ

نزدیک به دو دهه از تأسیس مجمع جهانی اهل بیت - علیهم السلام - می گذرد. این نهاد بین المللی، با هدف حمایت فکری، فرهنگی، حقوقی، اجتماعی و اقتصادی از پیروان اهل بیت (ع) در سراسر جهان تشکیل شد. در مدت این دو دهه، قدم های بسیار بلندی برای دستیابی هدف فوق برداشته شد که تنها دو نمونه آن «تأسیس بیش از ۷۰ مجمع و دفتر محلی اهل بیتهی در نقاط گوناگون جهان» و «پژوهش، تألیف، ترجمه و نشر بیش از ۷۰۰ عنوان کتاب به ۳۳ زبان دنیا» است. برای آشنایی بیشتر مسؤولان، نخبگان، دانشگاهیان و آحاد مردم با مجمع، و نیز به منظور گرامیداشت هفته ولایت و امامت، در سال ۱۳۸۸، مجمع جهانی اهل بیت (ع) در ۳ نمایشگاه محلی شرکت کرد و گوشه ای از دستاوردهای خود را به نمایش گذاشت. همچنین با برگزاری یک گردهمایی، واعظان و امامان جماعت تهران را با وظایف و عملکرد سازمانی مجمع آشنا کرد. برای اطلاع کسانی که موفق به دیدار از این نمایشگاه ها و شرکت در گردهمایی مذکور نشدند، ویژه نامه ای در این شماره از مجله گنجینه به خوانندگان تقدیم می شود.

نمایشگاه فرهنگی و قرآنی صحیفه سبز - بابل

پنجمین نمایشگاه سراسری فرهنگی قرآنی "صحیفه سبز مآزندان" از اول تا هشتم آبان ماه ۱۳۸۸ و با حضور ۱۰۰ غرفه داخلی و خارجی در مصلاي نماز جمعه بابل و در مساحت سه هزار مترمربع برگزار شد. **خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا -** و ماهنامه **گنجینه مجمع** به نمایندگی از مجمع جهانی اهل بیت (ع) در این نمایشگاه بزرگ محلی شرکت و مردم مآزندان را با فعالیت‌های مجمع آشنا نمودند. این نمایشگاه شامل غرفه‌های کتاب، نرم‌افزار، خبرگزاری‌ها و محصولات فرهنگی بود و به غیر از ابنا، ناشران دینی برجسته کشور اعم از انتشارات بوستان کتاب، اسراء، دارالحدیث، مرکز تحقیقات علوم اسلامی (نور)، یاسین رایانه، مسجد جمکران، موعود، محبان الحسین، جامعه القرآن الکریم، حوزه علمیه اصفهان، گنجینه نور، آل طه، کاظمینی و خورشید آل یاسین در این نمایشگاه حضور یافتند. استان‌های تهران، اصفهان، مآزندان، قم، مشهد، شیراز و نیز دو غرفه از کشورهای لبنان و سوریه با ارائه محصولات قرآنی و نیز طرح‌ها و نوآوری‌های دستی و فرش در پنجمین نمایشگاه سراسری فرهنگی قرآنی صحیفه سبز شرکت نمودند. همچنین غرفه‌های دفاع مقدس، عفاف و حجاب، قصه و شعر کودکان و نوجوانان، پاسخ به شبهات، سخنرانی اساتید برجسته، از جمله برنامه‌های ویژه این نمایشگاه بودند. مدیر روابط عمومی پنجمین نمایشگاه سراسری فرهنگی قرآنی صحیفه سبز، از افزایش ۸۰ درصدی غرفه‌های این نمایشگاه در سال جاری خبر داد.

در آستانه محرم الحرام ۱۴۳۱، نشست ائمه جماعات و وعاظ استان تهران با مجمع جهانی اهل بیت (ع) صبح روز پنجشنبه ۱۹ آذرماه ۱۳۸۸ در مسجد دانشگاه امام صادق (ع) برگزار گردید.

در این گردهمایی که با عنوان "ائمه جماعات، محرم و تبلیغ" به میزبانی مجمع جهانی اهل بیت (ع) و مرکز رسیدگی به امور مساجد برگزار شد، علاوه بر ائمه جماعات استان تهران، شخصیت‌هایی همچون «آیت‌الله العظمی نوری همدانی»، «آیت‌الله مهدوی کنی»، «آیت‌الله غیوری»، «آیت‌الله جلالی خمینی»، «آیت‌الله مجتهد شبستری» و «آیت‌الله محمدعلی تسخیری» (دو تن از اعضای شورای عالی مجمع جهانی اهل بیت علیهم السلام)، «آیت‌الله مفید»، «حجت‌الاسلام والمسلمین غرویان» و «حجت‌الاسلام والمسلمین شجونی» نیز شرکت داشتند.

در این گردهمایی یک‌روزه پس از قرائت آیاتی از کلام الله مجید، «حجت‌الاسلام والمسلمین محمدحسن اختر» دبیر کل مجمع جهانی اهل بیت (ع)، «حجت‌الاسلام حسین ابراهیمی» رئیس مرکز رسیدگی به امور مساجد و «آیت‌الله العظمی نوری همدانی» سخنرانی کردند.

آنچه در صفحات آتی می‌آید گزارشی است از این مراسم باشکوه.

صهیونیست‌ها ۱۵ میلیون نفرند و ما بیش از یک میلیارد نفر؛ اما ...

حجت‌الاسلام والمسلمین اختری دبیرکل مجمع جهانی اهل‌بیت(ع) سخنران افتتاحیه این همایش بود.

وی پس از تشکر و خیر مقدم به حضاران در همایش، آنان را پرچمداران دین خواند و هدف از برگزاری همایش را اطلاع ائمه جماعات و وعاظ محترم از رسالت و کارهای مجمع دانست.

وی به تقاضای نخبگان شیعه و دستور مقام معظم رهبری در ۲۰ سال پیش برای تشکیل مؤسسه‌ای که پشتیبان پیروان اهل بیت (ع) در دنیا باشد اشاره کرد و سپس به تشریح مفصل ارکان و وظایف مجمع پرداخت.

اختری در توضیح اقدامات بین‌المللی مجمع گفت: «از میان ۷۰۰ نفر اعضای مجمع عمومی مجمع جهانی اهل‌بیت(ع) ۵۵۰ نفر از آنها از نقاط مختلف دنیا هستند. مجمع با بیش از ۱۱۵ کشور ارتباط دارد. شیعیان در حدود ۴۰ کشور جهان - از جمله در آلمان، آمریکا، اتریش، استرالیا، کانادا، سوئد و انگلیس - اجازه فعالیت رسمی و مجمع محلی دارند. همچنین در حدود ۴۰ کشور دیگر دفاتری وجود دارد که با مجمع در ارتباط هستند. در سایر کشورها هم ارتباطات غیر رسمی وجود دارد».

دبیرکل مجمع جمعیت شیعیان جهان را حدود ۳۰۰ میلیون نفر تخمین زد و گفت: «این از ضروریات اولی است که با داشتن ۳۰۰ میلیون نفر جمعیت در دنیا تشکیلات داشته باشیم و یک صدا و یک حرکت و یک جهت داشته باشیم. جمعیت صهیونیست‌ها در دنیا ۱۵ میلیون نفر است اما به دلیل داشتن تشکیلات، شاه‌رگ‌های حیاتی جهان را در دست دارند. اما یک میلیارد و پانصد میلیون مسلمان در دنیا حتی در خود کشورهای اسلامی مؤثر نیستند! این به دلیل نبود تشکیلات است و این مجمع بنا دارد یک سازماندهی و ساماندهی را به وجود بیاورد».

وی درباره احتیاجات گسترده پیروان اهل‌بیت(ع) در جهان هم گفت: «دنیا تشنه اسلام و تشنه مکتب اهل بیت است و این مکتب نیاز دارد که معرفی بشود. شرایط فعلی جهان، هم فرصت است و هم تهدید.

از یک سو مشکلات و نیازها زیاد است و از سوی دیگر، هیچ وقت مثل الان اسلام مورد اقبال و عزیز نبوده است. از زمان پیروزی انقلاب تا الان، شاهد موفقیت‌های شیعیان و مسلمانان در لبنان، فلسطین، ترکیه و عراق بوده‌ایم. این مسأله باعث شد که تشنگان حقیقت، چشم به سوی ما داشته باشند و بسیاری از مسلمانان و مردم دنیا می‌خواهند مکتب اهل‌بیت(ع) را بشناسند. اما می‌بینیم که کتاب انجیل به ۲۰۰۰ زبان ترجمه شده است اما ما هنوز ترجمه خوبی از قرآن به زبان‌های اصلی که با نگاه شیعه تدوین شده باشد نداریم. ما خیلی عقب هستیم».

حجت‌الاسلام اختری به نمونه‌ای از آمار فعالیت ضد شیعی و وهابیون نیز اشاره کرد و گفت: «تنها در موسم حج سال ۱۴۲۵ (پنج سال پیش) مقامات سعودی رسماً اعلام کردند که: از طریق مبادی ورودی زمینی، دریایی و هوایی عربستان سعودی ۱۰ میلیون کتاب و جزوه تبلیغی توزیع کرده‌اند. آنها فقط از طریق "مؤسسه خیریه حرمین" - که یکی از دهها مؤسسه باصطلاح خیریه ولی تبلیغی آنهاست - در سال ۱۴۲۰ (ده سال پیش)، بیش از ۸۷ میلیون ریال سعودی در قاره آسیا، ۱۹ میلیون ریال سعودی در قاره آفریقا، ۴۴ میلیون ریال سعودی در اروپا هزینه تبلیغ کرده است. یعنی در طول یک سال، معادل بیش از هفده میلیارد و پانصد میلیون تومان در آسیا، بیش از چهار میلیارد تومان در آفریقا و بیش از ۹ میلیارد تومان در اروپا هزینه تبلیغ کرده است. همچنین الان حدود ۴۰۰۰ سایت و وبلاگ، به تبلیغ وهابیت و اقدام علیه تشیع مشغول هستند و ۵۴ شبکه ماهواره ای وهابیت به زبان‌های مختلف - بویژه فارسی - علیه شیعیان به صورت شبانه‌روزی فعالیت می‌کنند».

دبیرکل مجمع در پایان از ائمه جماعات و وعاظ تهران برای کمک به اهداف مجمع استمداد نمود و گفت: «شما از طرقی مثل پشتیبانی عملی و فکری از مجمع، پشتیبانی مالی، تشویق خیرین برای کمک به مجمع، نوشتن فیلم نامه، تشویق هنرمندان و کارهایی از این دست می‌توانید به ما کمک کنید».

مساجد رفیع‌ترین پایگاه هستند

رییس مرکز رسیدگی به امور مساجد روشنگری ائمه جماعات در این مسایل را بسیار مؤثر دانست و افزود: «لازم است که همه ما تلاش کنیم تا افرادی را که از این موضوع آگاهی ندارند، روشن کنیم و در چارچوب‌های مطرح شده از سوی مقام معظم رهبری که توانستند به درستی جامعه را هدایت و رهبری کنند هدایت کنیم».

ابراهیمی با اشاره به در پیش بودن ایام عزاداری ماه محرم اظهار داشت: «آن‌شاء الله با فرا رسیدن روز عاشورا و حرکت حسینی بتوانیم با اقداماتمان دل امام زمان را شاد کنیم و وحدت کشور همچنان بر محور ولایت پایدار بماند».

حجت‌الاسلام والمسلمین ابراهیمی رییس مرکز رسیدگی به امور مساجد، دیگر سخنران این همایش بود.

وی مساجد را اثرگذارترین، فعال‌ترین، منیع‌ترین، رفیع‌ترین و درخشانده ترین پایگاه حفظ نظام مقدس جمهوری اسلامی دانست و افزود: از خدمات امامان جماعت باید تقدیر شود چرا که در تمام بحران‌ها - از جمله فتنه اخیر - به انقلاب خدمت کرده‌اند.

وی با اشاره به سخن بنیانگذار جمهوری اسلامی گفت: «برخی کمر به از بین بردن نظام مقدسی بسته‌اند که امام(ره) حفظ آن را واجب واجبات دانست و مسأله‌ای را که در هیچ انتخاباتی سابقه نداشت، اعلام کردند و خواهان ابطال آن شدند».

نظام جمهوری اسلامی تا ظهور امام زمان (عج) پا بر جا خواهد ماند

در این همایش هدایای فرهنگی و کتبی از سوی معاونت امور فرهنگی مجمع به شرکت کنندگان اهداء شد.

«آیت الله العظمی نوری همدانی» که به عنوان میهمان ویژه در این همایش بزرگ شرکت کرده بودند طی سخنانی، ولایت ائمه اطهار را اساس اسلام خواندند و گفتند: «اسلام برای ایجاد بستری مناسب با رشد و تکامل انسان‌ها، نظام خاصی را معین کرده است و آن "نظام ولایتی" است، و اصول و فروع دین را به نظام ولایتی ربط داده است. توحید در صورتی اثربخش است که به ولایت متکی باشد؛ نبوت هم همینطور است؛ در مسئله معاد هم ولایت اهل بیت (ع) بسیار تاثیرگذار است و "تقسیم الجنه و النار" است و روایات بسیاری وجود دارد که اگر مردم ولایت را قبول می‌کردند نه خداوند جهنم را خلق نمی‌کرد. لذاست که بدون ولایت اهل بیت (ع) هیچ عملی مقبول نیست»

ایشان با تأکید بر اینکه از حدیث ثقلین استفاده می‌شود که اهل بیت، عدل قرآن هستند فرمودند: «اهل بیت (ع) هدایت‌گر جامعه هستند و هدایت و حکومت، در انحصار اهل بیت است. اما انحرافی به وجود آمد که هم حکومت و هم هدایت را از مسیر صحیح خود خارج کرد. امام سجاد (ع) هم در دعای ۴۸ صحیفه می‌فرماید: "این مقام از آن اصفیاء توست؛ اما برگزیدگان و خلفای تو مغلوب و مقهور شدند و حقشان از دست رفت. اکنون می‌نگرند که احکامات دگرگون شده و کتابت به یک سو افتاده و فرائض تو نه به روش تو به جای آورده می‌شود و سنت‌های پیامبر متروک مانده است." این شرایط در صورتی است که نظام ولایتی نباشد. بنابراین، هیچ کدام از حکومت‌ها - از بنی امیه و بنی عباس تا رژیم پهلوی - نه تنها مشروع نبودند؛ بلکه مانع تابش نور ولایت هم شدند».

این مرجع معظم تقلید، از انقلاب اسلامی به عنوان زمینه‌ساز ظهور امام زمان (عج) یاد کردند و فرمودند: «نظام ولایتی در پی وقوع انقلاب اسلامی و پس از قرن‌ها استیلای سلاطین ظلم و جور، فرصت ظهور و بروز پیدا کرده است. من اعتقاد دارم که این انقلاب، حلقه واسط میان واقعه عاشورا و قیام امام عصر (عج) است. بنابراین نظام جمهوری اسلامی تا ظهور امام زمان (ع) پا بر جا خواهد ماند»

ایشان با تأکید بر اینکه انقلاب اسلامی ایران روز به روز مستضعفین و محرومان را آگاه‌تر، مصمم‌تر و منسجم‌تر، و مستکبران را ضعیف‌تر کرده است، مؤلفه‌های "اسلام"، "مردم" و "رهبری" را به عنوان سه رکن اصلی انقلاب اسلامی برشمردند و افزودند: «برای محافظت از انقلاب در برابر آسیب‌ها باید به حفظ ارزش‌های اسلامی و پشتیبانی از ولایت فقیه همت گماشت و دقت کرد که پیروزی دولت و حکومت در گرو همراهی مردم - بویژه اقشار محروم - است. پس مبارزه با فقر، گرانی و بیکاری باید در دستور کار نظام باشد».

این استاد عالی حوزه علمیه افزود: «به گروه اقلیتی که در مملکت ما می‌خواهند نقش مخالف را ایفا کنند اعلام می‌کنیم که راه به جایی نخواهند برد. این افراد در بین مردم، شناخته شده هستند و مردم می‌دانند کسانی که به دشمنان انقلاب و اسلام، امیدواری می‌دهند در خط امام (ره) قرار ندارند. به آنها توصیه می‌کنیم که به مردم بپیوندند. به شما هم توصیه می‌کنم که با منتقدان برخورد فیزیکی نکنید، اما مناظره داشته باشید».

وی شناسایی مرزهای فرهنگی و پاسداری از آنها را یکی از وظایف خطیر علمای شیعه ذکر کرد و گفت: «علمای شیعه طی قرن‌ها برای حفظ کیان تشیع، مجاهدت‌های بسیاری از خود نشان داده و تعداد زیادی از آنها کشته شده یا حتی زنده زنده در آتش سوزانده شده‌اند؛ اما حاضر نشده‌اند استقلال خود را از دست بدهند».

دومین نمایشگاه تداوم غدیر - قزوین

دومین نمایشگاه تداوم غدیر به همت خبرگزاری ابنا، معاونت امور فرهنگی و اداره کل اطلاع رسانی مجمع جهانی اهل بیت (ع) از هشتم تا چهاردهم آذر ۱۳۸۸ (از عید مبارک قربان تا عید سعید غدیر) در دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) قزوین برگزار شد. این نمایشگاه که به معرفی فعالیت های فرهنگی، رسانه ای و بین المللی مجمع جهانی اهل بیت (ع) اختصاص داشت با هدف آشنایی دانشجویان داخلی و خارجی این دانشگاه با عملکرد مجمع برگزار شد و همه روزه از ساعت ۹ صبح تا ۷ شب در محل دانشکده فنی - مهندسی دانشگاه امام خمینی (ره)، پذیرای بازدید کنندگان بود.

بخش های مختلف این نمایشگاه عبارت بودند از:

- غرفه خبرگزاری ابنا
- غرفه تبلیغات و انتشارات (کتاب های مجمع)
- غرفه مجلات مجمع
- غرفه آشنایی اجمالی با معاونت بین الملل مجمع
- غرفه آشنایی اجمالی با اداره شیعیان و اداره کل پژوهش مجمع
- غرفه گالری عکس در نجف (عکس های نفیس از حرم امیرالمؤمنین علی علیه السلام)

گفتنی است اولین نمایشگاه تداوم غدیر که به معرفی دستاوردهای ۱۹ ساله مجمع جهانی اهل بیت (ع) اختصاص داشت، از ۲۶ آذر تا ۳ دیماه سال گذشته، مصادف با دهه غدیر (از عید غدیر تا روز مباهله) در مسجد امام صادق (ع) تهران برگزار شد.

دومین نمایشگاه تداوم غدیر با حضور «حجت الاسلام والمسلمین عابدینی» نماینده ولی فقیه در دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره) و امام جمعه موقت قزوین و نیز چند تن از مسؤولان مجمع در دانشکده فنی و مهندسی این دانشگاه افتتاح شد.

نمایشگاه قرآن و حدیث - قم

همزمان با ایام مبارک دهه ولایت، پانزدهمین المپیاد بین‌المللی قرآن و حدیث از سوی جامعه المصطفی‌العالمیه برگزار شد. در حاشیه این المپیاد، نمایشگاهی از توانمندیهای بین‌المللی نهادهای فرهنگی برگزار گردید. معاونت امور فرهنگی مجمع جهانی اهل بیت (ع) با حضور فعال در این نمایشگاه، دستاوردها و توانمندیهای مجمع را به شرکت‌کنندگان داخلی و خارجی این المپیاد معرفی کرد.

□ به قلم: محمد فیض عارفی
(خبرنگار افتخاری اینا در خراسان رضوی)

سوگواری و عزاداری شهدای کربلا در "شهرستان کاشمر" از پیشینه ای دیرینه برخوردار است و مردم مؤمن و ولایتمدار این دیار همچون سایر نقاط ایران اسلامی، محرم و صفر را در عزای سید و سالار شهیدان به سوگ می‌نشینند. آنچه در پی می‌آید مختصری است از آداب و رسوم مردم این شهرستان در عزای آل الله:

آئین‌های سوگواری، میراث فرهنگی کاشمر

کربلا، روح و دل خویش را از معنویت محافل عاشورایی، صیقل می‌دهند.

برنامه‌های عزاداری

مراسمی که شب‌ها در تکایا و حسینیه‌ها برگزار می‌شود از قسمت‌های مختلفی تشکیل شده است. برخی از هیئات مراسم شبانه خود را با قرائت زیارت عاشورا آغاز می‌کنند.

معمولاً در حسینیه دو روحانی منبر می‌روند و روال بر این است که روحانی اول مدت کمتری را به سخنرانی می‌پردازد و بیشتر در سخنرانی خود به بیان احکام شرعی و نیز توضیح مختصر یک موضوع عقیدتی می‌پردازد و پس از وی روحانی دوم منبر رفته و در بیانی مفصل‌تر به بیان موضوعات مختلف و بویژه ابعاد مختلف قیام عاشورا و اهداف و آرمان‌های امام حسین (ع) از این قیام پرداخته و مردم را با درس‌های عاشورا آشنا می‌سازد.

پس از اتمام سخنرانی‌ها، نوبت به مداحان و نوحه سرایان اهل بیت (ع) می‌رسد و اینان با لحنی محزون و دلنشین به قرائت اشعاری در وصف شهدای کربلا و بیان جلوه‌های مختلف قیام عاشورا می‌پردازند و سپس نوبت به سینه‌زنی می‌رسد که در این قسمت عزاداران و به خصوص جوانان و نوجوانان با شور و حالی وصف ناپذیر در عزای مولای خویش بر سر و سینه می‌زنند.

مقدمات

مردم کاشمر قبل از فرا رسیدن ماه محرم و ایام عزای سید و سالار شهیدان در تکاپوی تدارک برگزاری باشکوه عزای سیدالشهداء قرار می‌گیرند و مقدمات محافل و مجالس سوگواری را آماده و مهیا می‌سازند.

بسیاری از تکایا و حسینیه‌های کاشمر چند شب مانده به آغاز محرم، با برگزاری مجلسی ضمن دعوت از عزاداران و اهالی محل آن حسینیه، اقدام به جمع آوری کمک‌های مالی مردم برای برگزاری مجالس دهه اول محرم می‌کنند و مردم نیز با حضور گسترده در این مجلس با شور و شوق و هر کس در حد وسع و توان خود کمک‌های خالصانه خود را تقدیم مسئولین هیئات می‌کند و با صرف شام خود را بیمه امام حسین (ع) می‌نماید و مسؤولان تکیه نیز نام تمامی افراد و میزان کمکی را که به هیأت داشته‌اند در دفتری ثبت می‌کنند.

آماده‌سازی هیأت

چند روز مانده به محرم، فعالان هیئات مذهبی و به ویژه جوانان اقدام به غبارروبی، تزئین، سیاهپوش و آماده ساختن هیأت برای پذیرایی از عزاداران می‌کنند و از شب اول محرم در تمامی هیئات مذهبی کاشمر بر روی ارادتمندان اهل بیت باز می‌شود و مردم با حضور در مجالس عزاداری، ضمن سوگواری برای شهدای

آیین نخل گردانی

شب‌های ویژه

در کاشمر بر اساس توافقی که از سالیان دور بین مسئولان و مداحان هیئات عزاداری شکل گرفته است از شب پنجم محرم، هر شب به نام یکی از شهدای کربلا عزاداری می‌شود و این تقسیم‌بندی در تمامی هیئات و مجالس عزاداری شهر کاشمر رعایت می‌شود.

بدین گونه که شب پنجم محرم در تمامی هیئات عزاداری در مصیبت شهادت سفیر امام حسین (ع) یعنی حضرت مسلم بن عقیل (ع) به عزاداری پرداخته می‌شود و شب ششم متعلق به حضرت علی اکبر (ع) است.

شب هفتم که مصادف است با شب بسته شدن آب بر روی امام و یارانش، متعلق به طفل شش ماهه آن حضرت یعنی حضرت علی اصغر (ع) می‌باشد که در این شب بسیاری از مادرانی که نوزادی شیرخواره دارند، با بستن سربندهای یا حسین بر پیشانی طفل خود، او را به مجلس عزای شیرخواره کربلا می‌آورند.

در شب هشتم که در تکایای کاشمر مشهور است به شب یتیم نوازی، در مصیبت شهادت حضرت قاسم ابن الحسن (ع) سوگواری می‌شود و شب نهم همانند سایر نقاط جهان تشیع متعلق به علمدار کربلا حضرت ابوالفضل العباس (ع) است و از آنجا که مردم اعتقادی عمیق به باب الحوائج بودن آن حضرت دارند بیماران خود را به این مجلس می‌آورند و شفای بیمار خود را از سقای دشت کربلا طلب می‌کنند.

شب عاشورا نیز مجالس و محافل عزاداری به اوج خود رسیده و مردم با شور و احساسی که در بیان نمی‌گنجد در عزای سرور آزادگان عالم حضرت امام حسین (ع) به عزاداری می‌پردازند و شب یازدهم هم که مشهور است به شام غریبان، محافل ویژه‌ای در تکایای کاشمر برگزار می‌شود بدین صورت که عزاداران به یاد شب یازدهم محرم سال ۶۱ هجری که شبی سخت و مصیبت‌زا برای زنان و فرزندان امام حسین (ع) بود، به یاد شهدای کربلا شمع روشن می‌کنند و در مصیبت اسارت اهل بیت امام به سوگواری می‌پردازند.

مردم کاشمر در دهه اول محرم علاوه بر شب‌ها، در روزهای این دهه نیز برنامه‌های ویژه عزاداری را باشکوه هر چه تمام تر برگزار می‌کنند.

دسته‌جات و میزبانی

حرکت رسمی و کلی دسته‌جات سینه زنی در کاشمر از روز پنجم محرم آغاز

می‌شود و تا یازدهم این ماه ادامه دارد بدین صورت که در هر روز یکی از هیئات بزرگ شهرستان میزبان سایر هیئات می‌باشد و هیئات عزاداری هم بر اساس برنامه‌ای که توسط نیروی انتظامی کاشمر تنظیم شده است با حرکت از تکیه خود راهی حسینیه میزبان می‌شوند و رأس ساعت مقرر وارد شده و پس از عزاداری در مدت مشخصی که برای آنان در نظر گرفته شده است جای خود را به هیأت بعد از خود می‌دهند.

باز هم بر اساس سنت و رسمی دیرینه، روز پنجم محرم «حسینیه بزرگ حیدری» میزبان سایر هیئات است. این میزبانی در روز ششم بر عهده «حسینیه علی اکبری»، روز هفتم بر عهده «حسینیه علی اصغری» و روز هشتم بر عهده «مهدیه کاشمر» می‌باشد. در روز نهم محرم مصادف با روز تاسوعا، «حسینیه ابوالفضل» کاشمر میزبان عزاداران حضرت ابوالفضل العباس (ع) می‌باشد و در روز عاشورا هم که اوج حرکت دسته جات عزاداری می‌باشد هیئات عزاداری کاشمر به «باغمار» رفته و در جوار «امامزاده سید حمزه (ع)» در عزای شهدای کربلا بر سر و سینه می‌زنند.

در روز عاشورا خیابان امام خمینی (ره) دیدنی است؛ مسیر هیئت‌ها از این خیابان تا باغمار جلوه‌ای باشکوه دارد. در دو سوی خیابان جمعیتی مشتاق را شاهد هستیم. هیئت‌ها طبق برنامه‌ریزی مشخص وارد باغمار می‌شوند و دقایقی عزاداری می‌کنند و جایشان را به هیئت بعدی می‌دهند.

روز یازدهم محرم هم که آخرین روز حرکت دسته جات عزاداری می‌باشد، «حسینیه حسینی» کاشمر مسئولیت میزبانی را بر عهده دارد.

مردان بیل به دست

دوازدهم محرم، حرکتی بسیار جذاب و دیدنی و در عین حال حزن آلود، توسط هیئات عزاداری روستای فدافن، انجام می‌شود. بعد از ظهر این روز تمامی هیئات عزاداری روستای فدافن، همراه با هم، با عنوان «دسته بنی اسد» به سمت شهر کاشمر حرکت می‌کنند و با حرکت در سطح شهر به سمت باغمار به راه می‌افتند. در این مراسم، آیین‌های مختلفی از جمله نخل گردانی به نمایش گذاشته می‌شود و عده ای بیل به دست، به نشانه‌ی مردان قبيله بنی اسد که جهت دفن پیکرهای مطهر شهدای کربلا، به کربلا آمده بودند، در بین جمعیت دیده می‌شوند.

شبیهِ خوانی و تعزیه‌ای خوانده می‌شود که از صبح تا بعد از ظهر عاشورا ادامه می‌یابد و در آن اتفاقات مختلف روز عاشورا به نمایش در می‌آید.

آئین‌های سوگواری، میراث فرهنگی کاشمر

با نگاهی به آئین‌ها و سنت‌های عزاداری مردم کاشمر می‌توان به این نتیجه رسید که این آئین‌ها، در واقع میراث فرهنگی این دیار به حساب می‌آید که نسل به نسل از پدران به فرزندان رسیده و در گذر ایام باقی مانده است و لازم است به سوگواری مردم کاشمر در ایام محرم از این منظر نیز نگریسته شود. در همین زمینه یکی از پژوهشگران فرهنگ بومی کاشمر می‌گوید: اگر غریبه‌ای وارد کاشمر شود از این همه شور تعجب می‌کند. از دید صاحب‌نظران، آئین‌های سوگواری در کاشمر، جاذبه گردشگری زیادی دارد و اگر در سطح شهر قدم بزنیم متوجه می‌شویم که متأسفانه هیچکدام از متولیان امور شهر به مراسم این ماه از این منظر توجه نمی‌کنند.

«مهندس حمیدرضا بی‌تقصیر» ادامه می‌دهد: تصور کنید اگر گردشگرانی شیعه مذهب در این روزها به کاشمر دعوت شوند لابد برای اینان دیدن مراسمی چون: شبیه‌خوانی‌ها، نخل‌گردانی، دسته‌بنی اسد روستای فدافن و آیین‌های جاری و ساری در حرکت دستجات عزانظیر شبیه‌سازی‌ها، گروه جنی‌ها، علامت‌گردانی‌ها و علم برداشتن‌ها جالب خواهد بود ضمن اینکه به این موارد باید حضور دستجات در باغمزار را هم اضافه کرد. روستاهای شهرستان هم مملو از آیین‌های خاص خودشان است، از طرق کوهسرخ تا فدافن، از خضربگ تا قلعه بالا؛ و همچنین آیین‌های اطعام عزاداران، پخت شله زرد، توزیع چای و شربت، احداث سقاخانه‌ها و سفره‌های نذری از دیگر جاذبه‌های این حوزه است.

وی می‌افزاید: بازدید از تکایا و مجالس عزای نیز، برای دیدن فرم آذین‌ها و چیدمان اسباب عزای قابل طرح است و در یک کلام اگر مسئولان میراث فرهنگی با کمک سایر ارکان شهر بتوانند این مهم را نهادینه کنند به طور قطع می‌توان عنصر گردشگری مذهبی و علمی را در شهرستان کاشمر سامان داد.

در هنگام حرکت دستجات عزاداری در سطح خیابان‌های کاشمر، عده زیادی از مردم و بویژه کسبه خیابان‌های مسیر هیأت‌میزبان، باراه‌اندازی ایستگاه‌های صلواتی، با چای و شربت و شیر از عزاداران استقبال و پذیرایی می‌کنند و نیز هیئات هم معمولاً از روز پنجم محرم هر روز ظهر با اطعام و پهن کردن سفره ناهار، از عزاداران و سینه‌زنان حسینی پذیرایی می‌کنند که این موضوع در روز عاشورا به اوج خود می‌رسد به گونه‌ای که می‌توان ادعا کرد در روز عاشورا کمتر مرد کاشمیری است که ظهر در منزل خود بر سر سفره بنشیند بلکه اکثر قریب به اتفاق مردان آن روز را بر سر سفره امام حسین (ع) اطعام می‌شوند و مسئولین هیئات مختلف کاشمر بارها و بارها از برکات فراوان این سفره‌ها، سخن‌ها گفته‌اند. در مجموع باید گفت سینه‌زنی، زنجیرزنی، شبیه‌سازی، نخل‌گردانی، علم‌بندی، علم‌گردانی، شام‌غریبان، پرده‌خوانی، پرده‌گردانی و ... از شیوه‌های مراسم عزاداری ماه محرم در کاشمر هستند که هر کدام از این شیوه داستانی دارد و بحثی مفصل.

مجالس خانگی

علاوه بر برنامه‌های فراوانی که در تکایا، حسینیه‌ها و مساجد کاشمر برگزار می‌شود از مجالس و محافل خانگی نیز نباید غفلت کرد. مجالس خانگی بیشتر متعلق به بانوان می‌باشد و زنان کاشمیری با حضور در این محافل به عزاداری می‌پردازند. مجالس خانگی ویژه مردان هم تشکیل می‌شود که البته مجالس مردانه بیشتر صبح زود و بعد از طلوع آفتاب تشکیل می‌شود. جالب توجه است که در دهه اول محرم تقریباً هیچ گونه مجلس خانگی در شب‌ها تشکیل نمی‌شود چرا که عزاداران در شب‌های محرم در تکایای خود به عزاداری می‌پردازند.

آئین‌های عاشورایی کاشمر همچون تعزیه و نخل‌گردانی هم از شهرتی فراوان برخوردار است. تعزیه‌ها انواع مختلفی دارد. گاه فقط تعزیه یکی از شهدای کربلا اجرا می‌شود و گاه تعزیه‌ای مشتمل بر وقایع متعدد این روز اجرا می‌گردد. به عنوان مثال در روز عاشورا در روستای عارف آباد کاشمر

□ به قلم: سید کاظم زعفرانچیلر
(دانش آموخته حوزه علمیه قم و کارشناس ارشد جامعه‌شناسی
مسئول مدیریت محتوای سایت پورتال مجمع)

زالال اندرز

شرح فرازهایی از وصیت نامه امیرالمؤمنین علی علیه السلام

از دیدگاه مرحوم علامه جعفری

قسمت پنجم

ذکر و عمارت قلب (۲)

وَمِنْ وَصِيَّهِ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، لِلْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
«... فَإِنِّي أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ وَ لُزُومِ أَمْرِهِ، وَ عِمَارَةِ قَلْبِكَ بِذِكْرِهِ...»^۱
... فرزندم! دلت را همواره با یاد پروردگار زنده بدار...

بطور کلی، ذکر خداوندی یعنی نیرومندترین عامل سازنده شخصیت، ذکر خداوندی یعنی یک کتاب جامع همه فصول تعلیم و تربیت‌های روحی، ذکر خداوندی یعنی یک معلم و مربی الهی که شب و روز و در همه لحظات عمر با انسان است.^۲

ذکر وسیله‌ای برای افق‌گشایی اندیشه

این‌قدر گفتیم باقی فکر کن
فکر اگر جامد بود رو ذکر کن
ذکر آرد فکر را در اهتزاز
ذکر را خورشید این افسرده ساز
بیاندیش، اگر دیدی اندیشه‌ات جامد گشته است، به ذکر خداوندی بپرداز. ذکر خداوندی اندیشه را به حرکت درمی‌آورد و چون خورشید حیات بخش است که به افسردگان طراوت می‌بخشد شاید این توصیه مولانا به اندیشه‌بازان حرفه‌ای نامعقول جلوه کند و نتوانند حقیقت آن را دریابند، با آن شرایط ذهنی خشک که آنان به جهان می‌نگرند، در طرد چنین توصیه‌ای حق دارند، زیرا ایمان هم مانند کسان دیگر که از ماهیت اندیشه و خواص و عوامل آن اطلاع درستی ندارند، سر به آستانه خود تموجات و اهتزازات فکری می‌سایند و نمی‌توانند به خود فکر مشرف شوند. نگرش آنان به اندیشه مانند نگاه کردن خریدار و فروشنده آینه به خود آینه است، نه به صورت و نمودهایی که آینه می‌تواند نشان بدهد و نه به آن علل و عواملی که آینه را به وجود آورده و بقای صیقلی او را تضمین می‌کند.

نخست باید اندیشید، باز باید اندیشید، این است اصل نخستین در راه وصول به واقعیات این اصل در حقیقت مانند به کار انداختن زور بازو و استخدام وسایل برای آوردن مزایای طبیعت است. اصل دوم این است که اگر دیدی مغز از فعالیت باز ایستاده و کسالت و جمود و رکود دچار گشته است، مگذار یاس و نومیدی دمار از روزگارت برآورد، رو به سوی خدایی که مغز و اندیشه را آفریده است، ببر، خود همین توجه و ذکر مغزت را به حال اعتدال اصلی برمی‌گرداند و اختلال و بحرانی را که کارگاه مغزت را فلج کرده است، برطرف می‌کند و بار

در شماره پیشین که بحث پیرامون حیات قلب آدمی توسط ذکر بود، به مفهوم قلب پرداختیم. در ادامه‌ی بحث به بررسی مفهوم ذکر که به عنوان عامل حیات قلب از آن یاد شد، می‌پردازیم.

معنایی برای ذکر

از نگاه علامه ذکر عبارت است از حالات آگاهی به رابطه انسان با خدا، خواه به طور مستقیم و خواه به طور غیرمستقیم. نسبت ذکر به این معنی به انسان مانند نسبت آب به ماهی است که بدون آن زندگی برای ماهی امکان پذیر نیست. برای حصول نزدیکی به خداوند و قرار گرفتن در حوزه جاذبیت، حتی تقرب و جذب را نباید هدف خود قرار داد و باید کوشید و کاری با قبول و رد کوشش خود نباید داشت. اگر چه اصل و هدف اعلای اطاعت و کوشش و تقلا‌ی انسان قرار گرفتن در حوزه جاذبیت خداوندی است، ولی خود توجه به این‌که من می‌خواهم در آن حوزه با عظمت قرار بگیرم، نوعی از خود خواهی است که صورت بسیار حق به جانبی به خود گرفته است.^۳

به دیگر عبارت ذکر یعنی چشمه‌سار منبع خود به یاد آورد. اگر چشمه‌سار این توانایی و درک را داشت که بفهمد وجود و جریان آن از منبع است معنای یاد آوردن منبع خویش، بیاد آوردن وجود و جریان خویش بود. اگر ذرات نور می‌توانست کانون خود را بیاد بیاورد، معنایش این است که ذرات نور وجود و باریدن خود را به یاد آورده است. یعنی آدمی می‌تواند هستی و جریان هستی خود را دریابد.^۴

بنابراین ذکر خدا یعنی توجه و گرایش به اصل هستی و جریان وجود خویش. این یک معنای ذوقی محض نیست، بلکه مفاد آن آیه شریفه‌ای است که می‌گوید: «وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ»^۵ (و مباشید از آنانکه خدا را فراموش کردند و خداوند آنان را به فراموش کردن خویشان مبتلا ساخت، آنان منحرفند).

گر نخواهی خود فراموش شود یاد او کن، یاد او کن، یاد او کن

را میدانند و معذک خداوند دستور به تذکر می‌دهد. آری بشر فراموشکار است. لذا به جرأت می‌توان گفت: انسان بیش از آنکه قربانی جهالتش باشد، قربانی فراموشکاری خویش است که از اهمیت ندادن به حقایق ناشی می‌گردد و به همین جهت است که خدا به انسانها تعلیم می‌دهد که در هنگام نیایش بگویند: «رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا».^{۱۱} (ای پروردگار ما، اگر فراموش کردیم یا خطا نمودیم، ما را مواخذه مفرما).^{۱۲}

مسایل هشت‌گانه در شرایط ذکر

علامه جعفری چند مسئله را در خصوص شرایط ذکر متذکر میشود که بدان‌ها اشاره می‌کنیم:

مسئله یکم، ذکر دائمی

اشتغال دائمی به ذکر خداوندی با نظر به مضمون بعضی از آیات و روایات و با توجه به حکم عقل سلیم و دل آگاه، مطلوب و مفید است. مخصوصاً با نظر به این که دیدگاه حواس بشری و مواد خام اندیشه و تعقل معمولی، محسوسات طبیعی محض است که سطوح روان آدمی را بخود مشغول می‌دارند و مانند قشرهایی گوناگون لطافت و حساسیت روان را می‌پوشانند، باضافه تخیلات و انواعی از اشتغالات ذهنی که فضای درون را فرا می‌گیرند. حتی در آن موقع که نمازگذار مشغول ذکر مستقیم خداوندی است، همان محسوسات طبیعی محض از دیدگاه مغز و روان اکثریت کنار نمی‌روند، لذا انسان خواه آگاه باشد یا ناآگاه احساس روبروئی با خدا را در جملاتی مانند إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَ إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ^{۱۳} (فقط ترا می‌پرستیم و فقط از تو کمک می‌جوییم) در درون خود نمی‌یابد. چاره این فراق و مهجوری و برطرف کردن قشر محسوسات، سه چیز است:

ابتدا اهمیّت دادن به لحظاتی که موفق شده است با خداوندی که نزدیکترین حقایق به او است به ذکر و مناجات و نیایش بپردازد. دوم، خالی کردن ذهن از این پندار خطا که من که یک انسان ناچیزم چگونه می‌توانم با خداوندی که با عظمت‌ترین موجودات و حقیقتی فوق همه حقایق است، ارتباط برقرار کنم! و نیز ادامه ذکر و استمرار دادن به حالت ذکر که موجب تحصیل توانایی برای برقرار ساختن ارتباط با خدا و یکی از بهترین مقدمات آن است.

ادامه ذکر خداوندی همان گونه ارتباط با خدا را نتیجه می‌دهد که ادامه اندیشه و تعقل و فهم و شناخت قوانین هستی را در مغز انسانی. بقول بعضی از حکماء ما نباید بطوری عمل کنیم که خودمان را ببینیم که می‌اندیشیم و یا تعقل می‌کنیم، چنانکه در موقع عبور از خیابان خودمان را می‌بینیم که به درختان تماشا می‌کنیم بدون آنکه تماشای ما مستند به انگیزه ریشه‌دار و هدف‌گیری مستقل در باره درختان باشد، نباید اندیشه و تعقل مان در باره انسان و جهان و زندگی، یک جریان رها شده‌ای در مغز باشد که اگر عوامل جبری پیدا شد که آن جریان را بوجود بیاورد، ما فقط تماشاگر جریان باشیم. این مطلب در ذکر خداوند هم صدق می‌کند، ما نباید تماشاگر یک جریان جبری در مغز که مفهومی او اغلب ساختگی از خدا را در خود دارد بوده باشیم، ما باید در جستجوی آن نزدیک‌تر از من به ما باشیم. اگر این جستجو جدی باشد، نخستین نتیجه‌ای که برای ما خواهد داد این است که بدانیم این جستجو خود ندایی از خدا است.

مسئله دوم، ذکر جلی و ذکر خفی

مَتَى غَبْتِ حَتَّى تَخْتَأِجَ أَلِيَّ دَلِيلٍ (خداوند، کی از دیدگاه انسان عارف و آگاه غائب شده‌ای تا برای دریافت حضور نیازی به دلیل داشته باشی)^{۱۴}

دیگر فضای کارگاه اندیشه تو صاف و روشن می‌گردد. چه بسا خس و خاشاک خیالات و عوامل تداعی معانی‌های بی‌ربط است که اندیشه را دچار بحران و رکود می‌سازد، ذکر خداوندی دستی است توانا که آن خس و خاشاک را از روی جویبار اندیشه برکنار می‌کند.

با یک دید عالی‌تر در مقابل افق گسترده می‌توان گفت: اندیشه و ذکر و به یاد خدا بودن دو قیافه از یک حقیقت‌اند.

اندیشه، قیافه‌ی رو به طبیعت ذکر است و ذکر قیافه‌ی رو به ماورای طبیعت اندیشه. این معنی را که ممکن است برای بعضی از متفکرین غیر قابل هضم جلوه کند. با یک دلیل روانی فلسفی و با دو دلیل نقلی الهی، میتوان اثبات کرد:

دلیل روانی و فلسفی

اگر اندیشه را عمیقانه‌تر مورد توجه قرار بدهیم، خواهیم دید اندیشه وسیله ارتباط با جهان واقعیت است که جلوه‌گاه مشیت الهی است. پس هر اندیشه واقع یاب و سازنده مثبت، نوعی ارتباط با خدا است و ذکر خداوندی که یقیناً خود حرف و کلمه‌ی مجرد نیست، بلکه بیاد بودن خدا و اوصاف جلال و جمال او است نوع دیگری از ارتباط با او است، با این تفاوت که در حال واقع‌یابی‌ها نخست به واقعیات جهان هستی متعلق می‌شود، سپس با یک آگاهی روحی و عقلانی رهسپار مبدء اعلاّی جهان هستی می‌گردد، در صورتی که ذکر خداوندی نخست راه اندیشه را به بارگاه مبدء اعلاّی هستی باز می‌کند و سپس به طرف جهان هستی سرازیر می‌گردد.

دلیل نقلی و الهی

«الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»^{۱۵} (خردمندان کسانی هستند که خدا را ایستاده و نشسته و بر پهلو افتاده بیاد می‌آورند و در آفرینش آسمان‌ها و زمین می‌اندیشند او می‌گویند: ای پروردگار ما، این جهان هستی را بی‌هوده نیافریده‌ای، پاکیزه پروردگار! ما را از عذاب آتش حفظ فرما).

خداوند خردمندان را ذکر کنندگان خدا و اندیشمندان در جهان هستی معرفی فرموده است، بدون این که یکی را بر دیگری از نظر معنا مقدم بدارد. در ضمن روایات معتبری است که خود تفکر را عبادت معرفی می‌کند، مانند روایت علی بن موسی الرضا علیه السلام که فرمود: «ليس العبادة كثرة الصيام والصلاة، انما العبادة كثرة التفكير في امر الله»^{۱۶} (عبادت فراوانی روزه و نماز نیست، بلکه عبادت تفکر فراوان در امر خداوندی است). مسلم است که امر خداوندی شامل همه جهان هستی با اجزاء و ارتباطات گوناگونش می‌باشد.^{۱۷}

البته از دیدگاه علامه جعفری بطور کلی در آیات مربوط به ذکر و تذکر دو معنای عمده منظور شده است:

معنای یکم: به یاد آوردن حقایق و واقعیات.

معنای دوم: شناخت بطور عمومی.

آیاتی که تذکر به معنای یاد آوری را مطرح می‌کند، این نکته مهم را در بر دارد که اغلب انسان‌هایی که از خرد و هشیاری برخوردارند، حقایق اصیل را بوسیله عقل و وجدان خود دریافته‌اند و همچنین در جریان آموزش‌ها و پرورش‌ها مقدار قابل توجهی از حقایق اصیل به انسانها قابل درک می‌گردد، ولی هوسبازی‌ها و خود محوری‌ها، آن حقایق را از صحنه آگاهی ذهن دور می‌سازد، لذا تذکر دادن دائمی مردم از طرف رهبران انسانیت ضروری می‌باشد.

این مضمون در آیه «وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ»^{۱۸} با وضوح کامل دیده می‌شود، زیرا شخصی که با صفت ایمان موصوف است، حقایق مربوط به ایمان

این یکی از جملات نیایش سرور شهیدان راه حق امام حسین بن علی علیهما السلام است. با نظر به این مطلب، می‌توان گفت: انسان آگاه و عارف لحظه‌ای بی‌ذکر خداوندی سپری نمی‌کند. یک آگاهی مستمر در عمر آدمی باین که او در دیدگاه خداوندی زندگی می‌کند و خدا او را در جاذبه کمال قرار داده است و انگیزه و هدف او در هر کاری که انجام می‌دهد و هر نوع اندیشه و گفتاری که او مشغول به آن است، و حرکت در مسیر قانونی وجود او است وی را ذاکر خدا می‌نامید، خواه بیل بدست مشغول شخم زمین باشد و خواه مشغول بحرکت آوردن چرخ‌های ماشین برای تولید محصول به سود بندگان خدا باشد، چه در دانشگاه‌ها بر روی کتاب یا آزمایشگاه‌ها خم شود و یا به دهان استاد خیره بنگرد که حقایق مطلوب را از آن پدیده‌ها بدست بیاورد و خواه در تفریح و بهره‌برداری از لذایذ مشروع باشد یا در میدان کارزار برای مبارزه با حامیان باطل. و چه در خوشی‌های تندرستی و چه در ناله‌های بیماری... همه و همه حالات و شئون چنین انسانی باردار ذکر خداوندی است.

با این حال باید دقت کرد که مسئله ذکر خداوندی در آنچه گفته شد خلاصه نمی‌شود، بلکه ذکر مستقیم چه به وسیله زبان و چه در درون از دیدگاه منابع اسلامی بطور جدی مطلوب و مورد دستور قرار گرفته است. حکمت ذکر مستقیم خداوندی که در دو شکل واجب و مستحب (نماز واجب و اذکار و اوراد غیر واجب) مقرر شده است، بسیار متعالی و برای روح ضرورتی است که مسامحه و بی‌اعتنایی در باره آن صحیح نیست؛ زیرا بدست آوردن آگاهی مستمر که در بالا ذکر شد، هر اندازه جدی و مستمر فرض شود، باز شخص آگاه و هدف‌گیر انسانی است که ارتباط شدیدی با طبیعت دارد و چه در کالبد کوچکش که بدن او است و چه در کالبد بزرگش که عالم طبیعت است پستانهای مادر طبیعت شیرین‌تر و جالب‌تر از آن است که آدمی را باین زودبها رها کند اذْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَ خُفْيَةً^{۱۵} (پروردگار خود را بخوانید در حال کرنش و مخفیانه) البته اگر مقصود از «خفیه» فقط پوشیده از دیگران نباشد. زیرا ذکر مستقیم است که موجب تمرکز اندیشه و احساس بر معنای ذکر می‌گردد و از اختلاط خیالات و آرزوها و تداعی معانی‌ها و تجسیم‌های بی‌اساس جلوگیری می‌نماید. هنگامی که ذکر الله اکبر را با توجه و آگاهی بمعنای آن و با احساس پذیرش و انجذاب به آن، به زبان می‌آوریم یا آنرا در درون خود خطور می‌دهیم، تموج و حرکت روح را بسوی انس و ارتباط با مقام ربوبی بخوبی احساس می‌کنیم. در صورتی که در کوشش برای معاش حلال مثلاً اگر چه با آگاهی فوق باردار ذکر خداوندی است، با این حال، بطور مستقیم حالت ذکر مستقیم را که تموج و حرکت روح برای انس و ارتباط با خدا است، در درون خود احساس نمی‌کنیم. البته اگر انسان موفق شود که در این حال می‌تواند همه شئون و پدیده‌های زندگی خود را مانند ذکر مستقیم انجام بدهد، ولی چند نفر می‌توان پیدا کرد که مانند امیر المؤمنین علیه السلام بگوید: لَمْ أُعِيدْ رَبًّا لَمْ أَرَهُ (خدائی را که ندیده باشم نپرستیده‌ام) ما رأیت شیئاً آلاً و رأیت الله معه (من چیزی را ندیدم مگر این که خدا را با آن دیدم) با این حال امیر المؤمنین علیه السلام با این که درون تزکیه شده و مبارکش همواره بیاد خدا بوده است، به ذکر لفظی و جلی نیز بطور فراوان اهمّیت می‌داده است، مانند سایر انبیاء و ائمه علیهم السلام و اولیاء. پس کسانی که ذکر را در خصوص ذکر در درون منحصر می‌نمایند، سند صحیحی از منابع اسلامی ندارند، بلکه دستور بخواندن دعاها و اذکار ادعای آنانرا باطل می‌نماید.

مسئله سوم، آیا ذکر باید مستند به اجازه باشد؟

اگر مقصود از این که ذکر باید به اجازه مستند بوده باشد، اینست که فهمیدن

عظمت معنای ذکر و ماهیت و مختصات روحی آن، مانند دیگر حقائق عالیه احتیاج به تعلّم و تربیت‌شدن، ضرورت آشنائی با مطالبی ویژه است و اگر منظور اینست که ذکر خداوندی با داشتن شرائطی که هر فردی می‌تواند تحصیل کند، باز احتیاج به اجازه دارد، بهیچ دلیلی مستند نمی‌باشد، چنانکه بوجود آمدن انسان در این دنیا احتیاجی به اجازه هیچ کس حتی پیامبران عظام و فرشتگان نداشته است و فقط مشیت بالغه خداوندی اجازه این خلقت را داده است، همین طور برای برقرار کردن ارتباط با خداوندی که از رگ گردن به انسان نزدیکتر است، هیچ نیازی به وساطت و صلاحدید و اجازه ندارد، چنانکه توبه و بازگشت بسوی خدا هم احتیاجی به دخالت هیچ مخلوقی دیگر ندارد. البته توسّل به انبیاء و ائمه علیهم السلام و موضوع شفاعت که مورد قبول مذهب است، ارتباطی به مسئله اجازه و وساطت دیگران ندارد، زیرا توسّل به ائمه و انبیاء علیهم السلام با نظر به بعد شخصی محض آنان نمی‌باشد، بلکه بجهت تخلّق به اخلاق الله و تأدّب به آداب الله است که در حدّ اعلا در آنان تحقّق پیدا کرده و مانند چراغی فرا راه سالکان مسیر کمالند که هیچ انسانی را در برابر شخصیت خود میخکوب نمی‌کنند و طلب تسلیم و اطاعت از آنان نمی‌نمایند.

مسئله چهارم، ذکر لقلقه محض زبان نیست

مسلم است که منظور از ذکر لقلقه محض زبان نیست ادای کلمات و اوراد بدون توجه بمعنای آن اگر چه اجمالاً ثمری دارد. پس شرط دیگر ذکر توجه بمعنای آن است و چه بسا که بدون توجه بمعنای ذکر، طرز ادای کلمات و عشق بخود آنها و تقید حرفه‌ای به مخارج حروف و آهنگ‌صوت و غیر ذلک خود موانعی از التفات روحی به حقیقت ذکر باشد که گفته می‌شود. و در ذکر قلبی که عوارض لفظ و صوت وجود ندارد، روح بهتر می‌تواند بطور مستقیم به معانی ذکر متوجه باشد.

مسئله پنجم، اشتیاق در ذکر

ادای ذکر باید در حال اقبال و اشتیاق روح باشد، نه مستند به عادت شبه جبری. روشن است که هر کار و گفتاری که مستند به عادت رسوخ یافته باشد، وقوع آن کار و گفتار حالتی شبیه به جبر دارد که آزادی و اختیار و حتی آگاهی روح در آنها دخالتی ندارد. در این صورت ذکر یک پدیده بی‌اثر بوده، بلکه ممکن است از آن جهت که مانع اندیشه منتج در مصالح مادی و معنوی می‌باشد، موجب دو خسران گردد: خسران محرومیت از حقیقت ذکر و نتیجه آن، و خسران از دست دادن اندیشه منتج. البته اگر عادت ذکر بطوری رسوخ پیدا نکند که آگاهی و اختیار روح را منتفی بسازد، در این صورت اقبال و اشتیاق روح به مفاد ذکر ممکن است تحقّق داشته باشد.

مسئله ششم، ذکر و تطبیق با رفتار

مسئله دیگر تطبیق اعمال و عموم رفتار با معنای ذکر که فرد می‌گوید می‌باشد. گوینده ذکر شریف «الله اکبر» نباید روح خود را در اختیار خودخواهی و مال و منال و مقام و شهرت و دیگر بت‌های طالب پرستش بگذارد، زیرا ذاکر با ذکر مزبور خدا را از هر گونه توصیف و از هر چیز بزرگتر و بالاتر تلقی میکند، با این حال اگر چیزی از امور مزبوره را مورد عشق و پرستش قرار بدهد، روح خود را با عمل تناقض‌انگیز خود زجر می‌دهد، تا آن گاه که معنا و خاصیت ذکر «الله اکبر» در درونش محو و نابود گردد و چیزی جز لقلقه و تکان دادن زبان نباشد، در چنین صورتی تناقضی در کار نیست. در آن هنگام هم که اشقیای تاریخ سر بریده فرزند فاطمه و علی علیهما السلام یعنی سر امام حسین علیه السلام را وارد شهری می‌کردند، تکبیر می‌گفتند.

به غفلت در باره خویشستن و خود فراموشی دچار می گردد بدیهی است که انسان آرزوگرا که دل به خیالات خوشایند بسته است، و همواره در فرداهائی موهوم که ساخته مغز بازیگر خویش است، زندگی میکند، چگونه می تواند طعم واقعیت ها و قوانین جاریه در آنها را بچشد و چگونه می تواند دوام فیض خداوندی را بر آن واقعیات و قوانین درک نماید بعضی از مردم عامی اگر چه در موضوعات فراوانی هم از اندیشه و دانش برخوردار هستند، گمان می برند که مقصود از ذکر خداوندی که مخالف آرزوگرایی است، فقط بیاد آوردن مفهومی مبهم از خدا که با مغز خودشان ساخته اند، میباشد و یا منظور از ذکر خداوندی عبارت است از بزبان آوردن الفاظی زیبا که دارای مفاهیمی ماورای طبیعی است، و نمی فهمند که این گونه مفهوم گرایی و این گونه عشق به الفاظ خود حجاب ضخیمی است که از تابش فروغ الهی بر دلها جلوگیری می کند. ما باید بدانیم که منظور از ذکر خداوندی چه بوسیله الفاظ باشد و چه با یادآوری قلبی، قرار گرفتن در جاذبه کمال مطلق است که اساسی ترین عنصر آن، عبارتست از حرکت در واقعیات هستی بزرگ که جلوه گاه فروغ ربانی است. بهمین جهت است که اشتغال درونی به فرداهای موهوم و خواسته های بی اساس، در حقیقت اعراض از هستی و قانون آن و غفلت و نادیده گرفتن آن فروغ ربانی است که فقط دیدگان بینایان آنرا می بیند. آرزو گرایی مانند زیستن در آن گونه شعر و شاعری است که حیات را با خیال و تجسم های پا در هوا مستهلک می سازد و حقائق حیات را مسخ و آنها را بشکل کاریکاتور در می آورد و این هم یکی از عوامل غفلت و فراموش کردن ذکر خداوندی است.^{۱۸}

ادامه دارد....

پی نوشت

۱. نهج البلاغه، ترجمه محمد تقی جعفری، نامه ۳۱، ص ۸۵۶
۲. جعفری، محمد تقی؛ تفسیر و نقد و تحلیل مثنوی جلال الدین محمد مولوی؛ ج ۱۳، ص ۵۰۸
۳. جعفری، محمد تقی؛ ترجمه و تفسیر نهج البلاغه؛ ج ۱۳، ص ۹۹
۴. قرآن کریم؛ سوره حشر، آیه ۲۰
۵. جعفری، محمد تقی؛ ترجمه و تفسیر نهج البلاغه؛ ج ۱۳، ص ۱۰۱
۶. همان؛ ص ۱۲۰
۷. قرآن کریم؛ سوره آل عمران، ۱۹۱
۸. قمی، شیخ عباس؛ سفینه البحار، ج ۲، ص ۳۸۲
۹. جعفری، محمد تقی؛ تفسیر و نقد و تحلیل مثنوی جلال الدین محمد مولوی؛ ج ۱۳، ص ۵۰۵-۵۰۷
۱۰. قرآن کریم؛ سوره ذاریات، آیه ۵۵
۱۱. قرآن کریم؛ سوره بقره، ۲۸۶
۱۲. جعفری، محمد تقی؛ ترجمه و تفسیر نهج البلاغه؛ ج ۷، ص ۲۷۸-۲۷۹
۱۳. قرآن کریم؛ سوره فاتحه، آیه ۴
۱۴. فرازی از نیایش امام حسین در صحرای عرفات
۱۵. قرآن کریم؛ سوره اعراف، آیه ۵۵
۱۶. قرآن کریم؛ سوره عنکبوت، آیه ۶۵
۱۷. جعفری، محمد تقی؛ ترجمه و تفسیر نهج البلاغه؛ ج ۱۳، ص ۱۲۱-۱۱۱
۱۸. همان؛ ص ۳۴۴

آن ذکر کننده خداوندی که می گوید: یا عدل یا حکیم (ای خداوندی که محض عدلی، ای خداوند حکیم علی الاطلاق) اگر این ذکر با عظمت را با سه شرطی که تاکنون برای ذکر گفتیم، از دل بزبان بیاورد یا در دل خود خطور بدهد، آیا می تواند دست به کمترین ظلم بیازد آیا گوینده چنین ذکری با غفلت از شناخت حکمت خداوندی و لو باندازه مقدور می تواند از زندگی خود رضایتی داشته باشد آیا می تواند عمر خود را در جهل و غفلت سپری و تباه نماید اگر ذاکر با توجه باین حقیقت که با این ذکر (یا عدل) اعتراف صریح به عدالت خداوندی میکند، آیا با این حال می تواند با تباه کردن استعدادها و سرمایه های سازنده خویش به خویشستن ظلم و تعدی کند و با «هدف دیدن خود و وسیله دیدن دیگران» کوچکترین سستی به دیگران روا بدارد آیا هیچ انسانی با علاقه به دریدن پرده حرمت دیگران و عشق به کشف عیوب مردم و ریختن آبروی آنان و عفو نکردن خطاهای قابل بخشش مردم حق دارد که بگوید: یا ستار العیوب، یا غفار الذنوب. (ای پوشاننده عیوبها و ای بخشاینده گناهان) و با این سخنان خود را اهل ذکر الله تلقی نماید آن کسی است که می گوید: یا صمد (ای خداوند بی نیاز مطلق و ای موجود مستقل در نهایت استقلال و کمال) ولی آنچه که در طول زندگی به ذهنش خطور نمی کند، تحصیل بی نیازی و استقلال از وابستگی ها است.

مسئله ششم، ذکر و تعالی روح

ذکر خداوندی باید مانند عامل به فعلیت رساننده روح ملکوتی آدمی تلقی شود، نه عامل آرایش محض روان که موجب تسلیت در برابر جهالت ها و نابکاریها بوده باشد. آری ذکر حقیقی عامل به فعلیت رساننده روح ملکوتی است نه منتفی کننده ملالت یکنواختی زندگی و نادیده گرفتن اضطرابات و اضطرابهائی که در هنگام تزلزل دیوار زندگی و محرومیت از خواسته ها پیش می آید- فَإِذَا رَكَبُوا فِي الْفُلْكِ دَعَا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ^{۱۶} (و هنگامی که سوار کشتی شدند، خدا را در حال اخلاص و اسناد دین به او می خوانند و همین که خداوند آنانرا از دریا نجات داد و به خشکی رساند، ناگهان شرک می ورزند).

اشخاصی فراوان دیده میشوند که برای منتفی ساختن ملالت یکنواختی زندگی متوسل به ذکر میشوند معنای واقعی این ذکر مساوی با آب زدن بصورت است که شخص خواب آلود برای برطرف کردن کسالت خواب متوسل می شود.

مسئله هفتم، ابزاری بودن ذکر

ذکر الله نباید وسیله ای برای انجام اعمال شگفت انگیز بوده باشد چنانکه مرتاضان انجام می دهند. آیا این یک کار شایسته ای است که آدمی با ذکر خداوندی که می تواند تخلق به اخلاق الله داشته و سعادت واقعی خود و جامعه اش را تأمین نماید، مثلاً به حرکت دادن آجر از جای خود بسنده کند آیا دانستن منویات دیگران ارزش آن را دارد که از ذکر الله بجای بهره برداری در فعلیت رساندن روح ملکوتی، مورد استفاده قرار بگیرد آری، ذکر الله اگر از روی ایمان و از اعماق قلب برآید، کارهای فوق طبیعی فراوانی می تواند انجام بدهد و حتی گاهی نتیجه قابل توجهی را در بردارد که عبارتست از باز کردن دید سطحی نگرانی که جز غوطه ور شدن در شناخت های سطوح طبیعت با تعریفی که برای آن دارند، روابط و نیروهای دیگری را قبول ندارند. با این حال باید بدانیم که ذکر الله برای سوداگری نیست.^{۱۷}

مسئله هشتم، ذکر و آرزوهای بی پایه

آرزوهای بی پایه انسان را از ذکر خداوندی غافل می سازد و موجب آن می شود که انسان خدا را فراموش نماید. در نتیجه این غفلت و فراموشی است که انسان

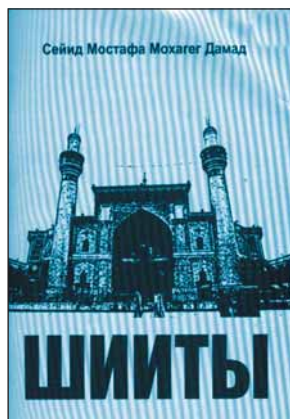

تنظیم: معاونت امور بین الملل مجمع

انتشار کتاب قیام عاشورا به زبان آلبانیایی

کتاب **قیام عاشورا از دیدگاه حضرت امام خمینی (ره)** به زبان آلبانیایی با کمک و اهتمام این مجمع توسط سفارت جمهوری اسلامی ایران در آلبانی ترجمه و چاپ شده است. این کتاب در ۱۱۸ صفحه در خرداد ماه ۱۳۸۸ با مقدمه سفیر جمهوری اسلامی ایران در آلبانی منتشر شده است.

انتشار کتاب شیعه به زبان روسی

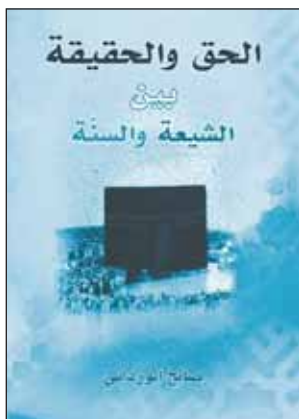
کتابی با عنوان **شیعه** تألیف حجت الاسلام والمسلمین محقق داماد از منشورات مجمع جهانی اهل بیت علیهم السلام به زبان روسی منتشر گردید. این کتاب در ۵۹ صفحه در قطع جیبی منتشر و در اختیار فرهیختگان و علاقه‌مندان در جمهوری فدراتیو روسیه قرار گرفته است.

انتشار کتاب قرآن کتاب هدایت به زبان روسی

کتاب **قرآن کتاب هدایت** منتشر شد. **قرآن کتاب هدایت** به زبان روسی برگرفته از نظرات حضرت امام خمینی (ره) درباره قرآن کریم بوده که از مجموعه آثار مکتوب و سخنرانی‌های ایشان گردآوری و تنظیم شده است. این کتاب در ۱۵۰ صفحه در قطع رقعی منتشر شده است.

معرفی کتب
چاپ شده
به زبان‌های
مختلف
در مجمع
جهانی
اهل بیت (ع)

انتشار کتاب حق و حقیقت به زبان عربی

از سوی مجمع جهانی اهل بیت (ع) کتاب «الحق والحقیقة بین الشیعة و السنة» به قلم «صالح الوردانی»، نویسنده معروف مصری منتشر شد. «معالم الازمة، أزمة الخلاف و أزمة الحوار و أزمة العقل»، «وقفات مع ابن تیمیة»، «المطر فون، حنابلة العصر»، «أزمة النقل؛ قذائف الحنابلة»، «اصل التسمية، تسمية الشيعة و تسمية السنة» از جمله مهمترین مباحث این کتاب می باشد.

انتشار کتاب حادثه غدیر به زبان عربی

کتاب "المدخل الى دراسة نص الغدير" درباره حادثه غدیر توسط معاونت فرهنگی مجمع جهانی اهل بیت (ع) چاپ شد.

۱. دیدگاه های سه گانه درباره ی امامت
 ۲. بررسی و نقد دیدگاه اول : انعقاد امامت به وسیله ی انقلاب مسلحانه (غلبه)
 ۳. بررسی و نقد دیدگاه دوم : نظریه ی اختیار امت اسلامی .
 ۴. طرح نظریه ی اختیار (انتخاب) امام با بیعت و شوری توسط ماوردی، قاضی عبدالجبار، قرطبی، ابن تیمیة، ایجی، جوینی، اشعری و ...
 ۵. مناقشه ی صغری و کبری ادله ی انتخاب امام و تفویض اجتماعی .
- دیدگاه سوم و صحیح (نظریه ی نص).

انتشار کتاب فرهنگ سخنان حضرت زهرا (س) به زبان اردو

به همت مجمع جهانی اهل بیت (ع) کتاب ارزشمند «فرهنگ سخنان حضرت زهرا (س)» به زبان اردو ترجمه و منتشر شد. پیرو مصوبه "شورای کتاب مجمع جهانی اهل بیت (ع)" مبنی بر ترجمه و چاپ کتاب فرهنگ سخنان حضرت فاطمه زهرا (س) تألیف «مرحوم حجت الاسلام دکتر محمد دشتی» به زبان اردو، این کتاب در هند به زیور طبع آراسته شد.

این کتاب ارزشمند که با همکاری یکی از مترجمین محلی ترجمه شده است در شمارگان ۰۰۰۳ نسخه در کشور هندوستان چاپ شده، در اختیار علاقمندان خاندان عصمت و طهارت _علیهم السلام_ قرار گرفت.

انتشار کتاب تفسیر نماز به زبان آلبانیایی

کتاب ارزشمند «تفسیر نماز» به زبان آلبانیایی ترجمه و منتشر شد. کتاب تفسیر نماز نوشته «حجت الاسلام والمسلمین محسن قرائتی» در "کوزوو" به زیور طبع آراسته شد. این اثر ارزشمند، به وسیله "مجمع محلی اهل بیت (ع)" در کوزوو و با حمایت مجمع جهانی اهل بیت (ع)، به زبان آلبانیایی ترجمه و چاپ شد و در دسترس مسلمانان و شیعیان منطقه قرار گرفت.

تنظیم: محمد اسدی
(خبرگزاری ابنا)

رونمایی از کتابی جدید درباره مقتل امام حسین علیه السلام

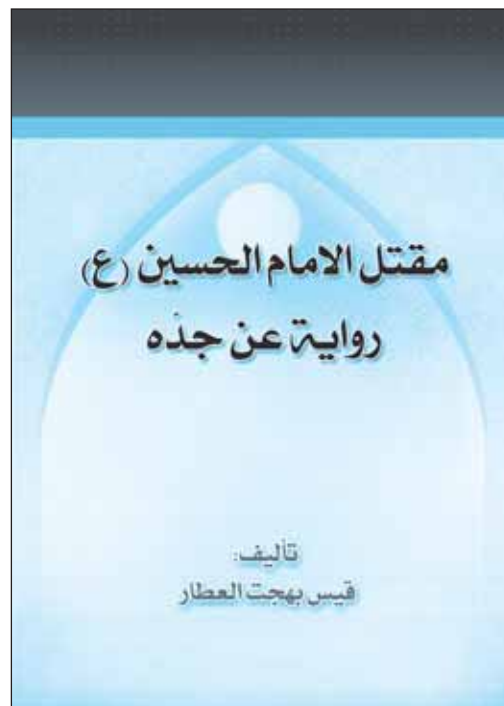
روز سه‌شنبه اول دی ماه ۱۳۸۸ مقارن با پنجمین روز از ماه محرم و ایام سوگواری سالار شهیدان - علیه السلام - مراسم رونمایی از کتاب **مقتل الامام الحسین (ع) روایه عن جده** که در مجمع جهانی اهل بیت - علیهم السلام - منتشر شده است برگزار گردید. در این مراسم «حجت الاسلام والمسلمین احمد سالک» معاون امور فرهنگی مجمع جهانی اهل بیت (ع) پس از تسلیت ایام عزای حسینی، با بازشناساندن دلایل قیام عاشورا بیان داشت: «حکومت الهی نبی اکرم (ص) به مرور زمان به حکومت سلطنتی تبدیل شده بود. قیام امام حسین (ع) برای کسب کلید قدرت جامعه در قالب حکومت اسلامی و احیاء سنت پیامبر (ص) بود».

وی با بیان اینکه نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران الهام گرفته از نهضت بزرگ عاشورا است، قیام امام حسین (ع) را خمیرمایه نظام دانست و افزود: «امام حسین (ع) برای دفاع از اسلام، اصلاح در دین جدشان، تحقق جایگاه رهبری و دفاع از آن قیام کردند. این کار نیازمند حرکتی بزرگ و الهی بود تا اصلاح امت که امری بسیار مهم در جامعه اسلامی است انجام پذیرد».

سالک در ادامه «بصیرت» را عامل تشخیص میان حق و باطل دانست و اضافه کرد: «بصیرت است که در انسان، تفکر، تقوی پیشگی و پرهیزگاری ایجاد می‌کند؛ و با استفاده از این عامل است که در شرایط کنونی می‌توان اسلام ناب محمدی را از اسلام آمریکایی تشخیص داد».

حجت الاسلام سالک با بیان اینکه استکبار جهانی، راه‌های بسیاری را برای مورد تهدید قرار دادن نظام جمهوری اسلامی ایران پیش‌بینی کرده است، «هتک حرمت مقدسات»، «تلاش برای دور کردن مردم از اسلام» و «تحریف شعارهای بنیادین انقلاب اسلامی» را از این راه‌ها بر شمرد.

معاون امور فرهنگی مجمع جهانی اهل بیت (ع)، انجام کارهای فرهنگی و چاپ و نشر کتب و روایات مرتبط با نهضت امام حسین (ع) را راه تبلیغ و استمرار حرکت خونین آن حضرت دانست و در معرفی کتاب **مقتل الامام الحسین (ع) روایه عن جده** گفت: «از امتیازات مهم این کتاب، استفاده از روایات و کتب معتبر اهل سنت است».

برخی راویان کتاب:

- امیر المؤمنین علی بن ابی طالب (ع)
- امام سجاد علی بن الحسین (ع)
- رأس الجالوت
- شرحبیل بن عون
- مسور بن مخرمه
- ام المؤمنین ام سلمه
- ام المؤمنین عائشه
- مولی زینب بنت جحش
- انس بن مالک
- عبدالله بن عباس
- معاذ بن جبل
- ابو الطفیل
- ابو امامه باهلی
- عبدالله بن عمرو عاص
- ابو عبدالرحمن خبلی
- احمد بن حنبل
- طبری
- بخاری
- ابن عساکر
- خوارزمی
- حاکم نیشابوری
- طبرانی
- سعید بن جبیر

معرفی کتاب:

نام کتاب: مقتل الحسين (ع) رواية عن جده رسول الله (ص) من كتب العامة
مؤلف: شیخ قیس بهجت العطار
موضوع: کلام - حدیث - تفسیر - تاریخ
ناشر: معاون امور فرهنگی مجمع جهانی اهل بیت (ع)
چاپ: اول
تاریخ نشر: ۱۴۳۰ هجری قمری
تیراژ: ۳۰۰۰ نسخه
شابک: ۲ - ۵۶۸ - ۵۲۹ - ۹۶۴ - ۹۷۸
تعداد صفحات: ۶۳۵ صفحه

فهرست کلی کتاب:

- کلمة المجمع
- مقدمه
- فصل اول: إخبارات أهل الكتاب بشهادته (ع)
- فصل دوم: الإخبارات النبوية منذ ولادته حتى شهادته (ع)
- فصل سوم: الإخبارات النبوية عند شهادته (ع)
- خاتمه
- ثبت مصادر و مراجع
- نقشه نموداری راویان

■ تنظیم: مهدی مظاهری

(کارشناس ارشد علوم سیاسی)

دبیر صفحه فارسی خبرگزاری اینسا - وابسته به مجمع

آخرین تحولات جنگ در یمن

قسمت سوم

اسلامی پیرامون تحولات یمن همواره روشن و شفاف بوده و آنچه که در این کشور می گذرد، مسئله‌ای کاملاً داخلی است.

وی با ابراز امیدواری نسبت به اینکه این موضوع با رویکردی مسالمت آمیز پایان یابد، اظهار داشت: به اعتقاد ما توسل به زور به پیچیده‌تر شدن مشکل می‌انجامد و هیچگونه راه‌حل نظامی برای این معضل نیست.

متکی باینکه اینک رویکردهایی غیر از این منافع کشورهای منطقه را تامین نمی‌کند، گفت: قبلاً نیز تصریح کردیم که ایران آماده است با دولت یمن و کشورهای منطقه برای ثبات و امنیت منطقه در تلاشی جمعی و با احترام به حاکمیت کشورهای منطقه مشارکت فعال داشته باشد.

۲۱ آذر:

اعضای حوثی روز جمعه توانستند یک پایگاه نظامی عربستان را به نام پایگاه نظامی الجابری واقع در مرزهای عربستان و یمن تحت کنترل بگیرند.

حوثی‌ها در بیانیه‌ای اعلام کردند: پایگاه الجابری را با تمام تجهیزات و سیستم‌های ارتباطی و نظارتی و خودروهای نظامی‌اش تحت کنترل گرفته‌ایم و ۲۰۰ سرباز عربستان ناگزیر به فرار شدند.

عبدالسلام ادامه داد: نیروهای عربستانی تلاش کردند این پایگاه را پس بگیرند و حملاتی را آغاز کردند اما موفق نشدند.

در همین روز معاون وزیر امور خارجه آمریکا در امور خاور دور تأکید کرد که این کشور مدرکی دال بر درست بودن ادعای دخالت ایران در امور داخلی یمن ندارد.

جفری فلتن که به همراه مامون افندی معاون مدیرانجمن بین‌المللی مطالعات راهبردی در مناظره شبکه تلویزیونی العربیه شرکت کرده بود، گفت: دوستان و همکاران ما از دخالت ایران در یمن خبر داده‌اند اما ما هیچگونه اطلاعاتی در این زمینه در اختیار نداریم.

۲۲ آذر:

در حالی که ارتش یمن و ارتش عربستان سعودی به حملات خود در منطقه صعه‌امده می‌دهند و سازمانهای بین‌المللی نسبت به کشتار مردم این منطقه از یمن سکوت کرده‌اند، یک مقام عالی رتبه دولت آمریکا در گفتگو با روزنامه انگلیسی دیلی تلگراف از اعزام نیروهای

در این بیانیه آمده است، محدودیت‌هایی که دولت یمن بر امداد رسانیان تحمیل می‌کند سرعت امداد رسانی را کم کرده است و در نتیجه بسیاری از زخمیان درگیری‌های اخیر یمن جان خود را از دست می‌دهند.

بر پایه این بیانیه، بسیاری دیگر از ساکنان مناطق جنگ‌زده در فقر و گرسنگی به سر می‌برند و احتمال شیوع بیماری‌های مختلف افزایش پیدا کرده است.

۱۹ آذر:

مبارزان الحوثی روز گذشته با صدور بیانیه‌ای مدعی سرنگونی یک فروند جنگنده در استان عمران یمن شدند. این جنگنده در جریان حملات شدید عربستان سعودی برای فتح مناطق جبل‌الدخان و جبل‌المدود ساقط شده است.

این جنبش روز سه‌شنبه نیز از سقوط یک فروند جنگنده یمنی در منطقه العشه استان عمران خبر داده بود که بنابراین گزارش با سقوط این جنگنده که مشخص نیست متعلق به نیروی هوایی کدام کشور است تعداد جنگنده‌های ساقط شده در جریان جنگ صعه به ۴ فروند رسید.

در همین روز گفته شد که مقامات امنیتی یمن سعی دارند کنترل محله‌های قدیمی شهر صعه را بدست بگیرند.

الجزیره در این روز گزارش داد که درگیری‌ها در شهر قدیمی صعه شدید است و مقامات امنیتی یمن با این اقدام سعی دارند طرحی به منظور بدست گرفتن کنترل محله‌های قدیمی که افراد مسلح گروه الحوثی در آنها سنگر گرفته‌اند، اجرا کنند.

۲۰ آذر:

وزیر خارجه کشورمان تحولات اخیر یمن را کاملاً داخلی خواند و تصریح کرد: هیچگونه راه‌حل نظامی برای این معضل وجود ندارد.

منوچهر متکی وزیر امور خارجه کشورمان پس از دیدار با وزیر خارجه لسوتو در کنفرانس مطبوعاتی مشترک در پاسخ به پرسشی در خصوص برگزاری نشست توسط کشورهای شورای همکاری خلیج فارس در خصوص تحولات یمن و موضع جمهوری اسلامی در خصوص تحولات این کشور، اظهار داشت: مواضع جمهوری

۱۵ آذر:

منابع محلی در استان صعه از درگیری‌های شدید بین نیروهای ارتش یمن و شبه نظامیان حوثی در مناطق مختلف این استان از جمله نزدیک کاخ ریاست جمهوری خبر دادند.

این منابع همچنین از ایجاد یک جبهه درگیری بین نیروهای سعودی و شبه نظامیان حوثی در استان الجوف واقع در مرزهای شرقی یمن با عربستان، خبر دادند.

دفتر اطلاع رسانی شبه نظامیان حوثی نیز در بیانیه‌ای از بمباران مداوم ناحیه‌های مجز، سحر، الملاحیط، شدا، رازح، جبل‌الدخان، الرمیج، المدود و مناطق الحصامه و بنی صیاح خبر داد.

در این بیانیه همچنین به تیراندازی نیروهای سعودی علیه مزارع غیر نظامیان یمنی و موفقیت شبه نظامیان حوثی در جلوگیری از حمله نظامی نیروهای دولتی یمن در ناحیه‌ی کتاف اشاره شده است.

۱۷ آذر:

هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه‌ی آمریکا و سعود الفیصل وزیر امور خارجه‌ی عربستان سعودی در واشنگتن تحولات وضعیت در یمن را مورد بحث و بررسی قرار دادند.

در همین حال ارتش سعودی و یمن که برای مبارزه با مجاهدان زیدی یمن همدست شده بودند، با یکدیگر درگیر شدند.

این درگیری در منطقه "جبل الرمیج" و پس از آن روی داد که بمباران شدید سعودی‌ها موجب اختلاف آنان با ارتش یمن شد.

یک منبع نظامی اعلام کرد: پس از این درگیری، تعدادی از نیروهای نظامی یمن دیده شده‌اند که با تعدادی اسلحه گرانقیمت سعودی که به عنوان غنیمت گرفته بودند از صحنه درگیری بازگشته بودند!

۱۸ آذر:

جنبش الحوثی: دولت یمن عملیات امداد رسانی را محدود می‌کند.

جنبش الحوثی اعلام کرد، امداد رسانیان برای ارسال کمک‌های بشردوستانه به آوارگان مناطق درگیری با محدودیت‌ها و مشکلات زیادی مواجه هستند.

شیعیان یمن طی اطلاعیه ای که یکشنبه سوم محرم بر روی پایگاه اطلاع رسانی صعدہ آنلاین انتشار یافت اعلام کرد: جنگدهای عربستان سعودی طی ۴۱ عملیات نظامی، مناطق شیعه نشین یمن را بمباران کردند. در ادامه این اطلاعیه آمده است: این حملات ارتش سعودی که با شلیک بیش از هزار و یازده موشک همراه بوده است کماکان در مناطق نوار مرزی و روستاهای موجود در این منطقه ادامه دارد.

۲۹ آذر:

در حالی که سخنگوی ارتش یمن بر کشته شدن «سید عبدالملک الحوثی» اصرار داشت، سخنگوی الحوثی در گفتگو با بی بی سی از زنده بودن او خبر داده است. سخنگوی ارتش یمن پیشتر اعلام کرده بود که عبدالملک الحوثی در بمباران هوایی ارتش که مقرر فرماندهی الحوثی را هدف قرار داده بود، کشته شده است. برخی منابع مطلع نیز از کشته شدن او در بمباران هوایی هواپیماهای سعودی خبر داده بودند.

از سوی دیگر نیز «محمد عبدالسلام» سخنگوی الحوثی در گفتگو با بی بی سی خبر از زنده بودن عبدالملک داده است. او گفته این خبرها، اخبار بی اساس و سخیفی هستند. ضمن اینکه ارتش یمن برای این ادعای خود هیچ سند و مدرکی ارائه نکرده است.

همچنین «سید یحیی الحوثی» برادر کوچکتر عبدالملک الحوثی رهبر شیعیان یمن هم مجروح شدن برادرش در حملات ارتش را تکذیب کرد.

پایگاه وزارت دفاع یمن اعلام کرده بود رهبر گروه الحوثی بشدت مجروح شده و داماد خود را به عنوان فرمانده مقاومت ضد دولتی معین کرده است.

۳۰ آذر:

«امیر خالد بن سلطان» معاون وزیر دفاع عربستان اعلام کرد که کشته های سعودی در جنگ اخیر با حوثی ها به ۷۳ تن رسید و ۲۶ تن هم مفقود شده اند. وی در خبری که امروز تلویزیون عربستان آن را پخش کرد تعداد مجروحان این جنگ را ۴۷۰ نفر دانست. وی حوثیین را تهدید کرد که باید در ظرف ۴۸ ساعت تسلیم شوند و از مواضع خود عقب نشینی کنند!

۲۵ آذر:

سخنگوی دولت یمن مراجع تقلید ایران را به تحریک شورشیان در استان صعدہ و حمایت نامحدود از حوثی ها متهم کرد.

العربیه که این خبر را منتشر کرده است به نقل از حسن اللوزی گفت: دولت یمن در حال حاضر چندین پرونده را در دست بررسی دارد تا بر اساس آن به صورت رسمی اتهام ها را به طرف ایرانی اعلام کند.

در همین حال خالد مشعل مسئول دفتر سیاسی حماس که به ایران آمده است با رد امکان میانجی گری این جنبش میان ایران و یمن نیز اظهار داشت: سفر من به ایران تنها برای ارتقای روابط دوستانه انجام شده است و هیچ مأموریتی برای میانجی گری وجود ندارد.

در همین روز سخنگوی گروه حوثی ها گفت: هواپیماهای عربستان دیروز از بمب های فسفری استفاده کردند و یکی از روستاها را به آتش کشیدند.

وی با بیان این که روحیه ارتش عربستان تضعیف شده است و به همین دلیل به استفاده از سلاح های ممنوعه روی آورده اند؛ خاطرنشان کرد: نظامیان ارتش عربستان به شدت دچار ترس و وحشت شده اند و نمی توانند در هیچ درگیری زمینی پیشروی کنند به همین علت فرار و عقب نشینی را در دستور کار خود قرار داده اند.

سخنگوی گروه حوثی ها با بیان این که ارتش عربستان به دنبال مقاومت جانانه نیروهای این گروه مجبور به عقب نشینی دهها کیلومتری شده است؛ گفت: حملات موشکی حوثی ها علیه پایگاه نظامی عین الحارہ عربستان، متجاوزان سعودی را غافلگیر کرد.

"محمد عبدالسلام" در مصاحبه با شبکه خبری "العالم" از استان صعدہ اظهار داشت: گروه حوثی ها در اقدامی غافلگیر کننده با موشک های کاتیوشا به پایگاه نظامی عین الحارہ عربستان حمله ور شد و به ارتش عربستان این پایگاه ضربات دردناکی وارد کرد. وی با اشاره به این که ما از این جنگ هراسی نداریم؛ هشدار داد که حوثی ها در آینده با حملاتی دیگر دشمن را غافلگیر خواهند کرد.

۲۷ آذر:

جنگنده های آمریکایی با کمک به ارتش یمن و عربستان در سرکوب نیروهای الحوثی، وارد درگیری مستقیم با مبارزان الحوثی شده و با هدف قرار دادن غیرنظامیان، دو خانواده یمنی را قتل عام کردند.

۲۸ آذر:

پایگاه اطلاع رسانی صعدہ آنلاین روز یکشنبه از حمله گسترده جنگدهای عربستان سعودی و شلیک بیش از یک هزار موشک به مناطق مختلف یمن خبر داد. دفتر اطلاع رسانی عبدالملک بدرالدین الحوثی رهبر

ویژه ارتش آمریکا به یمن خبر داد.

این مقام عالی رتبه دولت آمریکا در گفتگو با روزنامه دیلی تلگراف هدف از اعزام نیروهای ویژه ارتش آمریکا به یمن را جلوگیری از تبدیل شدن این کشور به «پایگاه ذخیره» گروه القاعده دانسته است.

تصمیم به تقویت نیروهای نظامی یمن در زمانی اتخاذ می شود که ارتش صناعه اکنون مبارزه با شبه نظامیان طالبان مستقر در جنوب این کشور را رها کرده و به سرکوب نظامی نیروهای جنبش حوثی در شمال این کشور روی آورده است.

۲۳ آذر:

نیروی هوایی آمریکا از شب گذشته تا صبح امروز (دوشنبه) در ۴۸ عملیات بمباران اراضی یمن که علیه پایگاه های الحوثی انجام شده، مشارکت داشته است.

منابع یمنی با اشاره به پیشرفته بودن این هواپیماها و استفاده از خودروهای دارای تجهیزات ماهواره ای که تاکنون استفاده از آن در جنگ یمن بی سابقه بوده است، این هواپیماها را مربوط به نیروی هوایی آمریکا دانسته اند.

منابع یمنی از قتل عام ۷۰ نفر از مردم بی گناه این کشور طی عملیات هوایی نیروی هوایی عربستان در یکی از بازارهای مناطق مرزی خبر دادند. در این بمباران که غیرنظامیان را هدف قرار داده است، ۱۰۰ نفر دیگر نیز مجروح شدند.

۲۴ آذر:

محمد عبدالسلام، سخنگوی شیعیان الحوثی شرایط تبادل نظامیان اسیر عربستانی به اسارت گرفته شده در جریان جنگ صعدہ را تشریح کرد.

عبدالسلام در مورد تعداد نظامیان عربستانی به اسارت گرفته شده و شرایط تبادل این اسیران گفت: به دلایل سیاسی از اعلام شمار اسرای ارتش عربستان خودداری می کنیم؛ درباره مذاکره با رژیم عربستان نیز ما از این رژیم درخواست هایی داریم.

وی در خصوص شرایط تبادل اسرا و درخواست های شیعیان الحوثی اظهار داشت: ارتش عربستان باید تجاوزات خود را متوقف کند، در زمینه عدم تجاوز ارتش یمن به ما از خاک عربستان تضمین هایی بدهد، رزمندگان اسیر ما را آزاد کند. همچنین یمنی های مقیم عربستان را که از ما جانبداری کرده و بازداشت شده اند، آزاد نماید.

عبدالسلام افزود: پس از دادن تضمین های لازم و توقف تجاوزات توسط سعودی، ما از مناطق کوهستانی در عربستان عقب نشینی خواهیم کرد. وی در پایان تأکید کرد: ما از رژیم عربستان می خواهیم از دخالت در امور داخلی یمن خودداری کرده و هرگونه کمک به ارتش یمن را متوقف کند.

برگزیده‌ای از اخبار اختصاصی

خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا

برگزاری مراسم عاشورا در یکی از سردترین نقاط جهان

مردم شهر "کارگیل" در شمال هند در روز عاشورا با شور و حرارت خاصی در عزای سید و سالار شهیدان اشک ماتم ریختند.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - این دسته‌ها به سمت بازار شهر کارگیل حرکت کرده و سپس به مدرسه اسلامی این شهر رفتند و به قرائت دسته جمعی زیارت عاشورا پرداختند. «حاجی عسگر علی کربلایی» از روحانیون کارگیل طی سخنانی به بررسی فلسفه نهضت عاشورا و قیام امام حسین (ع) پرداخت و به جامعه جهانی توصیه کرد پیرو نهضت حسینی باشند.

کارگیل منطقه‌ای در بخش "لداخ" در ایالت "کشمیر" در شمالی‌ترین قسمت هند است که از غرب با استان کشمیر پاکستان و از جنوب با دره کشمیر همسایه است. کارگیل مرکز درگیری‌های بین هند و پاکستان در سال ۱۹۹۹ بود.

به دلیل مجاورت این منطقه با هیمالیا آب و هوای سردی بر این منطقه حاکم است. تابستان‌ها روزهای گرم و شب‌های سرد دارد ولی زمستان‌های سرد و طولانی موجب می‌شود دمای این منطقه غالباً به ۴۰ درجه سانتی گراد زیر صفر برسد که در مناطق اطراف آن نیز گاهی این دما به ۶۰ درجه زیر صفر هم می‌رسد.

همایش عاشورا و غزه در زیمبابوه

همایشی با عنوان "عاشورا و غزه" توسط مرکز فرهنگی ایران در زیمبابوه روز ۱۳ دی در مرکز امام خمینی شهر "کادوما" برگزار شد.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - «شیخ اسماعیل دعوا» رئیس شورای مسلمانان زیمبابوه، «شیخ مصطفی باسیلی» مسئول موسسه اسلامی الکوثر «شیخ لاوانی» رئیس شورای سیاستگزاری ائمه جماعات مساجد زیمبابوه و «محمد اسدی موحد» رایزن فرهنگی سفارت جمهوری اسلامی ایران در زیمبابوه در این همایش سخنرانی کردند.

همچنین در حاشیه این سمینار نمایشگاهی از تصاویر، پوسترها و کتاب‌هایی در مورد غزه در معرض دید عموم قرار گرفت.

برگزاری گسترده مراسم عاشورا در نیجریه

شیعیان نیجریه امسال نیز با حضور انبوه و پرشور در مراسم عاشورای حسینی در روز دهم محرم، یاد و خاطره مظلومیت و شهادت امام حسین(ع) و خاندان و اصحابش را گرامی داشتند.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت(ع) - ابنا - این مراسم در شهر "جوز" از ایالت "پلتیو" و شهر "کاتسینا" مرکز ایالت "کاتسینا" با حضور انبوه مردم برگزار شد.

مراسم ظهر عاشورا در ایالت "کادونا" از استان‌های شیعه نشین نیجریه با حضور صدها هزار عزادار در مسیر چند کیلومتری در خیابان اصلی این شهر برگزار شد. مراسم ظهر عاشورا و حرکت دسته‌های عزاداری همزمان در شهرهای دیگر نیجریه هم برگزار شد.

همچنین هزاران نفر از شیعیان "باوچی" و "کانو" با برپایی دسته عزاداری در خیابان اصلی این شهر یاد و خاطره مظلومیت و شهادت امام حسین(ع) و خاندان و اصحابش را گرامی داشتند. طول دسته‌های عزاداری در برخی از این شهرها به چند کیلومتر می‌رسید.

اعضای جنبش اسلامی نیجریه - با هدایت «شیخ ابراهیم زاکزاکي» - نیز طبق معمول هر ساله محرم امسال نیز به عزاداری در شهرهای کوچک و بزرگ پرداختند.

الحياة: نزاع با ایران به سود هیچکس نیست

روزنامه بین‌المللی الحیة با چاپ مقاله‌ای تحت عنوان "ایران و دنیای عرب" اذعان کرد: به صلاح هیچ کشور عربی و اسلامی نیست که به نزاع نظامی با ایران بپردازد.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت(ع) - ابنا - در این مقاله که به قلم «عبدالله اسکندر» روزنامه‌نگار عرب منتشر شده، رابطه ایران و جهان عرب مورد بررسی قرار گرفته و صراحتاً آمده است: به صلاح هیچ کشور عربی و اسلامی نیست تا به نزاع نظامی با ایران بپردازد.

در ادامه این مقاله آمده است: اجماع عربی وجود دارد تا تمام شرایط جهت برقراری روابط سالم و دوستانه با ایران مهیا شود تا در پناه آن، مصالح ایران و اعراب و دنیای اسلام حفظ شود.

وی اتهاماتی که به ایران زده می‌شود - مثل دخالت در امور داخلی کشورهای عرب - را در راستای تلاش برای تخریب روابط طرفین دانست و خواستار هوشیاری همه طرف‌ها در این مسأله شد.

برگزیده‌ای از اخبار اختصاصی

خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا

محدودیت‌های بی‌سابقه امارات برای عزاداری

دولت امارات در اقدامی بی‌سابقه و عجیب، محدودیت‌هایی برای مراسم عزاداری حسینی در محرم امسال ایجاد کرد.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - در حالی که برخی منابع خبری، خبر از اخراج یک خطیب و مداح ایرانی از این کشور داده است، خبرهای رسیده نیز حکایت از ایجاد محدودیت‌های گوناگون برای عزاداری حسینی در این کشور دارد.

مقامات اماراتی به «حجت الاسلام عالی» که برای مراسم عزاداری تاسوعا و عاشورا در مسجد امام حسین (ع) دعوت شده بود، چند ساعت فرصت دادند که دبی را ترک کند و وی مجبور شد بلافاصله پس از برگزاری سخنرانی عصر تاسوعا امارات را ترک کند.

در حالی که گفته می‌شود "دعای حجت الاسلام عالی برای شیعیان یمن" عامل واکنش دولت امارات به حضور وی در این کشور بوده است اما اقدامات محدودکننده‌ی دیگر، حاکی از جریانات دیگری است.

از جمله این اقدامات، ایجاد محدودیت برای مساجد و تکایای ایرانی در دبی است، به نحوی که "حسینی لاری‌های مقیم دبی" که هر سال تا ساعاتی پس از نیمه شب به برگزاری مراسم اقدام می‌کرد امسال فقط تا ساعت ۱۱ شب مجاز به برگزاری عزاداری بود.

دولت امارات در اعطای ویزا به حجت الاسلام عالی و «طاهری» مداح نیز مشکلاتی را ایجاد کرده بود.

این در حالی است که شیعیان و ایرانیان از ارکان اصلی اقتصاد امارات متحده عربی - بویژه امیرنشین دبی - به شمار می‌روند.

محدودیت مراسم عزاداری در کویت

وزارت کشور کویت و شورای عالی امنیت این کشور دستورالعملی را به همه حسینی‌ها ارسال کرده‌اند که بر اساس آن برگزاری هرگونه مراسم عزاداری در خارج از این اماکن ممنوع اعلام شده است.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - «حمد الرجیب» وزیر کشور کویت به همراه «خلیل الشمالي» دبیرکل شورای عالی امنیت این کشور تفاهم‌نامه‌ای به امضا رسانده و به هیئات و حسینی‌ها ارسال کرده‌اند که بر اساس آن نیروهای امنیتی و پلیس این کشور امنیت حسینی‌ها را تنها در صورت حضور عزاداران در داخل حسینی‌ها، تأمین می‌کنند.

در این تفاهم‌نامه قید شده است که ادارات راهنمایی و رانندگی، اطلاعات و پلیس نیز در مسأله تأمین امنیت حسینی‌ها و خیابان‌های منتهی به آنها با وزارت کشور و شورای عالی امنیت ملی همکاری خواهند کرد.

در این دستورالعمل آمده که باید به اطلاع مسئولان هیئات و حسینی‌ها برسد تا مظاهر عزاداری را در خیابان‌ها به نمایش نگذارند. همچنین از بستن خیابان‌ها به شدت اجتناب کنند. از این گذشته برگزاری هرگونه مراسمی پس از ساعت ۲۱ ممنوع است. بر اساس این قرارداد، با حسینی‌هایی که از این دستورات تخطی کنند با شدت برخورد شده و از برگزاری ادامه مراسم محرم در آن حسینی‌ها جلوگیری خواهد شد.

افزون بر اینکه هیئات حق ندارند در مراسم خود از خطبا و وعظی که به مسائل تفرقه‌انگیز میان فرق و مذاهب اسلامی می‌پردازند، استفاده کنند. ضمن اینکه صحبت کردن از مسائل سیاسی روز جهان اسلام نیز در وعظ ممنوع بوده و تنها باید از مسائل دینی مرتبط با محرم صحبت شود.

وزارت کشور در پایان اطلاعیه خود آورده که در شب عاشورا این وزارتخانه از تمام نیروهای امنیتی و پلیس کشور برای کنترل حسینی‌ها و مساجد شیعیان استفاده خواهد کرد.

شهادت ۲۷ عزادار حسینی در ۴۸ ساعت

منابع خبری عراق از شهادت ۲۷ تن از عزاداران حسینی در جریان چندین حمله مسلحانه به دسته های عزاداری در طول ۴۸ ساعت خبر دادند.

به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - تروریست های مسلح، از داخل ماشین به یک دسته عزاداری که از حسینی های در منطقه "دیاله" خارج می شدند، شلیک کردند که بر اثر آن دو نفر از عزاداران شیعه به شهادت رسیدند. این عملیات هیچ مجروحی در بر نداشته است.

همچنین انفجار یک بمب در مسیر هیئت عزادار حسینی در شرق بغداد ۲۵ کشته و ۵ زخمی برجای گذاشت. یک منبع امنیتی عراق اعلام کرد، این انفجار دیشب در منطقه "مشتل" در شرق بغداد روی داد که بر اثر آن ۵ نفر شهید و ۲۵ نفر دیگر زخمی شدند که حال برخی از زخمی ها وخیم است.

همچنین انفجار یک دوچرخه بمب گذاری شده در مسیر عزاداران حسینی در جنوب غرب بغداد نیز موجب شهادت و زخمی شدن ۹ نفر شد. این انفجار نیز در منطقه "حی الاعلام" در جنوب غرب بغداد روی داد.

انفجار بمب دیگری نزدیک چادر هیئت عزاداران حسینی در منطقه کراخه بغداد نیز یک کشته و پنج زخمی برجای گذاشت.

در این حال نیروهای امنیتی عراق گفتند، یک عضو شبکه القاعده را هنگام ورود به کربلا برای اجرای عملیات انتحاری دستگیر کردند.

عزاداری سیدالشهداء (ع) از شعائری است که مسلمانان در طی قرون متمادی در محرم و صفر برگزار می کنند و دشمنان اهل بیت (ع) در سال های اخیر با ابزار خشونت آمیز مخالفت خود را با این سوگواری ها ابراز می نمایند.

بیش از ۵۰ شهید در تاسوعا و عاشورای پاکستان

در اثر حمله انتحاری و انفجار در میان دسته های عزاداری تاسوعا و عاشورای پاکستان، بیش از ۵۰ عزادار حسینی به شهادت رسیدند و بیش از ۸۰ نفر زخمی شدند به گزارش خبرگزاری اهل بیت (ع) - ابنا - پس از حملات روز تاسوعا و صبح عاشورا در کراچی و کشمیر، که منجر به شهادت بیش از ۲۰ شیعه گردید، عصر عاشورا نیز یک عملیات انتحاری در بین دسته های عزاداری مرکزی در منطقه "تاور" شهر "کراچی" صورت گرفت که باعث شهادت بیش از ۳۰ نفر از عزاداران شیعه و مجروح شدن بیش از ۸۰ نفر دیگر شد که در میان آنها تعدادی از افراد وابسته به رسانه ها نیز دیده می شوند. مجروحین این حادثه برای مداوا به بیمارستان های مختلف کراچی انتقال یافته اند که به گفته وزیر بهداشت و درمان ایالت سند وضع ۳۰ نفر از مجروحین وخیم است و احتمال افزایش تعداد شهداء وجود دارد.

فرمانده پلیس کراچی گفت که یک سر و قطعاتی از یک بدن در محل عملیات تروریستی پیدا شده است که به نظر می رسد متعلق به عامل انتحاری بوده باشد. پلیس برای کسی که او را شناسایی کند یک میلیون روپیه (معادل ۱۲ میلیون تومان ایرانی) جایزه تعیین کرده است.

مقامات پلیس به رسانه ها گفتند که یکی از اعضای پرسنل نیروهای شبه نظامی مهاجم تروریست را گرفت و او در همین حال خودش را منفجر نمود.

بر اساس این گزارش به دنبال این حمله تروریستی، عزاداران خشمگین به خیابان ها ریختند و با آتش زدن لاستیک های خیابان ها را مسدود کردند و تا کنون ۴۶۵ باب مغازه، ۶۸ دستگاه خودرو و مکان های بی شمار دیگر به آتش کشیده شده است. در حالی که عده ای نامعلوم در حال تیراندازی هوایی در شهر می باشند.

«رحمان ملک» وزیر کشور پاکستان ضمن ابراز تأسف از بروز این واقعه گفت: «این حمله یک حمله انتحاری بوده و کسانی که عزاداران را هدف حملات تروریستی قرار می دهند کافرنند».

«آصف علی زرداری» رئیس جمهور، «یوسف رضا گیلانی» نخست وزیر و «الطاف حسین» رهبر جنبش قومی متحد ضمن محکوم کردن این حمله تروریستی از مردم خواسته اند که آرامش خود را حفظ کنند.

یک روز بعد از حادثه فرمانده گروهک جنایتکار طالبان در کراچی مسؤولیت جنایات اخیر علیه شیعیان این شهر را بر عهده گرفت.

به گزارش خبرنگار ابنا از کراچی، «عصمت الله شاهین» فرمانده طالبان در کراچی، در گفتگویی تلفنی با یک شبکه خبری، مسؤولیت تمامی جنایات های اخیر علیه شیعیان این شهر را بر عهده گرفت و اضافه کرد: «در آینده هم ما در مقابل بدعت های شیعیان جهاد خواهیم کرد!!».

چکیده مطالب
این شماره به
زبان عربی

خلاصة مواضيع المجلة

ترجمة: السيد حيدر الحسيني

حوار غير مباشر مع الإمام الخميني (ره) - ص ٤

ينبع كلام الإمام الخميني (ره) من القرآن والسنة والمعارف الإسلامية، وما يزال جديداً عندنا لا يبلى، ونستمد منه الإلهام.

وقد أجرينا في هذا العدد من المجلة حواراً غير مباشر مع الإمام الخميني يدور حول الإمام الحسين (ع) وثورته ضد الظلم والجور، فيوضح لنا حديثه (ره) فلسفة البكاء وإقامة مراسم العزاء على سيد الشهداء (ع).

آفات العزاء - صفحة ١٠

يقيم المسلمون مراسم عزاء الإمام الحسين (ع) منذ قرون متتالية. وطوال الزمن تسربت بعض الخرافات والآفات إلى هذه المراسم. وقد حذر علماء الإسلام - ومنهم قائد الثورة الإسلامية آية الله الخامنئي - باستمرار من نقشي هذه الخرافات والعادات الخاطئة في مراسم عزاء الإمام الحسين (ع). في هذه الصفحات نطالع تحليلاً لهذه الآفات.

لا تفرحوا بمقتل المظلومين - ص ١٨

يتعرض شيعة اليمن المظلومين منذ عدة سنوات لهجمات الحكومة. وقد اشتعلت الحرب في الأشهر الأخير وزاد من شدة هذه الهجمات تدخل الجيش السعودي في هذه الحرب والدعم الأمريكي المقدم ضد شيعة اليمن، فالتحق عدد كبير منهم بركب الشهداء من نساء وأطفال وشيوخ ورجال، وتشرّد الآلاف منهم.

وبهذه المناسبة أصدر "آية الله الشيخ محمد مهدي الأصفي" وهو من علماء النجف الأشرف وعضو الهيئة العليا للمجمع بياناً ندد فيه بالمجازر التي يتعرض لها المسلمون الشيعة في اليمن. نطالع في هذه الصفحة نص البيان الصادر عنه.

ملف خاص - ص ٢٣ إلى ٣٠

يقوم المجمع العالمي لأهل البيت (ع) معارض ومؤتمرات داخل البلاد وخارجها للتعريف بنشاطاته. وقد أقام المجمع تزامناً مع أيام عيد الغدير الأغر العديد من النشاطات في إيران وهي:

- ١ - المعرض الثاني تحت عنوان "استمرار الغدير" وذلك في جامعة الإمام الخميني (ره) الدولية - مدينة قزوین.
- ٢ - الملتقى الكبير للمبلغين وأئمة الجماعة في جامعة الإمام الصادق (ع) - مدينة طهران.
- ٣ - المشاركة في المعرض القرآني "الصحيفة الخضراء" - مدينة مازندران.
- ٤ - المشاركة في معرض القرآن والحديث - مدينة قم.

وفي هذا العدد من المجلة نطالع تقريراً قصيراً عن هذه النشاطات مع عدد من الصور.

المجمع ينشر عدة كتب جديدة - ص ٣٨

في سبيل تقديم الدعم الفكري والثقافي لأتباع مدرسة أهل البيت (ع) في كافة أنحاء العالم قام المجمع العالمي لأهل البيت (ع) بنشر مجموعة جديدة من الكتب وهي: كتاب "القرآن كتاب الهداية" باللغة الروسية، كتاب "مدرسة التشيع" باللغة الروسية، كتاب "نهضة عاشوراء" باللغة الألبانية، كتاب "تفسير الصلاة" باللغة الألبانية، كتاب "معجم أحاديث فاطمة الزهراء (ع)" باللغة الأردنية، كتاب "واقعة الغدير" باللغة العربية، كتاب "الحق والحقيقة" باللغة العربية.

نشر كتاب جديد حول مقتل الإمام الحسين (ع) - ص ٤٠

خلق الإمام الحسين (ع) ملحمة كبرى في يوم عاشوراء من عام ٦١ هجرية. ومنذ ذلك اليوم وإلى الآن ألفت العديد من الكتب حول مقتل الإمام الحسين (ع).

وقد نشر المجمع العالمي لأهل البيت (ع) هذا العام كتاباً جديداً تحت عنوان "مقتل الإمام الحسين برواية جده" باللغة العربية يعرض هذا الكتاب بين أيدينا صور البطولة والفداء والشهادة لهذا الإمام العظيم، وتوضيحات أصحابه الكرام، وتعرض أهل بيته للأسر. وينقل هذا الكتاب روايات عن النبي (ص) حول الإمام الحسين (ع) وكذلك إخباره (ص) بشهادته. وجميع روايات هذا الكتاب مأخوذة من الكتب المعتمدة لأهل السنة.

أخبار وكالة أبنا - ص ٤٤ إلى ٤٧

نطالع في هذه الصفحات باقة من أهم أخبار وكالة أنباء أهل البيت (ع) - أبنا - (التابعة للمجمع العالمي لأهل البيت عليهم السلام). وتبذل هذه الوكالة جهداً لنشر أخبار شيعة أهل البيت (ع) في كافة أنحاء العالم عبر موقعها الإلكتروني من خلال سبع لغات هي: العربية، الانجليزية، الفارسية، الإسبانية، الأردية، الروسية، الألمانية. عنوان

الوكالة: www.abna.ir

مجلہ کے موضوعات کا خلاصہ

ترجمہ: فرحت حسین مہدوی

امام خمینی (رح) سے غائبانہ انٹرویو - صفحہ 4

حضرت امام خمینی (رح) کا کلام - جس کا سرچشمہ قرآن، سنت اور اسلامی تعلیمات و معارف اسلامی ہیں - ہمارے لئے ہمیشہ کی طرح تازہ اور الہام بخش ہے۔ اس شمارے میں امام خمینی (رح) کے کلام سے استفادہ کرتے ہوئے امام حسین علیہ السلام اور ظلم و ستم کے خلاف سیدالشہداء (ع) کے قیام کے بارے میں آپ سے غائبانہ انٹرویو لیا گیا ہے۔ امام خمینی (رح) نے گریہ و بکاء اور عزاداری کا فلسفہ بیان فرمایا ہے۔

عزاداری کی آفتیں - صفحہ 10

روز عاشور امام حسین علیہ السلام کے لئے عزاداری صدیوں سے مسلمانوں کے درمیان رائج ہے؛ تاریخ کے مراحل گزرنے کے ساتھ ساتھ عزاداری کے مراسمات میں مختلف قسم کے خرافات بھی وارد ہو گئے ہیں۔ آیت اللہ العظمیٰ خامنہ ای سمیت، علمائے اسلام نے عزاداری کے مراسمات میں بعض غلط اعمال اور خرافات کی ترویج کے سلسلے میں بار بار متنبہ کیا ہے۔ ان صفحات میں ان آفتوں کا تجزیہ کیا گیا ہے۔

مظلوموں کا قتل تمہیں خوش نہ کر دے - صفحہ 18

یمن کے مظلوم شیعہ اہل بیت (ع) گذشتہ کئی برسوں سے حکومت یمن کے حملوں کا سامنا کر رہے ہیں۔ گذشتہ مہینوں کے دوران ان حملوں میں شدت آئی ہے اور سعودی عرب کی باقاعدہ جارحیت اور امریکہ کی طرف سے یمنی اور سعودی حکمرانوں کی حمایت کے نتیجے میں بے شمار خواتین اور بچوں کا قتل عام کیا گیا ہے اور بے شمار شیعہ باشندے گھریاں چھوڑنے پر مجبور ہو گئے ہیں۔ نجف اشرف کے عالم دین اور عالمی اہل بیت (ع) اسمبلی کی سپریم کونسل کے رکن «آیت اللہ محمد مہدی آصفی» نے اپنے مذمتی بیان میں یمن کے مسلمانوں اور اہل تشیع کے قتل عام کی شدید مذمت کی ہے۔ ان کے مذمتی بیان کا متن ان صفحات میں درج ہے۔

خصوصی ضمیمہ - صفحہ 23 تا 30

عالمی اہل بیت (ع) اسمبلی اپنی سرگرمیاں متعارف کرانے کے لئے ایران کے اندر اور دیگر ممالک میں نمائشوں اور سیمیناروں کا انعقاد کرتی ہے۔ حال ہی میں عشرہ غدیر کے سلسلے میں اسمبلی نے ملک کے اندر مندرجہ ذیل تقریبات کا اہتمام کیا:

1. "امام خمینی بین الاقوامی یونیورسٹی - قزوین" میں "غدير کا تسلسل" کے عنوان سے دوسری بین الاقوامی نمائش۔
2. تہران کے "امام صادق (ع) یونیورسٹی" میں مبلغین اور ائمہ جماعت سیمینار۔
3. "بابل" شہر میں صوبہ مازندران کے "صحیفہ سبز" نامی قرآنی نمائش میں شرکت۔
4. شہر قم میں "قرآن و حدیث" کے عنوان سے منعقد ہونے والی نمائش میں شرکت۔

اس شمارے میں عالمی مجلس اہل بیت (ع) کی ان سرگرمیوں کی مختصر رپورٹیں بمعہ تصاویر درج ہیں۔

عالمی اہل بیت (ع) اسمبلی میں متعدد نئی کتابوں کی طباعت - صفحہ 38

عالمی اہل بیت (ع) اسمبلی نے پوری دنیا میں پیروان اہل بیت علیہم السلام کی فکری اور علمی و تربیتی پشت پناہی کی غرض سے متعدد نئی کتابوں کی اشاعت کا اہتمام کیا ہے؛ جیسے: روسی زبان میں "قرآن، کتاب ہدایت"، روسی زبان میں "مکتب تشیع"، البانوی زبان میں "قیام عاشور"، البانوی زبان میں "تفسیر نماز"، اردو زبان میں "کلام سیدہ فاطمہ (س) کا لغتنامہ"، عربی زبان میں "واقعہ غدیر" اور عربی زبان میں "حق و حقیقت"۔

مقتل امام حسین علیہ السلام کی باری مین نئی کتاب کی اشاعت - صفحہ 40

امام حسین علیہ السلام نے سنہ 61 ہجری کے روز عاشور، اپنا عظیم کارنامہ سرانجام دیا۔ اس وقت سے اب تک امام علیہ السلام کے مقتل کے سلسلے میں متعدد کتابیں لکھی گئی ہیں۔ ان کتابوں میں امام (ع) اور آپ (ع) کے انصار و اعوان کی قربانیوں اور کارناموں سمیت آپ (ع) کے خاندان کی اسارت کی تشریح کی گئی ہے۔ عالمی اہل بیت (ع) اسمبلی نے اس سال "مقتل امام حسین (ع) آپ (ع) کے نانا (ص) کے زبانی" کے عنوان سے نئی کتاب شائع کی ہے۔ اس کتاب میں امام حسین علیہ السلام کے بارے میں رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم کی احادیث اور آپ (ع) کی شہادت کے سلسلے میں حضور اکرم (ص) کی پیشینگوئیاں اکٹھی کی گئی ہیں۔ اس کتاب کی تمام روایات اور احادیث اہل سنت کی کتابوں سے اکٹھی کی گئی ہیں اور ان کے نزدیک قابل قبول ہیں۔

اپنا کی خبریں - صفحہ 44 تا 47

اہل البیت (ع) نیوز ایجنسی - اپنا، کی بعض اہم خبریں پیش کی گئی ہیں۔ یہ خبر ایجنسی فارسی، اردو، انگریزی، عربی، روسی، ہسپانوی اور جرمن زبانوں میں شیعہ عالم کی خبریں نشر کرتی ہے۔ اپنا کا پتہ: www.abna.ir

ABSTRACTOS

Traducido por : Dangel Yara Latrach

Entrevista verbal con el Imam Jomeini (r.a.) - página 4

Los discursos del Imam Jomeini (r.a.) que se originan del Sagrado Corán, la Sunna y narraciones islámicas, son también para nosotros frescos e inspiradores y no se vuelven antiguos.

Con el uso de sus discursos, en este número de la revista, es puesta en orden la entrevista verbal realizada al Imam Jomeini (r.a.) sobre el Imam Husein (a.s.) y su levantamiento en contra de la opresión. El Imam Jomeini (r.a.) aclara los temas de la filosofía del llanto y del luto (asedorí) para el Imam Husein (a.s.)

Los daños del luto (asedorí) – página 10

El luto para el Imam Husein (a.s.) y el día de Ashura, existen hace siglos entre los musulmanes. A través del tiempo, también algunas habladurías y daños han entrado en estas costumbres. Los Ulemas (sabios) del Islam siempre han advertido tener mucho cuidado en usar las frases del líder Hayatullah Jameneí – y relacionarlas e influenciar con ellas algunas habladurías y costumbres erróneas en las ceremonias de luto del Imam Husein (a.s.)

No se alegren del asesinato de los oprimidos – página 18

Son tantos años en que los shiítas oprimidos del Yemen han sido sometidos a los ataques del gobierno de este país. En los últimos meses estos ataques se han intensificado y con la entrada de la armada de Arabia Saudita a la guerra y el apoyo de América, muchas mujeres, hombres y niños han llegado al martirio y a otros tantos los han sacado de sus propias casas.

El "Ayatullah Muhammad Mahdi Asfí", uno de los Ulemas de Nayaf, amigo y miembro del gran consejo de la Asamblea, condenó estas acciones con la realización de un manifiesto sobre el asesinato de los musulmanes y shiítas en el Yemen.

El texto de este manifiesto es impreso en estas dos páginas.

Edición especial – desde la página 23 hasta la 30

La Asamblea Mundial de Ahlul Bait (a.s.) para dar a conocer sus actividades toma la medida de participar en exposiciones y seminarios dentro y fuera de Irán.

Finalmente, en esta dirección y al mismo tiempo en el que se celebraba el Eid del Gadir Jum, la Asamblea participó en los siguientes programas:

Segunda feria del Gadir en la Universidad Internacional Imam Jomeini (r.a.) – ciudad de Qazvin.

Gran exposición de misioneros y líderes de la sociedad en la Universidad Imam Sadeq (a.s.) – ciudad de Teherán.

Participación en la feria coránica libro verde de Mazandaran – ciudad de Babol.

Participación en la feria del Corán y el Hadiz – ciudad de Qom.

En este número de la revista, es impreso un pequeño reporte acompañado de fotografías sobre las actividades de la Asamblea.

Impresión de varios libros de narraciones (Hadiz) en la Asamblea – página 38

La Asamblea Mundial de Ahlul Bait (a.s.) para proteger el pensamiento y la cultura de los seguidores de Ahlul Bait (a.s.) a través de todo el mundo, ha impreso libros de narraciones (Hadiz): El libro "Corán, el libro de la guía" en idioma ruso, el libro "Ideología shiíta" en idioma ruso, el libro, "El levantamiento de Ashura" en idioma albanés, el libro, "Exégesis de la oración", en idioma albanés, el libro "La cultura de los discursos de Hazrate Zahra (a.s.)" en idioma urdu, el libro "Los sucesos del Gadir", en idioma árabe y el libro "El derecho y la verdad" en idioma árabe.

Impresión de libro de narraciones con respecto a la muerte del Imam Husein (a.s.) – página 40

El Imam Husein (a.s.) en el día de Ashura, en el año lunar 61 de la Hégira, creó su propio poema épico. Desde aquel tiempo hasta ahora, se han escrito múltiples libros sobre la muerte de aquel Imam. En estos libros, se describe el sacrificio y el martirio de este Imam y sus compañeros, como también es reportado el cautiverio de su familia.

Agencia Noticiosa ABNA – páginas 44 a la 47

En estas páginas, son impresas un número de las más importantes noticias de la Agencia Noticiosa de Ahlul Bait (P) – ABNA (afiliada a la Asamblea Mundial de Ahlul Bait (P)).

Esta Agencia Noticiosa informa a los seguidores de la Escuela de Ahlul Bait (P) alrededor de todo el mundo en siete idiomas, árabe, inglés, farsi, español, urdu, ruso y alemán.

La dirección de esta Agencia Noticiosa en Internet es: www.abna.ir

Краткое содержания журнала

Перевод Доктора Мухаммадали

На стр. 4 – Непосредственное собеседование с его светлостью Имама Хомейни (да распахнутся пред ним врата Рая)

Речи Имама Хомейни (да распахнутся пред ним врата Рая), основанные на Коране, исламской этике и нравственности и по ныне для нас свежи и вдохновляюще нестареющие.

Воспользовавшись речами его светлости, в этом номере журнала было составлено интервью, касательно Имама Хусейна (ДБМ) и восстание его светлости (ДБМ) против тирании и угнетения. Имам Хомейни (да распахнутся пред ним врата Рая), в этом материале раскрывает философию и корень траурной церемонии в связи мученической гибели Имама Хусейна (ДБМ).

На стр. 10 – Травмы внесённые в траурные церемонии.

Траурная церемония по Иمامу Хусейну (ДБМ) и дня «Ашуры» издавна существовала среди мусульман. На протяжении длительного периода в эту церемонию были внесены некоторые суеверия наносящий ущерб её ценности. Исламские ученые в числе которых является Верховный Лидер ИРИ аятолла Хоменеи, всегда настораживали о негативном влиянии некоторых суеверий и неправильных нововведениях в церемонию скорби по Иمامу Хусейну (ДБМ). На этих страницах представлен анализ касательно этих вредных новшеств.

На стр. 18 – Не радуйтесь убийством над угнетенными.

Уже несколько лет угнетенные шииты Йемена подлежат нападкам со стороны этого государства. В последние месяцы эти нападения усилились с внесением арабских войск и покровительством США, которые совершили множество убийств женщин, детей и их отцов и мужей в невероятно большом количестве, где большое жителей шиитского населения остались без крова. Аятолла Мухаммад Мехди Асефи член Верховного Совета ВААБ (ДБМ) ученный из Наджафа, издал «Заявление», по поводу человеческого террора в Йемене, касательно мусульман шиитов с резким осуждением этих дьявольских деяний. Текст этого заявления публикуется на этих страницах.

На стр. 23 по 30 – Всемирная Ассамблея Ахл уль Байт (ДБМ) для осведомлений своей деятельности

осуществляет выставки, проводит семинары как внутри Ирана, так и в зарубежье. За прошедший период, касательно этой деятельности и одновременно с празднованием Дня Гадира Хом, провела следующие мероприятия в Иране:

1. Представление второй выставки «Гадир Хом» в международном университете Имама Хомейни (да распахнутся пред ним врата Рая) в городе Газвине.
2. Большая конференция «Проповедников» и «Общества Имамов в университете Имама Садыка (ДБМ) в городе Тегеране.
3. Участие на коранической выставке «Зеленные страницы» Мозандарана в городе Бабил.
4. Участия на выставке «Коран и Хадисы» в городе Кум.

В этом номере журнала в выдержке представлены краткие сведения и фоторепортаж касательно деятельности ВААБ (ДБМ).

На стр. 38 – Публикация нескольких книг Ассамблей Ахл уль Байт (ДБМ)

ВААБ (ДБМ) в поддержку культурой и мысленной деятельности последователей Ахл уль Байта (ДБМ) по всему миру, издала новые книги: «Коран – книга путеводитель» на русском языке, «Шиитская школа» на русском, «Восстание Ашуры» на немецком, «Комментарий намаза» на албанском, «Культура высказываний её светлости Фатимы Захра (ДБМ)» на языке урду, «События Гадира Хом» на арабском, «Истина и правда» на арабском языках.

На стр. 40 – Издание новой книги об убийце Имама Хусейна (ДБМ).

Имам Хусейн (ДБМ) в день Ашуры 61 года по хиджре, осуществил свой Великий Эпос. С того времени издано много книг об убийце Имама (ДБМ). В этих книгах представлены толкование героизма и мученическая смерть этого великого Имама (ДБМ) и его последователей (мир им), а также взятия в плен его семейства. ВААБ (ДБМ) в этом году выпустила книгу под названием «Убийца Имама Хусейна (ДБМ) по преданию его Дедушки - Посланника (ДБАР) на арабском языке». В этой книге приведены хадисы высказанные Пророком (ДБАР) касательно мученической гибели Имама Хусейна (ДБМ) и его предсказания по этому поводу. Приведенные предание взяты с суннитских источников, которые признаны этой же школой.

ABSTRACT

Translated by: Sayyid Baqir Husayni

Indirect Interview with Imam Khumayni, p. 4

Imam Khumayni's lectures that stem from the Qur'an, the Prophet's conduct and Islamic teachings are still fresh, inspiring and never get old.

Taking advantage of his lectures, an indirect interview on Imam Husayn ('a) and his struggle against oppression is conducted in this issue. In this interview, the Imam –may his soul rest in peace- had clarified the philosophy of cry and mourning for Imam Husayn ('a).

Harms of Mourning, p. 10

Muslims have mourned for Imam Husayn ('a) and revived Ashura day for centuries. Some superstitions and harms have penetrated these ceremonies throughout history. Muslim scholars, namely, the grand leader Ayatullah al-Uzma Khameni has always warned about the danger of some superstitions and wrong ceremonies in mourning for Imam Husayn ('a). An analysis of these harms is published on these pages.

Do not be Happy When Oppressed People Massacred, p. 18

The oppressed Shiites have been attacked by Yemenite government for years. They have been severely attacked in recent months. With the help of Yemenite Army, Saudi Arabia and U.S.A, many women, men and children have been martyred and many others are homeless. Ayatullah Muhammad-Mahdi Asefi, Muslim scholar of Najaf, Iraq and member of the Assembly Higher Council has condemned the massacre of Shi'ah Muslims in Yemen in a statement issued by him.

Special Issue, pp. 23-30

To introduce its activities, the ahl al-Bayt ('a) World Assembly has taken due measures to hold book fairs and seminars throughout the country and abroad. Recently, in this connection and coincidental with Ghadir Khum festival days, the Assembly took part in the following:

1. The second Ghadir Continuation Book Fair, Qazvin, Iran.
2. Great Congress of Propagators and Congregational Prayer Leaders at Imam Sadiq ('a) University, Tehran.
3. Mazandaran Qur'anic Green Sheet Fair, Babul, Iran.
4. The Qur'an and Traditions Fair, Qum, Iran.

In this issue, a short report on the activities of the Assembly is published.

New Books Published by Ahlulbayt World Assembly, p. 38

To culturally and intellectually support the followers of the ahl al-Bayt ('a) in the world, the ahl al-Bayt ('a) World Assembly has recently published new books: 1. The Qur'an, Guidance Book, in Russian. 2. Shiism, in Russian. 3. Uprising of Ashura, in Albanian. 4. Commentary on Prayer, in Albanian. 5. Culture of Fatimat al-Zahra's Speeches, in Urdu. 6. Event of Ghadir, in Arabic. 7. Right and Truth.

Printing New Book on the Martyrdom site (maqtal) of Imam Husayn ('a), p.40

Imam husayn ('a) created his great epic on Ashura day in 61 AHL. Since then, many books have been penned on the martyrdom site (maqtal) of the Imam ('a). Account of sacrifice and martyrdom of the Imam ('a) and his companions as well as his household are presented. A new book entitled "Maqtal al-Imam al-Husayn ('a) on the authority of his father" published in Arabic by the ahl al-Bayt ('a) World Assembly.

Traditions of the Holy prophet (s) on al-Imam al-Husayn ('a) as well as his prophesy on his martyrdom are introduced in this book. All included narratives are from Sunni sources and confirmed by them.

ABNA News, pp. 44-47

The reader may view a number of most important news published by ABNA news agency affiliated with the ahl al-Bayt ('a) World Assembly. Now, this news agency is breaking its news to the followers of the ahl al-Bayt ('a) in the world in seven languages: Arabic, English, Persian, Spanish, Urdu, Russian and German. Its address is at: www.abna.ir